

உ

ஸ்ரீ மதுரகாளியம்மன் துணை

'பிரவசன ப்ரவீண', 'ஸாரோபன்யாஸசதுர',
'வேத வேதாந்த வித்வத்ரத்னம்', 'கீதாம்ருதவர்ஷீ'

ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. முத்துகிருஷ்ண ஶாஸ்த்ரிகள்
(மீமாம்ஸா-ஸாஹித்ய ஶிரோமணி-விஶாரத)

இயற்றிய
விளக்க உரையுடன்

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஶிவஸ்ரீ T.K. நாகராஜ குருக்கள்
ஸ்ரீமதீ N. ஸாவித்ரீ

தம்பதிகள்

மணிவிழா மலர்

14.12.2011 புதன்கிழமை
திருக்கடையூர்

உ — श्रीः

அனுவாகம்

உ
ஸ்ரீ மதுரகாளியம்மன் துணை

'ப்ரவசன ப்ரவீண', 'ஸாரோபன்யாஸசதுர
'வேத வேதாந்த வித்வத்ரத்னம், 'கீதாம்ருதவர்ஷீ'

ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. முத்துகிருஷ்ண ஶாஸ்த்ரிகள்
(மீமாம்ஸா-ஸாஹித்ய ஶிரோமணி-விஶாரத)

இயற்றிய
விளக்க உரையுடன்

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஶிவஸ்ரீ T.K. நாகராஜ குருக்கள்
ஸ்ரீமதீ N. ஸாவித்ரீ
தம்பதிகள்

மணிவிழா மலர்

14.12.2011 புதன்கிழமை
திருக்கடையூர்

மூன்றாம் பதிப்பு : 1969

நான்காம் பதிப்பு

மறுவெளியீடு : 2011

வெளியீட்டாளர் : T.K. நாகராஜ குருக்கள்

நூல் கிடைக்குமிடம் :

N. ஸுப்ரமண்ய ஶிவம்.
1002, ராணிவாய்க்கால் சந்து,
தஞ்சாவூர் - 613 009
Phone : 04362 253 285

அச்சகம் : தி சிட்டி பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் ,
ராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

பதிப்புரை

எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் திருவருட்துணை கொண்டு நடைபெறும் எனது பெற்றோர் மணிவிழா நன்னாளில் ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள் அவர்கள் விளக்க உரையுடன் "ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்" என்னும் இந்நூலை மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். யஜுர்வேதத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ ருத்ரம் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீருத்ரத்தின் பெருமைகளையும், மஹத்துவத்தையும் தர்மசாஸ்த்ரங்களும், புராணங்களும், மஹான்களும் போற்றி விளக்குகின்றன. இதற்கு விளக்க உரை பல மஹான்கள் இயற்றியுள்ளனர். அவற்றுள் ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. முத்து கிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள் இயற்றிய ருத்ரபாஷ்யமும், மிகவும் ப்ரஸித்தமாகவும் நுணுக்க விஷயங்கள் உடையதாகவும் இருக்கின்றது என்று கற்றறிந்தவர்கள் போற்றுகின்றனர். அந்தணர்களாகிய நாமும் ஸ்ரீ ருத்ரத்தை "சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவர்" என்ற ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக பெருமானின் கூற்றுப்படி கற்று, பொருளுடன் பாராயணமும் செய்து எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் அருளுக்கு தகுதியுடையவர்களாவோம்.

இந்நூல் வெளிவர அனுமதி வழங்கிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகளின் மைந்தர் ஸ்ரீ M. ராஜ கோபால் மற்றும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், எங்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கி வழிகாட்டிய எங்கள் குருநாதர் ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரி வ்யாகரண விரிவுரையாளர்

ஸ்ரீவஸ்ரீ ஸே. அருணசுந்தர ஸ்ரீவாச்சார்யர் அவர்களுக்கும், எங்கள் ஆச்சார்யர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ K. ஸ்ரீகாந்த ஸர்மா அவர்களுக்கும், பணிவான நமஸ்காரங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மேலும் நூலை நல்ல முறையிலும், குறுகிய காலத்திலும் அச்சடித்துத் தந்த தி சிட்டி பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளருக்கும், புத்தக அட்டையை நல்ல முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுத்து உதவிய சென்னை ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்லூரி உதவி அலுவலர் திரு. B. கணபதி ஸுப்ரமண்யன் அவர்களுக்கும், இரவுபகல் பாராமல், இந்நூல் பணியை சிறப்பாக செய்து முடித்த சென்னை ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்லூரி வ்யாகரண மாணவரும், என் நண்பருமான புன்னை நல்லூர் திரு. C. வெங்கடேஸ ஸ்ரீவத்திற்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஈ்ஜாஸ்ாயி வஸெஜ்து ஞாஜெ வா நமஸ்ஜஷி வா ।
ந ஹவெக் தது ஜஹிரூக்ஷஜாயயொ வ்ாயயொஜஷி வா ॥

நஜகம் ஷஜகம் செவ வளஸஷம் ஸஹஜெவ ஷ ।
நிதஂ் தூயம் வூயஹ்ஞாநஃ ஶிவஜொகெ ஜஹியதெ ॥

நன்றியுடன்,

தஞ்சாவூர்

N. ஸுப்ரமண்யம்

ஹிதபாஷிணீ வெளியீடு நெ. 1.

ஸ்ரீருத்ரம்-சமகம்

தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை, விளக்கம், ஒவ்வொரு
மந்திரத்திற்கும் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை
தியானம், பயன் ஸ்ரீ ருத்ரைகாதசினீ
பிரயோகம் முதலியவற்றுடன்

3ஆம் பதிப்பு

உரைகளை எழுதிப் பிரசுரித்தவர்
"பிரவசன ப்ரவீண" "ஸாரோபன்யாஸசதுர"
"வேத வேதாந்த வித்வத்ரத்னம்"
"கீதாம்ருதவர்ஷீ"
பிருஹ்மஸ்ரீ

R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

(மீமாம்ஸா - ஸாஹித்ய சிரோமணி - விசாரத)

3ஆம் பதிப்பு - 1969.

நமது தமிழ்நாட்டின் இந்து மத அற நிலைய கமிஷனர் அவர்கள், லைப்ரரிகள் உள்ள தேவஸ்தானங்கள், மற்றுமுள்ள அறநிலையங்கள் இவற்றின் நிர்வாகிகளுக்கு இந்த ஹிதபாஷிணி வெளியீடுகள் பதினொன்றையும் வாங்கி லைப்ரரி உபயோகத்துக்கு வைத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

உத்தரவு எண்.

Ref - No :- K. S. Dis 55413/67.

dated 31—1—68.

`ங்கஜம் பிரின்டர்ஸ், புதுக்கோட்டை

முகவுரை

ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அருளால் "ஸ்ரீருத்ரம்—சமகம்" இரண்டாம் பதிப்பிற்கு ஆஸ்திகர்களின் ஆதரவு மிக அதிகமாக இருந்தபடியால் மேலும் சில புதிய அம்சங்களுடன் இந்த மூன்றும் பதிப்பை வெளியிட முன்வந்துள்ளோம். ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி "ஸ்ரீருத்ர மஹிமை" என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவாக எழுதியுள்ளோம்.

இதில் அடங்கியுள்ள 169 மந்திரங்களும் ஜபிப்பவர்களுக்குப் பலவித பயன்களை அளிக்கக் கூடியவை. மந்திரங்களின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை அறிந்து, தியான சுலோகத்தில் குறிப்பிட்ட ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் செய்துகொண்டு மந்திரங்களை ஆவிருத்தி செய்தால் நிச்சயமாகப் பயன் சித்திக்கும் என்பது பலருடைய அநுபவத்தில் கண்ட உண்மை. "மஹார்ணவம்" முதலிய நூல்களில் ஸ்ரீருத்ரத்தின் பிரயோகம் மிக விரிவாகக் காணப்படுகிறது. அதிலிருந்து சில முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் நமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் இறுதியிலும் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, தியானம், ஆவிருத்தியின் சங்கியை, பயன் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை பாராயணம் செய்கின்றவர்களுக்கு மிக்க உதவியாகவுள்ளன என முன் பதிப்பில் கண்டபடி பாராயணம் செய்து நன்மைகளைப் பெற்ற பலர் நமக்கு எழுதி இருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயணத்தால் ப்ரீதியடைந்த ஸ்ரீபரமேச்வரனிடம் நமக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் வேண்டிக் கொள்வதற்கென்றே "சமகம்" ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ர—சமக பாராயணத்தால் சித்திக்கும் பயனைவிட வேறு எவ்விதபயனையும் மனிதன் மனத்திலும் கூட எண்ணிப் பார்க்க முடியாது. இந்த சமகம் முழுவதும் "வஸோர்தாரையில்" விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இடைவிடாமல் தனம், தான்யம் முதலியவை கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண — ஹோமங்களின் சில முக்கியமான முறைகள்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண—ஹோமங்களில் பல முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரம், ருத்ரைகாதசினீ, மஹாருத்ரம், அதிருத்ரம் என்ற நான்கு முக்கியமான முறைகளைப் பலர் அநுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ரம்—ஒரு தடவை ருத்ரப்ரச்னத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களையும் பாராயணம் செய்து சமகத்தில் முதல் அனுவாகத்தைப் பாராயணம் செய்து பிறகு மறுமுறை ருத்ரம் முழுவதும் பாராயணம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பின் சமகத்தில் 2வது அனுவாகத்தின் பாராயணம். இவ்வாறு 11 தடவை ருத்ர பாராயணமும் சமகத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களின் ஒரு தடவை பாராயணமும் செய்தால் அது ஸ்ரீருத்ரம் எனப்படும். இதைத்தான் "ஏகாதசருத்ரம்" என்றும் கூறுவர்.

ஸ்ரீருத்ரைகாதசிநீ—ஸ்ரீருத்ரத்தின் 11 மடங்கு அதிகம் கொண்டது. அதாவது 121 தடவை ருத்ரபாராயணமும், 11 தடவை சமகபாராயணமும் செய்தால்,

"ஸ்ரீருத்ரைகாதசினீ" எனப்படும். இது "லகு ருத்ரம்" என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

மஹாருத்ரம்—ஸ்ரீ ருத்ரைகாதசினியைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும் ஹோமமும் கொண்டது "மஹாருத்ரம்"

அதிருத்ரம்—மஹாருத்ரத்தைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும், ஹோமமும் அடங்கியது "அதிருத்ரம்" எனப்படும்.

ஒரு தடவை சமகத்துடன் சேர்ந்து ருத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் "ருத்ரம்" என்றும் 11தடவை ருத்ரமும், ஒவ்வொரு தடவையிலும் சமகத்தில் ஒரு அனுவாகம் வீதம் 11 அனுவாகம் கொண்ட சமகம் 1 தடவையும் பாராயணம் செய்யப்பட்டால் அது "**ருத்ரைகாதசநீ**"என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் "**லகுருத்ரம்**"என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் "**மஹாருத்ரம்**"என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் "**அதிருத்ரம்**"என்றும், பிரித்து 5 விதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் தற்காலம் ஸ்ரீருத்ரைகாதசினீ பல ஆஸ்திகப் பிரமுகர்களால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. பலருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி விரிவான ஸ்ரீருத்ரைகாதசினீ ப்ரயோகமும் (அனுஷ்டான முறையும்) இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பலருக்கு உதவியாக இருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

ஸ்மார்த்த பிரயோகங்களை சிறந்த முறையில் செய்து வைக்கும் திறமை வாய்ந்தவரும், தர்ம சாஸ்திரங்கள் கிருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் முதலியவற்றில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவருமான காலஞ்சென்ற தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ வி. வைத்தியநாதசாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிராசீன நூல்களைத் தழுவி மேற்படி பிரயோகம் ஒன்றை எழுதி வைத்திருக்கின்றார். அதுதான் தற்காலம் நம் தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் பல வைதிகர்களால் கையாளப் பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரயோகத்தை அச்சிட அவருடைய கையெழுத்துப் பிரதி மிக்க உதவியாக இருந்தது.

தேவநாகர எழுத்தில் ஸ்வரத்துடன் ஸ்ரீருத்ரம்—சமகமும், ஸ்ரீ ருத்ரநாமத்ரிசதிமூலம் மட்டும் அச்சாகி வருகிறது. இதில் தமிழ் எழுத்திலும் இவையெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் வெளியாகும்.

இப் புத்தகத்தை மிக நேர்த்தியாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த புதுக்கோட்டை “பங்கஜம் பிரின்டர்ஸ்” உரிமையாளருக்கு நமது நன்றி

இப்படிக்கு,

R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரி

பதிப்பாசிரியர்.

பத்திரிகைகளில் வெளியான முன் பதிப்புகளின் மதிப்புரைகள்

ஸ்ரீருத்ரம் — சமகம்

பரமேச்வரனது மகிமை பற்றியோ, அவனது மூச்சுக் காற்ருகவே கருதப்படும் வேதத்தில் அம்மகிமைகளை எடுத்துக்கூறும் ஸ்ரீருத்ரத்தின் பெருமை பற்றியோ கூற எப்படி இயலும்? எங்கும் நிறைந்த எல்லா மறிந்த, எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அருமைகளை அமரபாஷையில் எடுத்துச் சொல்பவை ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் உள்ள புனித மந்திரங்கள்; முனி புங்கவர்களின் நாவில் உலாவியவை. சரித்திரம் தோன்ருத நாளிலிருந்து நம்முந்தையர்கள் தாங்களும் உலகமும் இகபர பலன்களை அடைவதற்காக ஜபித்து வந்தவை. ஸ்ரீ ருத்ரத்துக்கு சாயணர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூன்று பெரியார்கள் பாஷ்யம் செய்துள்ளனர். தேவநாகரலிபியில் மூலம், தமிழில் பதஅர்த்தம் கருத்துரை, விரிவுரை, மேற் சொன்ன பாஷ்யங்களின் சாராம்சங்கள், மற்றும் ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் உரிய ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, தியானசுலோகம், அவை ஒவ்வொன்ருலும் பெறக்கூடிய பலன் இவ்வளவையும் திரட்டி அளிக்கின்றது இந்தநூல். சிறிதேனும் வடமொழி ஞானமுள்ள ஆஸ்திகர்கள் ஒவ்வொருவரும் படித்துப் பயனடைய வேண்டிய உயர்ந்த நூல் இது.

— கல்கி. 9—7—61

“எல்லா வெதங்களையும் விட ஸ்ரீ ருத்ரம் சிறந்தது என்பது கூர்ம புராணத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ருத்ரஜபத்துக்குச் சமமானது வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் இல்லை என்பது ஸூதஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த மந்திரங்களின் அர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஸ்ரீ முத்து கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

அருமையான சேவை செய்துள்ளார். ஸ்ரீ ஸாயண, பட்ட பாஸ்கர, அபிநவசங்கர பாஷ்யங்களைத்தழுவி தமிழில் பதவுரை கருத்துரை முதலியவற்றைத் தந்துள் ளார். இதோடு மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற் கும், ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அபிநவசங்கர பாஷ்யத்திலிருந்து இவைகளையும் இப் புத்தகத்தில் தந்திருக்கின்றார். ஸ்ரீருத்ரம்—சமகம் எல்லோரும் கற்றுக்கொண்டு ஓத வேண்டுமென்று ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் கூறி வரும் இக்காலத்தில் அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டு பாராயணம்செய்ய இது மிக உபயோகமாக இருக்கும்".

— தினமணி 30—9—61.

Sri Rudram, the prayer to Lord Siva, is perhaps the most popular and efficatious among the Vedic-hymns. It occurs in the middle of the Yajurveda and contains the highest of mantras, the Panchakshara. It is recited for one's own purification and attainment of gnana and for the welfare of the country. No ablution in a Siva temple is complete without its recital. This hymn contains 11 hapters and 164 mantras. Their very chanting in prescribed swaras by a group of men is charming. Lord Siva's severl aspects, his omniscence, his omnipresence and omnipotence are spoken of in choice and sweet song sounding phrases. The hymn is elaborately commented upon by Sri Sayana, Sri Bhatta Bhaskara, and Abhinava Sankara. These Commentaries indicate the method of reciting and repeating the individual mantras with their special Rishis, Dhyana slokas, etc, and the usefulness on such repetitions. Sri Muthukrishna Sastrigal has done an incalculable service in giving word for word meaning for this famous hymn and in adding elaborate notes on each mantra called from the above commentaries. — Hindu-dated 30-6-57

ஸ்ரீருத்ர மஹிமை

भसितकवचितानां बद्धरुद्राक्षदाम्नां
अमृतकिरणमौलेरंघ्रिमूले स्थितानाम् ।
प्रतिदिनयतरुद्रप्रश्नशुद्धाशयानां
अमरपतिनुतानामस्मि दासानुदासः ॥

விபூதி ருத்ராக்ஷங்களை யணிந்துகொண்டிருப்பவர்களும், சந்திரசேகரனது சரணாரவிந்தங்களில் ஈடுபட்டவர்களும், பிரதிதினம் ருத்ர பாராயணம் செய்வதால் பரிசுத்தமான மனதுடன் கூடியவர்களும் (ஆதலால்) தேவேந்த்ரனுல்கூட வணங்கப்படுகின்றவர்களுமான மஹான்களுடைய தாஸர்களுக்கு தாஸனாக நான் இருக்கின்றேன்.

பிராம்மணர்களுக்கு வேதாத்யயனம் மிக அவசியம். ஆனால் நற்காலம் பலருக்கு அவரவர்களுடைய வேதசாகையை பூர்ணமாக அத்யயனம் செய்ய அவகாசமும் சௌகரியமுமில்லை. இருந்தாலும் ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், புருஷஸூக்தம் முதலிய குறிப்பிட்ட சில பாகங்களையாவது தவருமல் அத்யயனம் செய்தால் இஹத்திலும் பரத்திலும் பல நன்மைகளைப் பெற்று, பிராம்மண்யத்தையும் ரக்ஷித்துக் கொள்ளலாம் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரத்தை ச்ருதிகள், ஸ்மிருதிகள், இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் எல்லாம் பலவாருகக் கொண்டாடுகின்றன. ஸ்ரீ அபிநவ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள் எழுதிய ருத்ரபாஷ்யத்தின் முகவுரையில்

ச்ருதிகள் முதலியவை ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையை எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றன என்பதை விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். அதைத் தழுவியே ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் மஹிமையை இங்கு முதலில் எழுதிவிட்டு பிறகு ஸ்ரீ ருத்ரத்திற்கு பதவுரை கருத்துரை விளக்கம் முதலியவற்றை விரிவாக எழுதியுள்ளோம்

ஸ்ரீருத்ரம் "சதருத்ரீயம்" "ருத்ரோபனிஷத்" முதலிய நாமாக்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. "சதருத்ரீயம்" என்பதற்கு மூன்று விதமாகப் பொருள் கூறலாம். பல ருத்ரர்கள் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் சதருத்ரீயம். அல்லது ருத்ரனைச் சேர்ந்த இந்த ருத்ரோபனிஷத் பல வேத சாகைகளில் படிக்கின்றபடியால் இது சதருத்ரீயம். ஸூத ஸம்ஹிதையில்

शतशाखागतं साक्षाच्छतरुद्रीयमुत्तमम् ।
तस्मात्तज्जपमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

"பல வேத சாகைகளிலும் இந்த சதருத்ரீயம் இருப்பதால் இது மிகச் சிறந்தது. ஆதலால் இதை ஜபித்தே எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைகின்றான்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

एकशतं यजुश्शाखाः, तासु रुद्रोपनिषदाम्नायते ।

"யஜுர்வேதத்தின் சாகைகள் 101. அவை எல்லாவற்றிலும் ருத்ரோபனிஷத் கூறப்படுகிறது" என பட்டபாஸ்கரரும் கூறியுள்ளார். அல்லது ஸ்ரீருத்ரனின் நாமாக்கள் அனந்தமாக இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால் "சதருத்ரீயம்" என்றும் கூறலாம்.

ஸ்ரீருத்ரம் எல்லா உபநிஷத்துக்களையும் விடச் சிறந்தது.

ஜாபாலோபனிஷத்தில் "எதை ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்" என்ற கேள்விக்கு "சதருத்ரீயத்தை ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்" என்ற பதில் காணப்படுகிறது. மற்ற உபனிஷத்துக்களை ஜபித்தாலும் மோக்ஷம் ஸித்திக்கலாம். இருந்தாலும் அவ்வாறு ஜபிக்கப்படும் உபனிஷத்துக்களுள் இது மிகச் சிறந்தது என போதிப்பதற்கென்றே மேற்படி ஜாபாலோபனிஷத்தில் கேள்வியும் பதிலும் தோன்றியிருக்கின்றன. அது எவ்வகையில் சிறந்தது என்பதைச் சற்று ஆராய்வோம். உபனிஷத்துக்களை ஜபித்து அதன் மூலம் ச்ரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் இவற்றை அடிக்கடி செய்து ஞானத்தைப் பெற்றால் உடனே முக்தி ஏற்படும். ஜபத்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம் என்று கூறப்படும் இடங்களில் எல்லாம் ஜபத்தால் ஆத்மஞானத்தை ஸம்பாதித்து மோக்ஷத்தைப் பெறலாம் என்றுதான் பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீ ருத்ரோபனிஷத் அம்மாதிரியும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றது. வேறுவிதமாகவும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றபடியால்தான் மற்ற உபனிஷத்துக்களைவிட இது சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. எப்படி என்றால், "ஏதைர்ஹவா அம்ருதோ பவதி" என ஜாபால ச்ருதி கூறுகின்றபடியால் ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் உள்ள பரமேச்வர திவ்ய நாமாக்களே போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ருத்ரஜபம் செய்கின்றவனை விடுவிக்க முன்வந்து ஈச்வரானுக்கிரஹத்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுத்து ச்ரவணம்,

மனனம் முதலியவைகளை அபேக்ஷிக்காமலே அவனுக்கு ஆத்மஞானத்தை உண்டுபண்ணிவிடுகின்றன. அதுதான் ஸ்ரீருத்ரத்திற்குள்ள தனிச் சிறப்பு.

எல்லா வேதங்களையும்விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது.

இதைப்பற்றி கூர்ம புராணம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. வஸுமநஸ் என்ற அரசன் மிக ச்ரத்தையுடன் பல வருஷகாலம் காயத்ரியை உபாஸித்து வந்தான். அதனால் திருப்தி அடைந்த பரமேச்வரன் அவன் முன்தோன்றி அடியிற்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

इमानि मे रहस्यानि नामानि शृणु चानघ ।
सर्ववेदेषु गीतानि संसारशमनानि च ॥
नमस्कुरुष्व सततमेभिर्नामपदैः शुचिः ।
अध्यायं शतरुद्रीयं यजुषां सारमुत्तमम् ॥
जपस्वानन्यचेतस्को मय्येवासक्तमानसः ।
ब्रह्मचारी मिताहारो भस्मनिष्ठस्समाहितः ॥
जपेदामरणाद्रुद्रं स याति परमां गतिम् ।

"ஏ குற்றமற்ற அரசனே! எல்லா வேதங்களிலும் புகழப்பட்டவைகளும், ஸம்ஸாரத்தை அழிக்கக் கூடியவைகளுமான என்னுடைய இந்த ரஹஸ்ய நாமாக்களை ச்ரவணம் செய். மிக சுத்தனாக இருந்து கொண்டு இந்த நாமாக்களால் எப்பொழுதும் என்னை வணங்கு. யஜுர்வேதத்தின் ஸாரமாயும் மிகச்சிறந்ததுமான சதருத்ரிய அத்யாயத்தை வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் என்னை எண்

ணிக்கொண்டே ஜபம் செய். பிருஹ்மசர்யத்துடன் கூடிய ஒருவன் மிதமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்ளுகின்றவனும் விபூதியைத் தரிப்பவனுமிருந்து கொண்டு கடைசி காலம்வரை ருத்ரத்தை ஜபிப்பானேயாகில் அவன் மிகச் சிறந்த கதியை அதாவது மோக்ஷத்தை அடைகின்றான்."

இங்கு "யஜூஷாம் ஸாரம்" என்பதனாலேயே யஜுர்வேதத்திற்குள் சிறந்தது எனக் கிடைக்கையில், மறுபடியும் "உத்தமம்" என்று கூறியிருப்பதால் ரிக்வேதம் முதலியவற்றைவிடக்கூடச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது. அது எவ்விதம்? என்பதை உபபாதனம் செய்வதற்காகவே "ஸம்ஸார சமநாநி" என்று நாமாக்களுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜபித்தமாத்திரத்திலேயே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய நாமாக்களுடன் கூடியிருப்பதால்மட்டும் இந்த ருத்ரம் எல்லா வேதங்களையும்விடச் சிறந்தது என்பது அல்ல, அப்படிப்பட்ட ஈசனைக் குறித்து செய்யப்படும் பல நமஸ்காரங்களுடன் கூடியிருப்பதாலும் இது மிகச் சிறந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே "நமஸ்குருஷ்வ ஸததமேபிர் நாமபதை:" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ர நாமாக்களின் ஜபமே மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லது. அவற்றால் வாசிகமாக நமஸ்காரங்களும் செய்யப்பட்டால் ஸம்ஸார துக்கத்தை அடியோடு அழிக்கக்கூடுமென்பதைப் பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? "அநக" என்று அரசனைக் குறித்து செய்யப்படும் ஸம்போதனம், பல வருஷகாலம் காயத்ரீ உபாஸனத்தால் பாவங்களை

யெல்லாம் களைந்தெறிந்தவனே ஸ்ரீருத்ரஜபத்தில் பூர்ணுதிகாரம் பெறுகின்றுன் என்பதை சூசனம் செய்கின்றது.

வேதங்களில் "கர்மகாண்டம், உபாஸனுகாண்டம், ஞானகாண்டம்" என்று மூன்று காண்டங்கள் உண்டு. சதருத்ரீயம் எல்லா வேதங்களிலும் சிறந்ததென்றுல் இந்த மூன்று காண்டங்களையும்விடச் சிறந்ததென்றும் கூறவேண்டும். கைவல்யோபனிஷத் இவ்விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. ப்ருஹ்மதத்துவத்தை அறிய விரும்பி தம் சரணங்களில் பணிந்து வேண்டிக்கொண்ட ஆச்வலாயனரைக் குறித்து பரமேஷ்டீ, ப்ருஹ்மாத்மதத்துவத்தை உபதேசம் செய்து அதை அறிந்துகொள்ள ஸாதனமாக சதருத்ரீய ஜபத்தை விதிக்கின்றுர்.

यः शतरुद्रीयमधीते सोऽग्निपूतो भवति, स वायुपूतो भवति, स आत्मपूतो भवति, स सुरापानाद् पूतो भवति, स ब्रह्महत्यात् पूतो भवति, स सुवर्णस्तेयात्पूतो भवति, कृत्याकृत्यात्पूतो भवति, तस्मादविमुक्तमाश्रितो भवति, अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम् ।

இங்கு ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தை அழிப்பதற்கு ஸாதனமான ஞானத்தைப் பெற விருப்பமுள்ளவன் சத்ருத்ரீயத்தை ஜபிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதற்குக் காரணம், சதருத்ரீயம் எல்லா வேதங்களையும் விடச் சிறந்தது என்பதுதான். அதை நிருபிக்க "ஸோக்நிபூதோ பவதி" என்பது முதல் "க்ருத்யாக்ருத்யாத்

பூதோ பவதி" என்பதுவரை இது கர்மகாண்டத்தை விட மிகச் சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

கர்ம காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட வேறு எந்த கர்மாவும் எல்லா பாவங்களையும் நிவிருத்தி செய்ய சக்தியற்றது. ஆனால் ஸ்ரீருத்ர ஜபம் ஒன்றே ப்ருஹ்ம ஹத்தி முதலிய மஹாபாபங்களைக்கூட நிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாகையால், ஸ்ரீ ருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது. கர்மகாண்டம்கூட ஆத்ம ஞானத்திற்கு ஸாதனம் என்ற ஸித்தாந்தம் ஒன்றுண்டு. அந்த ஸித்தாந்தத்தில், கர்மகாண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்கள் எல்லாம் பாப நிவிருத்தி என்ற சித்த சுத்தியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலம் ஞானத்திற்கு சாதனமாக ஆகின்றன எனக் கூற வேண்டும். எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டானம் செய்ததால் ஏற்படக்கூடிய பாப நிவிருத்தி என்ற சித்த சுத்தி ஸ்ரீருத்ரஜபம் ஒன்றாலேயே ஸித்திக்கின்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது.

கர்ம காண்டத்தில் கூறப்படும் கர்மாக்கள் ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலவித பயன்களுக்குக் காரணமாகின்றன என்ற பக்ஷத்திலும், அக் கர்மாக்களால் விளையும் பயன்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தாலேயே சித்திக்கக்கூடுமாதலால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தை விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக்கின்றது. ஆதலால் தான்

वृक्षस्य मूलसेकेन शाखाः पुष्यन्ति वै यथा ।
शिवे रुद्रजपात्प्रीते प्रीता एवास्य देवताः ॥
अतो रुद्रजपादेव भुक्तिमुक्ती प्रसिद्ध्यतः ।

என ஸூத்தஸம்ஹிதை கூறுகின்றது. அதாவது, மரத்தின் வேரில் ஜலத்தை ஊற்றினால் கிளைகள் செழிப்பதுபோல் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தால் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரீதியடைந்தால் அவருடைய அவயவங்களான இந்திரன் அக்னி முதலிய தேவர்களும் பிரீதியடைவதால் அப்பிரீதியின் பயனாக உண்டாகக்கூடிய ஸ்வர்க்கம் முதலிய பயன்களும் தாமாகவே ருத்ர ஜபம் செய்கின்றவனை வந்து அடையக்கூடும்.

यद्यदिच्छन् जपेत्तत्तदाप्नोति हि न संशयः ।

"எந்த எந்த பயனை விரும்பி ஜபிக்கின்றானோ அந்தந்தப் பயனை அடைகின்றான். இதில் ஸம்சய மில்லை."

तदेतद् पापक्षयार्थी, व्याधिमोचनार्थी, श्रीकामः, शान्ति कामः, आयुष्कामः, आरोग्यकामश्च कुर्यात्, एतत्सर्वमवाप्नोति ॥

"பாபக்ஷயத்தை விரும்புகின்றவனோ, வியாதி விலகவேண்டுமெனக் கருதுகின்றவனோ, ஐச்வர்யத்தை விரும்புகின்றவனோ, ஆயுளை வேண்டுகின்றவனோ, ஆரோக்கியத்தில் ஆசை கொண்டவனோ எல்லோருமிந்த ருத்ரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும். இதில் கூறப்பட்ட எல்லா பயன்களையும் அடைந்து விடுவான்" முதலிய வசனங்களாலும் கர்மாக்களால் அடையத்தகுந்த பயன்களை எல்லாம் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தாலேயே அடைந்துவிடலாம் என்று ஸித்திக்கின்றது. மேலும் ஸ்ரீருத்ர லகுந்யாஸத்தில் "அக்னி ஹோத்ராத்மநே ஹ்ருதயாய நம:" முதலியவற்றால் அக்னிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸம், பசுபந்தம்,

சாதுர்மாஸ்யம், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கர்மாக்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரத்தின் ஹ்ருதயம் முதலிய அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பல சப்தங்களின் ஸமுதாயமான ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள் நேரிடையாக அங்கங்களாக ஆகமாட்டா. ஆதலால் இக்கர்மாக்கள் எல்லாவற்ருலும் உண்டாகும் பயன்கள் ஸ்ரீருத்ர பாராயணப் பயனில் அந்தர்கதம் எனக்கருதி மேற்படி கர்மாக்கள் ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்றே கொள்ளவேண்டும். இதனுலும் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது.

உபாஸனகாண்டம், ஞானகாண்டம் இவற்றை விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது:— உபாஸனங்களுள் அவிமுக்தோபாஸனம் மிகச் சிறந்தது. இந்த உபாஸனத்தைச் செய்கின்றவனுக்கு ப்ராணோத்க்ரமண காலத்தில் ஸ்ரீருத்ரன் தாரகப்ருஹ்மத்தை உபதேசம் செய்கின்ருர். அதனுல் மோக்ஷத்தை அடைகின்ருன் என்று ஜாபாலோபனிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "ஆதிபௌதிகம், ஆத்யாத்மிகம்" என்று அவிமுக்தோபாஸனம் இரண்டு விதம். இரு புருவங்களும் மூக்கும் சேருமிடத்திற்கு அவிமுக்தம் எனப்பெயர். அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர உபாஸனம் ஆத்யாத்மிக அவிமுக்தோபாஸனம் ஆகும். காசிக்கு அவிமுக்த க்ஷேத்ரம் எனப்பெயர். அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர தரிசனம் ஆதிபௌதிக அவிமுக்தோபாஸனமாகும்.

तस्मादविमुक्तमाश्रितो भवति

என்ற வாக்யத்திற்கு ருத்ரபாராயணத்தால், அவி முக்தோபாஸனத்தால் உண்டாகும் பயனை, ஆச்ரிதோ பவதி—அடைந்தவனாக ஆகின்றான் என்று அர்த்த மானதால், மேற்படி இருவித அவிமுக்தோபாஸனங் களின் பயனையும் ருத்ராத்யயனத்தால் அடைந்து விடலாம் எனத் தெரியவருகிறது. ஆதிபௌதிக அவிமுக்தோபாஸனத்தில் காசியில் மரணம் ஸம்ப வித்தால்தான் தாரக ப்ருஹ்மவித்யா உபதேசம் கிடைக்கும். ஆத்யாத்மிக அவிமுக்தோபாஸனத் தில் அவ்வித நிர்ப்பந்தமில்லையானாலும் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தைக்காட்டிலும் புருவங்கள் மூக்கு இவற்றின் ஸந்தியாகிற அவிமுக்தம் என்ற ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீபர மேச்வர த்யானம் செய்வதில் பல மடங்கு சிரமம் அதிகம். மற்ற எவ்வித உபாஸனங்களிலும் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தைவிட சிரமம் அதிகம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆதலால் அனாயாஸமாக ஜபமாத்திரத்தினால் மோக்ஷத்தை அளிக்கும் ஸ்ரீருத்ரம் எல்லா உபா ஸனங்களையும்விடச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது.

अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम् ।

என்ற உபநிஷத் வாக்யத்தால் ஞானகாண்டத்தை யும்விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது என ஏற்படுகின்றது. "ஞான காண்டம்" எனப்படும் உபனிஷத்துக்கள் ஞானம் ஏற்படும் வரை பாராயணம் செய்யப்படவேண்டும் என ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "ஸக்ருத்வா ஜபேத்" என்று ஸ்ரீ ருத்ரத்தை பிரதிதினம் ஒருமுறை பாராயணம் செய்துவந்தாலே ஸ்ரீபரமேச்வர அனுக்ர

ஹத்தால் அனுயாஸமாக ஞானம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று தெரியவருவதால் இது ஞானகாண்டத்தை யும்விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக்கின்றது.

நரகம் செழித்த வரலாறு

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஸ்மிருதிகள் முதலியவை எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரத்தைப் பலவாருகப் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். ஸ்காந்தம் பிருஹ்மோத்தர காண்டத்தில் "உபனிஷத்துக்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீருத்ரம். மரீசி, அத்ரி முதலிய முனிவர்களும், தேவர்களும் இதை எப்பொழுதும் ஜபித்துவருகின்றனர். இதுவே சிறந்த தபஸ். உபபாதகங்களோ அல்லது மஹாபாதகங்களோ எல்லாம் இதன் ஜபத்தால் நசித்துவிடும்" என்று வர்ணிக்கப்பட்டு மேலும் கூறப்படுவதாவது:—

புண்யகர்மாக்களின் பயன் ஸ்வர்க்கம். பாப கர்மாக்களின் பயன் நரகம். இவ்விரண்டிற்கும் முறையே இந்திரனும் யமனும் அதிபதிகளாக பிரும்மதேவனால் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். காமம், குரோதம், லோபம், மதம், அஹங்காரம் முதலியவர்கள் அதர்மத்தின் பிள்ளைகள். இவர்கள் எல்லோரும் நரகத்தை பரிபாலிப்பவர்கள். குரோதத்திற்கு முதலில் "பித்ருவதம்", "மாத்ருவதம்" என்ற இரு பிள்ளைகளும், பின்பு "பிருஹ்மஹத்யை" என்ற கன்னிகையும் பிறந்தனர். காமனுடைய பிள்ளைகளுள் "குருதல்பகமனம், (குருவின் மனைவியிடம் செல்லுதல்) ஸுராபானம், (கள்குடித்தல்) சண்டாளீ கமனம், (சண்டாள ஸ்திரீயிடம் செல்லு

தல்) என்ற மூவர்களும் முக்கியமானவர்கள். தேவ ஸ்வாபஹரணம் (தேவாலய சொத்தைக் கொள்ளை யடித்தல்) பிருஹ்மஸ்வஹரணம் (பிராம்மணன் சொத்தைக் கொள்ளையடித்தல்) ஸ்வர்ணஸ்தேயம் (பவுனைத் திருடுதல்) இம்மூன்றும் லோபத்தின் பிள்ளைகளாம். நரகத்திற்கு அதிபதியான யமன் இவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து "நரகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சேர்ந்தது" என பட்டத்தையும் கட்டி "பாதக நாய கர்கள்" என்ற பெயரையும் சூட்டினுன். உடனே "உபபாதகம்" என்ற தன் வேலைக்காரர்களுடன் மிக தீவிரமாக வேலைசெய்து ஏராளமான நபர்களை நரகத்திற்கு அழைத்துவந்து நரகத்தை நிறப்பினர்.

நரகநாயகர்கள்கூட நடுங்கும் விந்தை

ஆனுல் ஸ்ரீருத்ராத்யாயத்தின் மஹிமையை அறிந்து ஆங்காங்கு பலர் ருத்ரபாராயணம் செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் அந்த த்வனியைக்கேட்ட மேற்படி பாதகநாயகர்கள் மிகவும் நடுக்கங்கண்டு உபபாதகர் களுடன் யமலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று யம னிடம் தெரிவித்தனர். அரசே! தாங்கள் நரகம் செழிப்பதற்கு வேண்டியவற்றைச்செய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமளித்தீர்கள். தற்காலம் உலகத்தில் எங் கும் நடமாடக்கூட சக்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட் டோம். கிராமங்கள்தோறும், நதீ தீரத்திலும், தேவாலயங்களிலும் ருத்ரஜபம் செய்கின்றனர். அந்த த்வனியைக் கேட்டவுடனேயே எங்கள் உடல் கள் எறிகின்றன. வேறு எவ்வித பிராயச்சித்தங் களை அனுஷ்டித்தபோதிலும் நாங்கள் பொருட்படுத்

தமாட்டோம். ஆனால் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தை மட்டும் ஒரு க்ஷண நேரங்கூட சகிக்க எங்களால் முடியவில்லை. எங்களுக்கு ஸ்ரீருத்ரஜபமே மிகக் கொடிய விஷமாக இருக்கின்றது. இனி என்ன செய்வோம்!

இதைக்கேட்ட யமன் மிகவும் வருத்தமடைந்து ப்ருஹ்மதேவனிடம் சென்று எல்லா விஷயங்களையும் தெரிவித்தான். உடனே ப்ருஹ்மதேவனும் ஸ்ரீருத்ரஜபம் எங்கும் தங்குதடையின்றி பரவாமலிருக்க ஓர் உபாயத்தைக் கற்பித்தார். அதாவது:— அவித்யா தேவியின் பெண்களாகிய அச்ரத்தா (அவநம்பிக்கை) துர்மேதா (கெட்ட புத்தி) என்ற இரு பெண்களையும், மனிதர்களிடம் செல்லும்படித் தூண்டினார். பலர் மேற்படி அச்ரத்தை துர்மேதை இவ்விரண்டினாலும் மோஹத்தை அடைந்து ஸ்ரீருத்ர பாராயணத்தில் பற்றற்றவர்களாக ஆனவுடன் யமன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தன்னுலகத்திற்குத் திரும்பினான். இதிலிருந்து ஸ்ரீருத்ரஜபம், உபபாதகம், மஹாபாதகம் முதலிய ஸமஸ்தபாபங்களையும் அழிக்கவல்லது எனத் தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி அடியிற்கண்டவாறு ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्च गत्वा
स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा ।
भस्मच्छन्नो भस्मशय्याशयानो
रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ॥

(சாதாதப ஸ்மிருதி)

"மத்யபானம் செய்தாலும், குருதார கமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ப்ருஹ்மஹத்யை இவற்றையெல்லாம் செய்தாலும், விபூதி தாரணம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீருத்ராத்யாயத்தை ஜபம் செய்கின்றவன் ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றான்."

एकादशगुणान्वापि रुद्रानावृत्य धर्मवित् ।
महापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नात्र संशयः ॥

(அத்ரி ஸ்மிருதி)

"மஹாபாபங்களைச் செய்தவனானாலும் ருத்ர பாராயணம் மிகச் சிறந்த தர்மம் என்பதை அறிந்த ஒருவன் பதினோறு தடவை ருத்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தானேயாகில் அந்த பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து விடுகிறான். இதில் ஐயமில்லை."

सुरापी स्वर्णहारी च रुद्रजापी जले स्थितः ॥
सहस्रशीर्षजापी च मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥

(யாக்ஞவல்க்ய ஸ்மிருதி)

"ஸுராபானம் செய்தவனாகிலும், ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவனாகிலும், ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஸ்ரீருத்ரத்தையும் "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா" என்று ஆரம்பமாகும் புருஷஸூக்தத்தையும் ஜபிப்பானேயாகில் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றான்."

वेदमेकगुणं जप्त्वा तदह्नैव विशुद्ध्यति ।
रुद्रैकादशिनीं जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्ध्यति ॥

"வேதம் முழுவதும் ஒருதடவை ஜபம்செய்தால் அப் பகலிலேயே சுத்தியடைந்துவிடுகிருன். ஸ்ரீருத்ரத்தை ஜபம் செய்தால் அதே க்ஷணத்தில் சுத்தியடைந்துவிடுகிருன்."

இதிஹாஸமாகிற மஹாபாரதத்திலும் ஸ்ரீருத்ரம் பலவாருகப் புகழப்பட்டிருக்கிறது. ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தர்மபுத்ரரைக் குறித்தும், த்ரோண பர்வத்தில் ஸ்ரீவியாஸர் அர்ஜுனனைக் குறித்தும் கூறும் "வேதேசாஸ்ய விஞ்ஞானம் சதருத்ரீய முத்தமம்" என்ற வசனத்தில் ஸ்ரீருத்ரம் உத்தமம் எனக் காணப்படுகிறது. எதைவிட உத்தமம்? என்ருல், அதே வாக்யத்தில் சமீபத்தில் உள்ள வேதத்தைவிட்டு வேறு ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதாகையால் வேதத்தைக் காட்டிலும் என்று கிடைக்கின்றது. ஆதலால் மற்ற வேதப்பகுதிகளைவிட ஸ்ரீருத்ரம் மிகச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது. அவ்வித சிறப்பிற்குக் காரணம் ருத்ர பாராயணத்தாலேயே எல்லா புருஷார்த்தங்களும் ஸித்திக்கின்றன என்பதுதான். இது தமது சொந்த அனுபவம் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதே ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் தெரிவிக்கின்ருர்.

प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीते विशांपते ।
प्राञ्जलिः शतरुद्रीयं नास्य किंचन दुर्लभम् ॥

"ஏ அரசனே! காலையில் எழுந்திருந்து மிகவும் சுத்தமாக இருந்துகொண்டு அஞ்சலி பந்தத்துடன் எவன் ருத்ரத்தை ஜபிக்கின்ருனே அவன் அடைய முடியாதது ஒன்றுமேயில்லை."

கூர்ம புராணம், லிங்க புராணம், ஹரிவம்சம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பல பயன்களை அடைவதன்பொருட்டு ஸ்ரீருத்ரத்தையும் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் ஜபித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अत्र पूर्वं हृषीकेशो विश्वात्मा देवकीसुतः ।
उवास वत्सरं कृष्णः सदा पाशुपतव्रतः ॥
भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गो रुद्राध्ययनतत्परः ।
आराधयन् हरिः शम्भुं कृत्वा पाशुपतव्रतम् ॥

(கூர்ம புராணம்)

"தேவகீ ஸூதனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எப்பொழுதும் பாசுபத வ்ருதத்துடனும் ஸர்வாங்கங்களிலும் விபூதி தாரணம் செய்துகொண்டும், ஸ்ரீருத்ராத்யயனத்தில் விசேஷமாக ஈடுபட்டவராகவும் ஸ்ரீபரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்துகொண்டு இங்கு ஒரு வருஷகாலம் வாஸம் செய்தார்."

एवं स्तुत्वा महादेवं दण्डवत्प्रणिपत्य च ।
जजाप रुद्रं भगवान् कोटिवारं जले स्थितः ॥

(லிங்க புராணம்)

"இவ்வாறு மஹாதேவனைத் துதித்து ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு கோடி தடவை ருத்ரத்தை ஜபித்தார்."

भास्वत्त्रिपुण्ड्रो भसितैस्सितस्सन्
मौनी जपी वल्कलवान् मुकुन्दः ।

निरन्तरं चेतसि चन्द्रचूडं
विचिन्तयन् पञ्च जजाप वर्णान् ॥

(ஹரி வம்சம்)

"பளிச்சென்று பிரகாசிக்கும் திருபுண்ட்ரத்தை தரித்துக்கொண்டு உடல் முழுவதும் விபூதியால் வெளுத்தவராகவும், தலையில் ஜடையும், இடையில் மரவுரியும் அணிந்து வேறு பேச்சைப் பேசாதவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சந்திரசேகரனை மனதில் இடை விடாமல் த்யானம் செய்துகொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துவந்தார்."

மஹாபாரதத்திலேயே, மானஸ ஸரஸ்ஸில் மிக உக்ரஸ்வரூபத்துடன் இருந்த பாசுபதாஸ்த்ரத்தை ஸமாதானப்படுத்துவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ருத்ர பாராயணம் செய்தார் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக் கிறது.

பரப்ருஹ்மஸ்வரூபியாயும், எப்பொழுதும் ஸமஸ்த அபீஷ்டங்களுடன் கூடியிருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஒரு மந்த்ரத்தை ஜபித்து அதனால் சில பயன்களை அடைய வேண்டுமென்பதில்லை. இருந்தாலும் உலகில் மற்றவர்கள் இம்மாதிரி மஹா மந்த்ரங்களை ஜபித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வற்றை யெல்லாம் பெறலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மந்த்ரஜபம் ருத்ரபாராயணம் முதலிய பல கர்மாக்களையும் அனுஷ் டித்து வருகிறார். கீதையிலும் இவ்வாறே மொழிந் திருக்கிறார்.

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।
नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त एव च कर्मणि ॥

" ஏ அர்ஜுனா! மூவுலகங்களிலும் எனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இதுவரை என்னிடமில்லாத எதுவும் இக் கர்மாவைச் செய்து அடைய வேண்டுமென்பதும் எனக்கில்லை. இருந்தாலும் நான் எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டே வருகிறேன்."

" நான் செய்யாதபோனால் என்னைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்காமல் அழிந்து விடுவர். உலகில் சிறந்தவன் எதைச் செய்கின்றானோ, எதை நம்புகின்றானோ அதையே ஸாதாரண ஜனங்கள் செய்வர், நம்புவர். ஆதலால் கர்மானுஷ்டானத்தால் நமக்கு ஆகவேண்டியது இல்லையானாலும், மற்றவர்களை கர்மானுஷ்டானத்தில் தூண்டுவதன் பொருட்டாவது நாம் அவசியம் கர்மாக்களை அனுஷ்டித்தே ஆகவேண்டும்."

இவ்வாறு ஸ்ரீருத்ரமஹிமையைப்பற்றி புராணங்களிலிருந்தும் பல வசனங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் அது மிகவும் விரியுமெனக்கருதி ஸூதஸம்ஹிதையிலிருந்துமட்டும் ஒரு வசனத்தை எடுத்துக் கூறி அத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

रुद्रजापी विमुच्येत महापातकपञ्जरात् ।
सम्यग्ज्ञानं च लभते तेन मुच्येत बन्धनात् ॥
अनेन सदृशं जप्यं नास्ति सत्यं श्रुतौ स्मृतौ ॥

ருத்ரஜபம் செய்கின்றவன் மஹாபாதகம் என்ற கூண்டிலிருந்து விடுதலையடைந்துவிடுவான். ஆத்மஞானத்தை அடைவான். அஞ்ஞானம் என்ற கட்டிலிருந்தும் விடுதலையடைவான். வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் இதற்குச் சமமான ஜபம் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. இது உண்மை."

ஸ்ரீ ருத்ரம்

नमस्ते रुद्र मन्यव उतोत इषवे नमः ।
नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ १

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர! ते தங்களுடைய, मन्यवे - கோபத்தின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். उतो - மேலும், ते - தங்களுடைய, इषवे - பாணத்தின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். ते - தங்களுடைய, धन्वने - வில்லின்பொருட்டு, नमः अस्तु - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். उत - மேலும். ते - தங்களுடைய, बाहुभ्यां - இரு கைகளின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

விளக்கம்: ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு ஸாயணர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூவர் பாஷ்யம் செய்திருக்கின்றனர். அந்த மூன்றையும் தழுவியே இந்த விளக்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ருத்ரத்தில் மொத்தம் 11 அனுவாகங்கள் உள்ளன. முதல் அனுவாகத்தால் கோபங்கொண்ட ஸ்ரீ ருத்ரனுக்கு ஸமாதானம் செய்யப்படுகிறது. 2-வது முதல் 9-வது அனுவாகம்வரை ஸ்ரீருத்ரனைப் பலவாருகப் புகழ்ந்து வணங்கப்படுகிறது. கடைசி இரு அனுவாகங்களால் ருத்ரனிடமும் ருத்ரகணங்களிடமும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஸ்ரீருத்ரனுக்கு கோரமாயும் சாந்தமாயுமுள்ள பல உருவங்கள் உண்டு. அவற்றுள் கோரமான உருவத்தை சமாதானப் படுத்துவதற்காக, அவருடைய கோபம் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. எவ்வித குற்றமற்றவரும் எல்லா குணங்களுடன் கூடியவருமான

ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு ஒருவனிடம் கோபம் ஏற்படக் கூடுமோவெனில், அவரது கட்டளையாகிற சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றை மீறி நடப்பவர்களிடம், அவர்களை சிக்ஷித்து, ஸந்மார்க்கத்தில் ஈடுபடும்படி செய்வதற்கென கோபித்துக்கொள்வதென்பது குணமே அல்லாமல் குற்றமாக ஆகாது.

रुत्+द्रावयतीति=रुद्रः — என்ற வியுத்பத்தியை அனுசரித்து, துக்கம் அல்லது, துக்கத்திற்குக் காரணமான பாபம் இவற்றை விரட்டியடிக்கின்றபடியால் "ருத்ரன்" என ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கு பாப நிமித்தமாக உண்டாகும் கோபத்தை விலக்கி சாந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக "ருத்ர" என்ற சொல்லால் ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதே. எல்லாவித துக்கங்களுக்கும் கோபமே மூலகாரணமானதால் முதல் முதலாக அதற்கு நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரன் கோபங்கொண்டதும், அவருடைய அம்பு முன் வந்து நிற்கும். பிறகு வில்லை நோக்குவார். பின்பு அவ்விரண்டையும் எடுக்க இருகைகளும் முயற்சிக்கும். ஆதலால் அந்த வரிசையிலேயே கோபம், பாணம், வில், கைகள் இவைகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பரமேச்வரனுடைய பாணம் முதலியவை தேவதைகள் போல் உபாஸிக்கத்தக்கவை. ஆதலால் இங்கு அவற்றை வணங்கி வேண்டிக்கொள்ளுவதென்பது மிகவும் பொருத்தமுள்ளது தான். ஒரு சமயம் பாசுபதாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யும் முறையை அர்ஜுனன் மறந்துவிட்டான். அதை அறி

வதன் பொருட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் இருவரும் கைலாஸத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு "ஓர் திவ்ய ஸரஸ்ஸில் அந்த அஸ்திரம் இருக்கின்றது. அதை எடுத்து வாருங்கள்" என அவ்விருவர்களுக்கும் பரமேச்வரன் உத்திரவிட்டார். அதன்படி அவ்விருவரும் அந்த ஸரஸ்ஸுக்குச் சென்று பார்க்கையில் பல ஸர்ப்பங்களின் வாய்களிலிருந்து வெளிவரும் கொடிய விஷஜ்வாலையால் வியாப்தமாயும், மிக பயங்கரமாயும், அந்த அஸ்திரம் தோற்றமளித்தது. உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அது சாந்தி அடைந்து தன்னிடம் வருவதன்பொருட்டு ருத்ர ஜபம் செய்தார். அதனால் அந்த அஸ்திரம் மிக சாந்தமான உருவத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய கைக்குக் கிட்டியது" என மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அம்பு முதலிய ஆயுதங்கள் உபாஸ்ய மூர்த்திகள் என்றும், சேதனங்கள் என்றும் தெரியவருகிறது.

ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அபிநவ சங்கர பாஷ்யத்தில் அவையெல்லாம் விரிவாக எடுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முதல் மந்திரத்திற்கு ரிஷி—ஆத்ரேயர், சந்தஸ்—அநுஷ்டுப், தேவதை—ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :—

आकर्णकृष्टे धनुषि ज्वलन्तीं देवीमिषुं भास्वति सन्दधानम् ।
ध्यायेन्महेशं महनीयवेषं देव्या युतं योधतनुं युवानम् ॥

"காது வரையில் இழுக்கப்பட்ட ஒளிமிகுந்த வில்லில், ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பாணத்தைத்

தொடுக்கின்றவரும், அழகிய வேஷத்துடன் கூடிய வரும், போர் வீரனைப்போன்ற உடலை தரிப்பவரும், வாலிபப் பருவத்தில் உள்ளவரும் தேவியுடன் கூடியவருமான மஹேச்வரனை தியானம் செய்ய வேண்டும்."

ப்ராஜாபத்ய கிருச்ரத்தை அனுஷ்டித்து 11 ஆயிரம் ஆவிருத்தி ஜபம் செய்தால் இந்த மந்திரம் சித்திபெறும். இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்வதால் பரமேச்வரனுடைய அருளும், பாபக்ஷயமும், சமுதாயத்திற்குத் தலைவனாக இருக்கும் தன்மையும் சித்திக்கும். இதனால் செய்யக்கூடிய மற்ற பிரயோகங்களை எல்லாம் "ருத்ரகல்பார்ணவம்" முதலிய நூல்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். (1)

यात इषुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः ।
शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र मृडय ॥ २

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர ! ते - தங்களுடைய, या इषुः - எந்த பாணமானது, शिवतमा - மங்களகரமாக, बभूव - இருக்கின்றதோ, ते - தங்களது, धनुः - எந்த வில்லானது, शिवं बभूव - மங்களகரமாக இருக்கின்றதோ, तव - தங்களுடைய, या शरव्या - எந்த அம்பராத்தூணி, शिवा - மங்களகரமாக இருக்கின்றதோ, तया - அந்த பாணத்தாலும், வில்லாலும், அம்பராத்தூணியாலும், नः - எங்களை, मृडय - சுகமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

வி.—வேதத்தில் வர்த்தமான அர்த்தத்திலும் "லிட்" பிரயோகம் செய்யப்படலாமாகையால் இங்கு "பபூவ" என்பதற்கு இருக்கின்றதோ, என வர்த்த

மானுர்த்தத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென பட்டபாஸ்கர பாஷ்யம். பாபியான என்னிடம் முதலில் மிக பயங்கரமாக இருந்த எந்த பாணம் முதலியவை என்னுல் முன் மந்திரத்தால் வணங்கப்பட்டு சாந்த ஸ்வருபங்களாக ஆயிற்ரே, அவற்ருல் எனக்கு சுகத்தை அளியுங்கள், என மற்ற இரு பாஷ்யங்களிலும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பூதார்த்தத்திலே "பபூவ" என்ற சொல் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாக ஆகிறது.

இந்த இரண்டாவது மந்திரத்திற்கு ரிஷி—ஆத்ரேயர். சந்தஸ்—அனுஷ்டுப், தேவதை சம்பு. த்யானம் :—

ध्यायेद्देवं सस्मितं स्यन्दनस्थं देव्या सार्धं तेजसा दीप्यमानम् ।
इष्विष्वासालंकृताभ्यां भुजाभ्यां शूराकारं स्तूयमानं सुरौघैः ॥

"தேவியுடன் தேரில் அமர்ந்திருப்பவரும், தேஜஸ்ஸுடன் பிரகாசிப்பவரும், பாணம், வில் இவற்ருல் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரு கைகளாலும் சூரனைப்போல் விளங்குகிறவரும், தேவகணங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவருமான தேவரை தியானம் செய்ய வேண்டும்."

இந்த மந்திரத்தை பன்னிரண்டு தினங்கள், நித்யகர்மாக்களுக்கு விரோதமில்லாமல் நடுநிசியைத்தவிர மற்ற காலங்களில் இடைவிடாமல் ஜபித்துவந்தால் சித்தி ஏற்படும். இது துர்பிக்ஷம் தேசக்ஷோபம் முதலியவற்றை பரிஹாரம் செய்வதற்கென்றே ஏற்பட்ட மஹாமந்திரமாகும். (2)

या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी ।
तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभिचाकशीहि ॥ ३

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர ! ते - தங்களுடைய, अघोरा - ஆயுதங்களால் பிறருக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணுததும், शिवा - ஐஹிக சுகங்களை அளிக்கக் கூடியதும், अपापकाशिनी - மோக்ஷ சுகத்திற்குக் காரணமான ஆத்மஞானத்தை அளிக்கக்கூடியது மான, या - எந்த, तनूः - சரீரம் இருக்கின்றதோ, तया - அந்த, शन्तमया - சிறந்த மோக்ஷ சுகத்தை அளிக்கும், तनुवा - சரீரத்தால், गिरिशन्त - வேதப் பிரதிபாத்யமான பொருளாக இருந்துகொண்டு மோக்ஷம்வரையிலுமுள்ள எல்லா சுகங்களையும் அளிக்கக்கூடிய ஏ பரமேச்வரா ! नः - எங்களுக்கு, अभिचाकशीहि - எங்கும் ஆத்மதத்துவம் விளங்கும்படி செய்யுங்கள்.

வி.-"முன் மந்திரத்தால் ஐஹிகசுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு இந்த மந்திரத்தால் மோக்ஷ சுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிருர்," என்றுஅபிநவசங்கரர் பாஷ்யம். "ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய சாந்த மூர்த்திகளுள் சில ஆயுதங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பவை. சில ஆயுதங்கள் அற்றவை. முன் மந்திரத்தால் ஆயுதங்களுடன் கூடிய மூர்த்தி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தால் ஆயுதங்கள் அற்ற மூர்த்தி வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது" என்று பட்டபாஸ்கர பாஷ்யம்.

அகோரா.—ஆயுதங்களை கையில் ஏந்தி காரண மின்றி பயத்தை உண்டுபண்ணும் மூர்த்தி கோரா, அவ்வாறு அல்லாத மூர்த்தி இங்கு அகோரா என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிவா—மங்களகரம், அதாவது ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள சுகங்களையும் அளிக்கக்கூடியது.

அபாபகாசிநீ—பாபத்திற்கு விரோதியான பிருஹ்மாத்மதத்வ ஞானம் இங்கு “அபாப” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டவுடன் ஸமஸ்த பாபங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன என உபநிஷத் கூறுகின்றபடியால் ஆத்மஞானம் பாபத்திற்கு விரோதி என்று ஏற்படுகிறது. அத்தகைய ஆத்மதத்வ ஞானத்தை பிரகாசப்படுத்தும், அதாவது அளிக்கும் சரீரம் இங்கு அபாபகாசிநீ என்ற பதத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கிரிசந்த—பரமேச்வரனைக் குறிக்கும் இச்சொல்லுக்கு பலவாருக விவரணம் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

गिरौ=कैलासे नित्याविर्भूतो यः प्राणिभ्यः शं तनोति स गिरिशन्तः-கைலாச பர்வதத்தில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தை அளித்துக்கொண்டிருப்பவர்.

गिरौ - वेदे तिष्ठन्नर्थरूपेण शं तनोति வேதங்களில் அவற்றின் பொருளாக இருந்துகொண்டு அனைவருக்கும் க்ஷேமத்தை செய்துகொண்டிருப்பவர்.

गिरौ - प्रणवे तिष्ठन् ध्येयरूपेण निरतिशयब्रह्मानन्दलक्षणं शं तनोति பிரணவத்தில் தியானம் செய்யத்தகுந்தவராக இருந்துகொண்டு பிருஹ்மானந்தம் என்ற ஒப்புயர்வற்ற சுகத்தை அளிக்கின்றவர்.

இந்த மந்திரத்திற்கு ரிஷி—காச்யபர், சந்தஸ்—ஸ்வராடநுஷ்டுப், தேவதை—சம்பு.

த்யானம் :—

स्मेराननं चन्द्रकलावतंसं गङ्गाधरं शैलसुतासहायम् ।
त्रिलोचनं भस्मभुजङ्गभूषणं ध्यायेत्पशूनां पतिमीशितारम् ॥

"சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், சந்திர கலையை சிரசில் அணிந்தவரும், கங்கையை தரிப்பவரும், பர்வதராஜ குமாரியுடன் கூடியவரும், மூன்று கண்களையுடையவரும், விபூதி, சர்ப்பங்கள் இவற்றை ஆபரணமாக அணிந்தவரும் பசுக்களுக்கு (ஜீவர்களுக்கு) பதியுமான ஈச்வரனைத் தியானம் செய்யவேண்டும்."

பசுக்களின் சாந்தியின் பொருட்டு இந்த மந்திரத்தின் ஜபம், ஹோமம் முதலியவை விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. (3)

यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्ष्यस्तवे ।
शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिꣳसीः पुरुषं जगत् ॥ ४

गिरिशन्त - ஏ பரவேச்வர! यां इषुं - எந்த பாணத்தை, अस्तवे - பாபிகள்மேல் வீசி எறிவதற்காக, हस्ते - கையில், बिभर्षि - தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களோ, गिरित्र - கைலாச மலையில் வாசம் செய்து, அதை ரக்ஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர! तां - அந்த பாணத்தை, शिवां कुरु - மங்களகரமாகச் செய்யுங்கள். पुरुषं - என்னைச் சேர்ந்த மனுஷ்யர்களையும், जगत् - மற்ற ஜங்கம ஸ்தாவர சொத்துக்களையும், माहिंसीः - ஹிம்ஸிக்காமல் இருங்கள்.

வி.—இரண்டாவது மூன்றாவது மந்திரங்களால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொண்டு இந்த நான்காவது மந்திரத்தால் அநிஷ்ட பரிஹாரத்தை வேண்டிக்கொள்கிறார். "கிரிசந்த" என்ற ஸம்போதனம் இருக்கையில் அதிகப்படியாக "கிரித்ர" என்றும்

ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பதன் தாத்பர்யம், "அகார்யத்தைச் செய்தவன் ஆனாலும் என்னை பஜனம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு நற்புத்தியை அளித்து அவனை நான் "இரக்ஷிப்பேன்" என ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கிறார். கிரி அவ்வித பிரதிக்ஞையாகிறவாக்கில் உறுதியாக இருந்துகொண்டு, ந்ராயதே தன்னை பஜிக்கின்றவர்களை "இரக்ஷிக்கின்றார்" என்று அபிநவசங்கர பாஷ்யத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (4)

शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि ।
यथा नस्सर्वमिज्जगदयक्ष्मँ सुमना असत् ॥ ५

(ப-ரை) गिरिश - கைலாச வாசியான ஏ பரமேச்வர ! त्वा - தங்களை, अच्छा - அடைவதன் பொருட்டு, शिवेन वचसा - மங்களகரமான வார்த்தைகளால் (ஸ்தோத்திரத்தால்), यथा - எப்படிச் செய்தால், नः - எங்களுடைய, सर्वं जगत् इत् - ஜங்கமமான மனுஷ்யன், பசு முதலியவையும், अयक्ष्मं - ரோகம் அற்றவையாகவும், सुमनाः - நல்ல மனதுடன் கூடியவையாகவும், அதாவது சுகமாக இருக்கக்கூடியவைகளாகவும், असत् - ஆகக்கூடுமோ — அவ்விதம், वदामसि - வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

வி.—இந்த ஐந்தாவது மந்திரத்தால் இஷ்டப் பிராப்தி அனிஷ்ட பரிஹாரம் இவ்விரண்டும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

கிரிச—கைலாசத்தில் வசிப்பவர் என்றும், வேத ப்ரதிபாத்யமான பொருள் என்றும், கைலாஸமலை, மேகம், பிரணவம், இவைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரன் என்றும் பலவாறாகப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அர்ச—இது அவ்யயம், ஸம்ஹிதாகாலத்தில் தீர்க்கம் சிரவிக்கும். ப்ராப்தும் (அடைவதற்கு) என ஸாயணரும், அபிமுகீகரணம் – தன்னை நோக்கும் படி செய்வதற்கு என பட்டபாஸ்கரரும் பொருள் கூறியுள்ளார். ஆனால் அபிநவசங்கரர் "அச்ச" என்பதை பரமேச்வர ஸம்போதனமாகக் கருதி, ஏ நிர்மல ஸ்வரூப! என்று பொருள் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஸம்போதனம் செய்வதால் ஓர் விசேஷார்த்தம் கிடைக்கின்றது. அதாவது பாபிகளுடைய ஸ்தோத்ர சம்பந்தத்தால் பரமேச்வரனுக்கும் தோஷம் சம்பவிக்குமோவெனில், அது ஒருநாளும் சம்பவிக்காது. அவர் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடையவர் என்ற பொருள் "அச்ச" என்ற ஸம்போதனத்திலிருந்து கிடைக்கின்றது. தெருவில் உள்ள அசுத்த ஜல சம்பந்தத்தால் எப்பொழுதும் பாவனமான கங்காஜலத்தின் மஹிமை குறைவதில்லை. அதற்கு மாறுதலாக கங்காஜல சம்பந்தத்தால் மற்ற ஜலந்தான் யமுனா ஜலம்போல் மிகவும் பாவனமாக ஆகின்றது. அதுபோல் நித்ய பரிசுத்தரான பரமேச்வரனைத் துதிக்கும் பாபிகளுடைய வார்த்தைகள் எல்லாம் பரமேச்வர ஸம்பந்த வசத்தால் பரமபாவனமாக ஆகிவிடுகின்றன. ஆதலால்தான் "சிவேன வசஸா" என்று இதே மந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது, ஐந்தாவது இரண்டும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு ரிஷி—கௌதமர். சந்தஸ்-காயத்ரீ, தேவதை ருத்ரன்.

த்யானம் :—

सांग्रामिकेन वपुषा प्रविराजमानं
देवं पुरत्रयविनाशनमन्दहासम् ।

दैत्यान् दिधक्षुमचलेश्वरचापपाणिं
ध्यायेत्पुरारिमथ भूमिरथाधिरूढम् ॥

"போருக்குரிய வேஷங்கள் பூண்ட உடலால் விளங்குகின்றவரும், முப்புரத்தை அழிக்கும் மந்தஹாசத்தை உடையவரும், அசுரர்களை தஹிக்க விரும்புகின்றவரும், மேருமலையை வில்லாகக் கையில் தரிப்பவரும், பூமியாகிற தேரில் வீற்றிருப்பவருமான, முப்புரத்திற்கு எதிரியான ஸ்ரீபரமேச்வரனைத் தியானம் செய்யவேண்டும்."

திருபுர ஸம்ஹார காலத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பூண்ட வேஷங்களையும் அவருடைய நிலையையும் இந்த சுலோகம் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்த இரு மந்த்ரங்களையும் சேர்த்து 21 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்தால் சித்தியைப் பெறலாம். அகால மரணம் முதலிய தீங்குகள் இம்மந்த்ர ஜபத்தால் விலகும். (5)

अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक् ।
अहींश्च सर्वान् जम्भयन् सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ ६

(ப-ரை) अधिवक्ता - பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகின்றவரும், प्रथमः - அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராயும், दैव्यः - தேவர்களிடமும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவரும், भिषक् - பாவம், ரோகம், ஸம்ஸாரம், வறுமை முதலிய எல்லா துன்பங்களுக்கும் சிகித்ஸை அளிக்கும் வைத்யருமான பரமேச்வரன், सर्वान् अहींश्च - நேரில் நின்று ஹிம்ஸை செய்யும் பாம்பு, தேள், திருடன் முதலியவர்களையும், सर्वाश्च यातुधान्यः - மறைந்து நின்று ஹிம்சைபுரியும் ராக்ஷஸர்கள், பிசாசுகள் முதலியவைகளையும், जम्भयन् - நாசம்

செய்துகொண்டு, अध्यवोचत् - எனக்காகப் பரிந்து பேசட்டும்.

வி.—ஸ்ரீ பரமேச்வரனை வணங்கிதுதித்தபோதிலும், பாபங்களுக்கேற்ற தண்டனைகளை விதிக்கும் யமன் சித்ரகுப்தன் முதலியவர்களும், ஷை பாபங்களுக்கு சாக்ஷியாக மற்ற தேர்களும் இருக்கையில் பரமேச்வரன் எப்படி தாமாக துதிக்கின்றவர்களை இரக்ஷிக்க முடியும்? என்ருல் பரமேச்வர அருளைப் பெற்றவர்களிடம் மற்றயாரும் எதையும் செய்யமுடியாது என இந்த மந்த்ரம் கூறுகின்றது.

அதிவக்தா—தன்னை அண்டியவர்களுக்குப்பரிந்து பேசுகின்றவர். பரமேச்வரபஜனம் என்ற சிறந்த கர்மாவிற்குப் பயனுக பரமேச்வரன் பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகிருர். ஆதலால் அது குற்றமாக ஆகாது.

ப்ரதம:—பரமேச்வரன் பரிந்துபேசியபோதிலும், யமன் தண்டிக்காமல் இருக்கக்கூடுமோ? என்ற சங்கைக்கு ஸமாதானம் "ப்ரதம:" என்ற சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

"यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः"
"तमीश्वराणां प्रथमं महेश्वरं तं दैवतानां प्रथमं च दैवतम्"
"यो देवः सर्वदेवेषु महादेव इति स्मृतः ।
तस्मै नमस्तु कुर्वाणा दिवि तिष्ठन्ति देवताः ॥"

"தேவதைகளுள் முதல்வன், உலகிலேயே சிறந்தவன்" "ஈச்வரர்களுள் முதலான மஹேச்வரன். தேவதைகளுள் முதலான தேவதை" எல்லா தேவர்களுள் எவர் "மஹாதேவன்" என்று வழங்கப்படுகின்ருரோ அவர் பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்துகொண்டே தேவலோகத்தில் தேவர்கள்

வாழ்கின்றனர்" என்றெல்லாம் கூறும் பல சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாசங்களிலிருந்து பரமேச்வரன் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் என்று தெரிய வருகிறது. அவருடைய அருளைப்பெற்ற பக்தனை, அவனை வணங்கும் மற்றவர்கள் எப்படி தண்டிக்க முன்வரக்கூடும்?

பரமேச்வரோபாஸகன் மற்றவர்களால் துன்புறுத்தப்படமாட்டான் என்பது மட்டுமில்லை, போற்றவும் படுவான் என்றும் "தைவ்ய:" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. "தைவ்ய:" என்றால் தேவர்களுள் அந்தர்யாமியாக இருப்பவன் என்று பொருள். அவ்வாறு இருந்துகொண்டு பரமேச்வரோபாஸகனைப் போற்றும்படியும் தேவர்களுடைய புத்தியைத் தூண்டுகின்றார்.

பிஷக்—இச் சொல்லிற்கு "வைத்யன்" என்பது பொருள். உலகில் வியாதியைப்போல் பிராணிகளை துன்புறுத்தக் கூடியவை, பாபம், ஸம்ஸாரதுக்கம், வறுமை முதலிய எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றிற்கும் சிகித்சையளிக்கக்கூடியவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். ஆதலால்தான் பொதுவாக "பிஷக்தமம் த்வா பிஷஜாம் ச்ருணோமி" (வைத்தியர்களுள் மிகச்சிறந்த வைத்தியர்) என்று வேறு ஒரு சுருதியும் கூறுகிறது. 'பிஷக்' என்ற சொல் பரமேச்வரன் கருணை நிரம்பியவர் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றது. வியாதியால் வருந்துகின்றவனுக்கு அந்த வியாதியின் காரணத்தை அறிந்தவன் சில சமயம் சஸ்த்ர சிகித்சை செய்யலாம். அது ரோகிக்கு ஹிம்சையானாலும் அவனுடைய நன்மையின் பொருட்டே செய்யப்பட்டதாகையால் அதைச்

செய்த வைத்தியனை குரூரன் என்று சொல்லாமல் தயை நிரம்பியவன் என்றே கூறுவர். அதுபோல் ஸம்ஸார வைத்தியரான பரமேச்வரனும் துஷ்டர்களான இராக்ஷஸர்கள், சர்ப்பங்கள் முதலியவற்றை தண்டித்தபோதிலும், அதனால் அவற்றின் பாவம் நீங்கி காலக்கிரமத்தில் அவை நற்கதியடையக் கூடுமாதலால் அச்செய்கையாலும் பரமேச்வரன் தயை நிரம்பியவர் என்பதுதான் உறுதியாகிறது.

निदानज्ञस्य भिषजो रुग्णे हिंसां प्रयुञ्जतः।
न किञ्चिदत्र नैर्घृण्यं घृणैवात्र प्रयोजिका ॥

என்ற சிவபுராண சுலோகத்தில் "பிஷக்" என்ற சொல் பரமேச்வரனுடைய கருணையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜம்பயந் அத்யவோசத்—தன் பக்தர்களின் விரோதிகளை அழித்தபின் பக்தர்களுக்கு பரிந்துபேசவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. பக்தர்களின் விரோதிகள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களை நிக்ரஹம் செய்யத் திறமையற்றவரானால், முதலில் பரிந்துபேசி பிறகு அவர்களை அழிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படும். பரமேச்வரன் யாரையும் எக்காலத்திலும் அனாயாசமாக அழிக்கத் திறமை உள்ளவராகையால் முதலில் விரோதிகளை அழித்து, பிறகு அவர்களுக்காக பரிந்து பேசவேண்டும் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. தன்னை அண்டியவனை இரக்ஷிப்பதன் பொருட்டு பிறரை தண்டித்தால், அப்பொழுது மற்ற தேவர்கள் "பல பாபங்களைச் செய்த இவனை இரக்ஷிக்கலாமா?" என்று கேட்கக்கூடும். அத்தருணத்தில் "இவன் என்னை அண்டி பலவாறாகப் போற்றினான், இவனி

டம் இனி ஏது பாபம்? இவன் சிறந்த புண்ணிய சாலியல்லவோ? என்றெல்லாம் பரமேச்வரன் பரிந்து பேசுவார்.'' ஆதலால்தான் "அதிப்ருவந் ஜம்பயது'' என்று கூருமல் "ஜம்பயந்நத் யவோசத்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காட்டில் பல பாபகாரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் வேடர்கள் ஒரு சமயம் வில்வ மரத்தின் மேல் ஏறி நின்றுகொண்டு வில்வ தளங்களைப் பரித்து கீழே எறிந்துகொண்டிருந்தனர். அவ்விடத்தில் ஒரு சிவலிங்கம் இருந்தது. அதை வேடர்கள் அறியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் போட்ட வில்வதளங்கள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்ததால் அவர்களையும் தனது பக்தர்கள் எனக்கருதி பரமேச்வரன் அவர்கள் இறந்தவுடன் அவர்களைக் கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரும்படி உத்தரவிட்டார். பரமேச்வர தூதர்கள் அதன்படி அழைக்கவந்த காலத்தில் யமதூதர்கள் அவர்களை எதிர்த்தனர். யமதூதர்களை வென்று சிவதூதர்கள் அந்த வேடர்களை கைலாசத்திற்கு அழைத்துச்சென்றுவிட்டனர். பிறகு யமன் சித்ரகுப்தன் முதலியவர்கள் பரமேச்வரனிடம சென்று 'மிகக்கொடிய பாவங்களைச்செய்த இந்த வேடர்கள் எங்கள் தண்டனைக்குள்ளாக வேண்டியவர்கள், அவர்களை எப்படி கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரலாம்' என வினவ, வேடர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ என்மேல் வில்வ தளங்களைப் போட்டதால் அவர்களிடம் உள்ள பாவங்கள் பறந்துவிட்டன. ஆதலால் அவர்களை தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, என பதிலுரைத்தார். இதுபோன்ற பல கதைகள் சிவபுராணங்களில்

காணப்படுகின்றன. இவற்றில் யமதூதர்களை அடித்து விரட்டியபின் வேடர்களுக்காக யமன் சித்ர குப்தன் முதலியவர்களிடம் பரிந்து பேசியதாகக் காணப்படுகிறது.

இதே ருத்ரத்தில் மேலேயும் "ரக்ஷா ச நோ அதிசதேவப்ருஹி" என்று முதலில் இரக்ஷித்தல், பின்பு பரிந்துபேசுதல் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ர ஜபம் இராக்ஷஸர்கள், பிசாசுகள், விஷம், ஜ்வரம் முதலியவற்ருல் ஏற்படும் துன்பங்களை அறவே அழிக்கக்கூடியது. ஆதலால் இந்த மந்த்ரம் "கவசம்" என மஹரிஷி போதாயனரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரத்தின் ரிஷி-கண்வர். சந்தஸ்—அனுஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம் :—

चन्द्रार्धमौलिं कालारिं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ।
ज्वलत्पावकसंकाशं ध्यायेद्देवं त्रिलोचनम् ॥

"அர்த்த சந்திரனை சிரஸில் அணிந்தவரும், யமனை வென்றவரும், சர்ப்பத்தை உபவீதமாக அணிந்தவரும், எரியும் நெருப்பைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவரும், முக்கண்ணனுமான தேவனை தியானம் செய்யவேண்டும்."

ஐம்பது ஆயிரம் தடவை இந்த மந்த்ரத்தை ஜபித்தால் மந்த்ரசித்தி உண்டாகும். (6)

असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुस्सुमङ्गलः ।
ये चे माँ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वैषाँ हेड ईमहे ॥

(ப-ரை) यः - முன் மந்திரங்களால் கூறப்பட்ட பரமேச்வரனே, ताम्रः - (உதய காலத்தில்) மிகவும்

சிவப்பாயும், अरुण: - (உதயமானவுடன்) சொற்ப சிவப்பாயும், उत - மேலும், बभ्रु: - (சற்று நேரத்திற் குப்பின்) பொன்னிறமாயும், सुमङ्गल: - மிகவும் மங்கள கரமாயுமுள்ள, असौ - நமக்கெதிரில் நேரே தோன் றும் சூரியனாக விளங்குகின்றார். इमां - இந்த பூமிக்கு, अभित: - நான்கு பக்கங்களிலும், दिक्षु - திக்குகளில், श्रिता: - ஆச்ரயித்திருக்கின்ற, सहस्रश: - ஆயிரக்கணக் கான, ये च रुद्रा: - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ. एषां - இவர்கள் அனைவருடையவும், हेड: - கோபத்தை, अव ईमहे - (துதி நமஸ்காரம் முதலிய வற்றால்) நிவிருத்தி செய்கின்றோம்.

(க-ரை.) பரமேச்வரனுக்கு, பிருதிவி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், யஜமானன் என்று எட்டு உருவங்கள் உள. அவற்றுள் சூரிய ஸ்வரூபியான பரமேச்வரன் இந்த ஏழாவது எட்டாவது மந்த்ரங்களால் போற்றப்படு கின்றார். சூரிய மண்டலம் உதய காலத்தில் மிகவும் சிவந்ததாயும், அதற்குப் பின் சற்று சிவந்ததாயும் பின்பு பொன்னிறமாயும் காணப்படுகின்றது. இருள் பனி முதலியவற்றை நீக்கி அனைவருக்கும் ஸௌக்கி யத்தை உண்டு பண்ணுவதால் "ஸுமங்கல:" மிகவும் கங்களகரம் என்று சூரிய மண்டலம் போற்றப் படுகின்றது. சூரியன் இல்லாவிடில் உலகம் முழு வதும் இருள் சூழ்ந்து அமங்களமாக ஆகிவிடும். சூரியனுடைய கிரணங்கள் உலகம் முழுவதும் வியா பித்திருப்பதுபோல் பரமேச்வரனது உருவம் போன்ற உருவத்தைக்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பரமேச் வர கணங்கள் பூமண்டலத்தைச் சுற்றி பலவிடங் களிலும் இருந்துகொண்டு ஜனங்களுடைய

புண்ணிய பாபங்களுக்கேற்றபடி அநுக்ரஹத்தையும் நிக்ரஹத்தையும் செய்துவருகின்றனர். சூரிய மண்டல ரூபியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன், எங்கும் ஆயிரக் கணக்காக வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீருத்திரகணங்கள், இவர்கள் அனைவருடையவும் கோபத்தை ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றால் நிவிருத்தி செய்கின்றோம். அவர்கள் எல்லோரும் எங்களுக்கு அருள் புரியட்டும்.

ஹேட:—என்பதற்கு அனாதரவு, கோபம் என்று இரு பொருள்களும் உண்டு. வேதங்களில் விதிக்கப் பட்டதைச் செய்யாததால் அனாதரவும், நிஷித்தங்களை அனுஷ்டிப்பதால் கோபமும் உண்டாகும். அவ்விரண்டையும் நாங்கள் நிவிருத்தி செய்கின்றோம் எனக் கூறப்படுகிறது. (7)

असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः ।
उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः ॥
उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः ॥ ८

(ப-ரை) यः - எந்த பரமேச்வரன், नीलग्रीवः - காலகூட விஷத்தை தரிப்பதால் கருப்பான கழுத்தையுடையவராக இருக்கின்றாரோ, அவரே, विलोहितः - மிகவும் சிவந்த வர்ணத்தையுடையவராக இருந்துகொண்டு, असौ - நேரில் காணப்படும் சூரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவராக, अवसर्पति - ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். गोपा उत - இடையர்கள்கூட, एनं - இந்த ஆதித்ய ரூபியான ருத்ரனை, अदृशन् - பார்க்கின்றனர். उदहार्यः - ஜலத்தை எடுத்துவரும் ஒன்றுமறியாத பெண்கள் கூட, अदृशन् - பார்க்கின்றனர். एनं - இந்த ருத்ரனை,

विश्वा भूतानि - மாடு, ஆடு முதலிய ஸமஸ்த பிராணிகளும் (பார்க்கின்றன). सः - ஆதித்யரூபியான பரமேச்வரன், दृष्टः - நம்மால் பார்க்கப்பட்டவராக இருந்துகொண்டு, नः - நம்மை, मृडयाति - சுகத்தை அனுபவிப்பவர்களாகச் செய்யவேண்டும். (நமக்கு சுகத்தை அளிக்கவேண்டும்.)

(க-ரை) ஏழாவது மந்த்ரத்தால் ஸ்ரீருத்ரனுக்கு ஸமாதானத்தை உண்டுபண்ணி இந்த எட்டாவது மந்த்ரத்தால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீபரமேச்வரனே தன்னை அனைவரும் கண்டு களிக்கட்டும் என்ற கருணையால் பிரதிதினம் சூரிய மண்டல ரூபமாக ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்று வருகின்றார். அதனால் ஒன்றுமறியாத பாமர மக்கள் கூட ஸ்ரீருத்ரனை நேரில் பார்க்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக அறிவற்றவர்களைக் குறிப்பிடுங்காலத்தில் இடையர்களையே உதாரணமாக கூறுவது வழக்கம். "ஆபாலகோபாலம்" எனச் சொல்லுவதுண்டு. அதை அநுசரித்தே இந்த மந்திரத்தில் गोपा अदृश्रन् எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கிருக்கும் அறிவுகூட இல்லாத தண்ணீர் குடம் தூக்கிவரும் பெண்களும் சூர்யமண்டல ரூபியான இந்த ருத்ரனைப் பார்க்கின்றனர். அது மட்டுமா? ஆடு மாடு முதலிய பிராணிகள்கூட கண்டு களிக்கின்றன. ஸச்சிதானந்த மயமான அத்வைதஸ்வரூபம் யாருடைய அறிவிற்கும் எட்டாதது. கைலாசவாசியான ஸகுணஸ்வரூபமோ வெனில் உபாஸகர்களால் மட்டும் அறியத்தகுந்தது. சூர்யமண்டல ரூபியான ஸ்ரீபரமேச்வர ஸ்வரூபமோ ஸமஸ்த பிராணிகளும் கண்டு களிக்கத்தகுந்தது.

அனைவரும் இந்த ஸ்வருபத்தை தரிசித்து சிரேயஸ்ஸையடையட்டும் என்ற மிகுந்த கருணையுடன் ஆகாயத்தில் சென்றுவரும் ஸ்ரீபரமேச்வரன் நமக்கு சுகத்தை அளிக்கட்டும், என இங்கு வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது.

7-வது மந்த்ரத்திற்கு சந்தஸ்:—ஆஸ்தார பங்க்தி, 8-வது மந்த்ரத்திற்கு ஆறு பாதங்கள் கொண்ட ஜகதீசந்தஸ். இரண்டிற்கும் ரிஷி-மருத்வாந். தேவதை-ஆதித்ய ஸ்வருபியான ஸ்ரீபரமேச்வரன்.

த்யானம்:—

मण्डलान्तरगतं हिरण्मयं भ्राजमानवपुषं शुचिस्मितम् ।
चण्डदीधितिमखण्डितद्युतिं चिन्तयेन्मुनिसहस्रसेवितम् ॥

"சூரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவரும்; சுவர்ணமயமாக விளங்குகின்றவரும், நன்கு பிரகாசிக்கும் உடலைப் பெற்றவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், ஆயிரக்கணக்கான முனிவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகின்றவரும், எங்கும் மழுங்காத காந்தியுடையவரும், உக்கிரமான கிரணங்களையுடையவருமான ஸ்ரீ பரமேச்வரனைத் தியானம் செய்ய வேண்டும்".

இந்த ஏழு, எட்டு இரு மந்த்ரங்களையும் "கிருச்ரம்" என்ற பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டித்து பிறகு 16 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்து வந்தால் சித்தி உண்டாகும். மேற்கூறியவாறு புரச்சரணம் செய்தவன் மழையில்லாத காலத்தில் இம்மந்த்ரத்தை ஜபித்தால் மழையுண்டாகும். (8)

नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे ।
अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः ॥ ९

(ப-ரை) सहस्राक्षाय - ஆயிரக்கணக்கான கண்களேயுடையவரும், मीढुषे - வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிப்பவருமான, नीलग्रीवाय - நீலகண்டனை ஸ்ரீ பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः अस्तु - எனது நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். अथो - மேலும், अस्य - இந்த பரமேச்வரனுக்கு, सत्वानः - சமீபத்தில் இருக்கும் பிரமதகணங்களாக ये - எவர்கள் இருக்கின்றனரோ, तेभ्यः - அவர்களின் பொருட்டு, अहम् - நான், नमः - நமஸ்காரத்தை, अकरम् - செய்கின்றேன்.

(க-ரை) நீலகண்டமூர்த்தியான ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அருளேப் பெருவதன்பொருட்டு இந்த மந்த்ரத்தால் அவரை வணங்குகின்ருர். காலகூட விஷத்தை கழுத்திலேயே தரித்துக்கொண்டிருப்பதால் பரமேச்வரனுக்கு "நீலக்ரீவர்" என்றுபெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயரைச் சொல்லி இங்கு பரமேச்வரனே வணங்குவதால் அவரிடமுள்ள ஒரு சிறந்த மகிமை ஞாபகமூட்டப்படுகிறது. அமிருதத்திற்காக பாற்கடலேக் கடைந்தபொழுது விஷம், சந்திரன் முதலிய பல வஸ்துக்கள் அதிலிருந்து உண்டாயின. அவற்றுள் விஷத்தையும் சந்திரனேயும் பரமேச்வரன் ஏற்றுக்கொண்டு, கொடிய விஷத்தை கழுத்தில்வைத்து மறைத்துக்கொண்டு அனேவருக்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்கும் சந்திரனே தலேயில் வைத்துக்கொண்டாடினுர். அவ்விதமே நம்மிடமிருக்கும் குறைகளே வெளியிடாமல் குணங்களேக் கண்டே மகிழ்ச்சியடையக் கூடுமாதலால், அவர் மிக சுலபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் எனத் தெரியவருகிறது.

வி.— ஸஹஸ்ராக்ஷாய— "ஸஹஸ்ர" என்ற சொல்லிற்கு இங்கு ஆயிரம் என்று பொருள் அல்ல. ஏராளம் என்று பொருள். ஆக எல்லா இடத்திலும் அவருடைய பார்வை இருக்கின்றபடியால் நாம் எந்த இடத்தில் இருந்து வணங்கியபோதிலும் அவர் நேரில் அதை காணக்கூடுமெனத் தெரிய வருகிறது. "ஸஹஸ்ராக்ஷன்" என்றால் தேவேந்திரனுக்குப் பெயர். தேவேந்திர ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

"மீடுஷே" என்பதற்கு மழையைப்பொழிந்து உலகத்தை இரக்ஷிக்கின்றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புருஷரூபமாக இருந்துகொண்டு வீர்யத்தை அளித்து கர்ப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவர் என்றும் கூறலாம்.

இந்த மந்த்ரத்தின் சந்தஸ்-அநுஷ்டுப், ரிஷி-சம்பு, தேவதை-சம்பு,

த்யானம் :

शरच्चन्द्रप्रकाशेन वपुषा शीतलद्युतिम् ।
ध्यायेत्सिंहासनासीनमुमया सहितं शिवम् ॥

"சரத்காலத்துச் சந்திரனுக்குகொப்பான உடலுடன் சீதளமான, அதாவது ஆனந்தத்தை அளிக்கும் காந்தியையுடையவரும், சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பார்வதியுடன் கூடியவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனை தியானம் செய்யவேண்டும்".

இந்த மந்த்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஏற்படும். (9)

प्रमुञ्च धन्वनस्त्वमुभयोरार्त्नियोर्ज्याम् ।
याश्च ते हस्त इषवः परा ता भगवो वप ॥ १०

(ப-ரை) भगवः - பகவானான ஏ பரமேச்வர! धन्वनः - தங்கள் வில்லைச்சார்ந்த, उभयोः आर्त्नियोः - இரு நுனிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்), ज्यां - நாண் கயிற்றை, त्वं - தாங்களே, प्रमुञ्च - அவிழ்த்துவிடுங்கள். ते - தங்களுடைய, हस्ते - கையில், याः - எந்த, इषवः - பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ), ताः च - அவற்றையும், परावप - பராமுகமாக—எதிரில் இல்லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

(க-ரை) பகவானான ஏ பரமேச்வர! தங்கள் வில்லைச் சார்ந்த இரு நுனிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்) நாண்கயிற்றை தாங்களே அவிழ்த்து விடுங்கள். தங்களுடைய கையில் எந்த பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ) அவற்றையும் பராமுகமாக—எதிரில் இல்லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

(வி.) இந்த பத்தாவது மந்த்ரம் முதல் ஆறு மந்த்ரங்களால் ஆயுதங்களை மறைத்து வைத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார்.

ஐச்வர்யம், வீர்யம், (தர்மம் என்று ஒரு பாடமும் உண்டு.) புகழ், ஸம்பத்து, ஞானம், வைராக்யம் என்ற ஆறு குணங்களும் யாரிடம் நிரம்பியிருக்கின்றனவோ, அவருக்கு பகவான் என்று பெயர். இந்த ஆறு குணங்களும் பூர்ணமாயுள்ள ஸ்ரீபரமேச்வரன் கையில் உள்ள நாண்கயிறு, பாணம் முதலியவற்றை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேறு யாராலும் முடியாதாகையால் "தாங்களே அதைச் செய்ய வேண்டும்" என வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். வில்லில் நாண்கயிறு கட்டப்பட்டிருந்தால்தானே அதில் அம்புகளைத் தொடுத்து வீசி எறியக்கூடும்? அவ்விதம் செய்யாமல் இருப்பதற்காக வில்லின் இரு

நுனிகளிலும் கட்டப்பட்டிருக்கும் நாண்கயிற்றை அவிழ்த்து விடுங்கள் என வேண்டிக்கொள்கிறார். நாண்கயிறு அவிழ்க்கப்பட்டபோதிலும் கையில் உள்ள அம்புகள் உலகத்தையே விழுங்கிவிடும் போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்றபடியால் அவற்றையும் என் கண்களில் தென்படாதபடி மறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். (10)

अवतत्य धनुस्त्वँ सहस्राक्ष शतेषुधे ।
निशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव ॥ ११

(ப-ரை) सहस्राक्ष - பல கண்களையுடையவரே! शतेषुधे - பல அம்பறுத்தூணிகளை உடையவரே! त्वं - தாங்கள், धनुः - தங்களது வில்லை, अवतत्य - கழற்றப்பட்ட நாண் கயிற்றை உடையதாகச் செய்து शल्यानां - அம்புகளுடைய, मुखा - நுனிகளை, निशीर्य - மழுங்கியதாகவும் செய்து, नः - எங்களிடம், शिवः - மங்களகரமான உருவத்துடன் கூடியவராகவும், सुमनाः - நல்ல எண்ணங் கொண்டவராகவும், भव - இருங்கள்.

(வி.) அம்புகளை எங்கள் கண்களில் படாமல் இருக்கும்படி செய்யுங்கள் என வேண்டிக்கொண்டு, அதனாலும் பய நிவிருத்தி உண்டாகாததால் அவற்றை மழுங்கியதாகச் செய்துவிடுங்கள் என மறுபடியும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார், சில இடங்களை மட்டும் பார்க்கக்கூடியவனாகவும், சொற்ப அம்புகளை மட்டும் உடையவனாகவும் ஒருவன் இருந்தால் அவன் கண்களில் படாமலிருந்தும், அம்புகள் எல்லாம் வீசி எறியப்பட்ட பின்பும், அவனை நமக்கு அநுகூலமாக இருக்கும்படி செய்யலாம். ஸ்ரீபரமேச்வரனே

ஏராளக்கண்களையுடையவராதலாலும் எங்கும் பார்க்கவல்லவர் ஆதலாலும் ஏராள அம்பருத் தூணிகளையும் அம்புகளையும் பெற்றவராதலாலும் நாம் எந்த விதத்திலும் அவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்ற விஷயத்தை சூசனம் செய்வதற்காக ஸஹஸ்ராக்ஷ, சதேஷுதே என இரு சம்போதனங்கள். அம்புகளை மழுங்கியதாகச் செய்தபோதிலும் அவற்றை வீசி எரிகின்றவன் க்ரூரனுக இருக்கும் பக்ஷத்தில் எப்படியாவது நம்மை ஹிம்சிக்கக் கூடும். ஆதலால் அவ்விதமிராமல் "சிவோ பவ" என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகின்றது. மனதில் தயவு இல்லாமல் வெளியில் சுமுகமாக இருந்து மட்டும் பயனில்லையாகையால் ஸுமநா பவ என்றும் வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது. (11)

विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवाँ उत ।
अनेशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥ १२

(ப-ரை) कपर्दिनः - பரமேச்வரனுடைய, धनुः - வில், विज्यं - நாண் கயிறு அற்றதாக ஆகட்டும். बाणवान् उत - அம்பருத்தூணியும், विशल्यः - அம்புகள் அற்றதாக ஆகட்டும். अस्य - இந்த பரமேச்வரனுடைய, इषवः - அம்புகள், अनेशन् - அடிக்கும் சக்திகள் அற்று அழிந்துபோகட்டும். निषङ्गधिः - கத்தியைத் தாங்கும் உறை, आभुः - கத்தியற்றதாக ஆகட்டும். (அல்லது निषङ्गधिः - கத்தி, आभुः - சக்தியற்றதாக ஆகட்டும்.) என்றும் பொருள் கூறலாம்.

(10, 11, 12 மூன்று மந்திரங்களுக்கும், ரிஷி—நாரதர், சந்தஸ்—அநுஷ்டுப், தேவதை—ருத்ரன்)

த்யானம் :—

ज्वलद्भास्करकोटिप्रकाशं आदीप्तदहनमूर्धानम् ।
भीषणभुजङ्गभूषं ध्यायेद्विविधायुधं रुद्रम् ॥

"கோடிசூர்யப் பிரகாசராயும், ஜ்வலிக்கும் அக்னியை சிரசில் உடையவராயும், பயங்கரமான சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்தவராகவும், பலவித ஆயுதங்களை தரித்தவருமான ஸ்ரீருத்ரனை த்யானம் செய்யவேண்டும். இந்த மந்த்ரங்களின் ஜபத்திற்கு சத்ருநாசம் பயனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது." (12)

या ते हेतिर्मीढुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः ।
तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिब्भुज ॥ १३

(ப-ரை) मीढुष्टम - பக்தர்களின் விருப்பத்தை மிக அதிகமாக அளிக்கின்றவரே! தங்களுடைய, या - எந்த, हेतिः - கத்தி முதலிய ஆயுதங்கள் இருக்கின்றனவோ, ते - தங்களுடைய, हस्ते - கையில், धनुः - எந்த வில், बभूव - இருக்கின்றதோ, अयक्ष्मया - பக்தர்களின் ஆரோக்யத்திற்குக் காரணமான, तया - அந்த ஆயுதங்களாலும், வில்லாலும், त्वम् - தாங்கள், अस्मान् - எங்களை, विश्वतः - எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களிலிருந்தும், परिब्भुज - எப்பொழுதும் எல்லாவிதமாகவும் இரக்ஷிக்கவேண்டும்.

முன்பு மூன்று மந்த்ரங்களால் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு, இந்த மந்திரத்தால் தங்களுடைய ஆயுதங்களால் எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். (13)

नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ।
उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥ १४

(ப-ரை) (ஏ பரமேச்வர !) ते - தங்களுடைய, अनातताय - அடிப்பதற்கு சித்தமாக இல்லாததும், धृष्णवे - ஆனால் அடிக்கும் திறமை உள்ளதுமான, आयुधाय - ஆயுதத்தின் பொருட்டு, नमः अस्तु - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். उत - மேலும், ते - தங்களுடைய, उभाभ्यां - இரு, बाहुभ्यां - கைகளின் பொருட்டும், तव - தங்களுடைய, धन्वने - வில்லின் பொருட்டும், नमः நமஸ்காரம்.

முன் மந்த்ரத்தால் வேண்டிக்கொண்டு மறுபடியும் இந்த மந்த்ரத்தால் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கு வணங்குகின்றார். "பாஹுப்யாம்" என்று த்விவசனத்தாலேயே இரண்டு என்று கிடைக்கையில் "உபாப்யாம்" என்று மறுபடியும் ஆயுதங்களைத் தாங்கும் கைகளைக் கண்டு மிகவும் நடுக்கத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (14)

परि ते धन्वनो हेतिरस्मान् वृणक्तु विश्वतः ।
अथो य इषुधिस्तवारे अस्मन्निधेहि तम् ॥ १५

(ப-ரை) (ஏ பரமேச்வர !) ते - தங்களுடைய, धन्वनः - வில்லைச் சார்ந்த, அதாவது வில்லில் தொடுக்கப்பட்ட, हेतिः - அம்பு என்ற ஆயுதம், अस्मान् - எங்களை, परिवृणक्तु - வர்ஜிக்கட்டும். அதாவது எங்களிடம் வாாமல் இரக்ஷிக்கட்டும். अथो - மேலும், तव - தங்களுடைய, यः इषुधिः - யாதொரு அம்பறாத் தூணியுண்டோ, तम् - அதை, अस्मत् - எங்களுடைய, आरे - விரோதிகளின் சமுதாயத்தில்,

விரோதியாகிற பாவக்குவியலில் அல்லது வெகு தூரத்தில், निधेहि - வைத்துவிடுங்கள்.

(வி) இம்மந்த்ரங்களில் நமஸ்காரமும் பிரார்த்தனையும் மாறி மாறி வருகின்றது. முன்மந்த்ரத்தால் நமஸ்கரித்துவிட்டு இதனால் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். தங்களுடைய அம்புகளை எங்களிடம் பிரயோகம் செய்யாமல் எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டும். எங்களுடைய இரக்ஷணத்திற்கு இடையூறாக எங்களிடம் பல பாவங்கள் இருக்கும் பக்ஷத்தில், தங்கள் ஆயுதங்களை அந்த பாபசமுதாயத்தில் வைத்து அதை அழித்துவிடுங்கள். "ஆரே" என்பதற்கு எதிரிகளின் சமுதாயம் என்பது பொருள். பாவமே நமக்கு மிகக்கொடிய விரோதியானதால் "ஆரே" என்பதற்கு பாவக்குவியல் என்பொருள் கூறப்பட்டது. மற்ற விரோதிகளின் சமுதாயம் என்றும் பொருள் பொருந்தும். ஆரே என்பதை அவ்யயமாகக் கொண்டு, தங்கள் ஆயுதங்களை எங்கள் அருகில் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் வைத்துவிடுங்கள் என்றும் அர்த்தங் கூறலாம்.

13, 14, 15, மூன்று மந்த்ரங்களுக்கும், ரிஷியும் தேவதையும், ஸ்ரீ பரமேச்வரனே, சந்தஸ்—அநுஷ்டுப்.

த்யானம்:—

प्रणमदमरसंघमौलिमालाकुसुमरजोरुणपादपद्मयुग्मम् ।
अनवरतमनुस्मरेद्भवान्या सह जगतां पितरं पिनाकपाणिम् ॥

"நமஸ்கரிக்கும் தேவர் குழாங்களின் சிரஸில் அணியப்பட்ட மாலைகளின் மலர்களுடைய மகரந்தத்தால் சிவந்த அடித்தாமரையை உடையவரும்

உலகங்களுக்கெல்லாம் தந்தையாயும் "பிநாகம்" என்ற வில்லை கையில் ஏந்தியவராயுமுள்ள பரமேச்வரனை பார்வதியுடன்கூட எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யவேண்டும்."

இந்த மூன்று மந்த்ரங்களுடைய ஜபத்திற்கும் சத்ருநாசமே பயனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

முதல் அனுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அனுவாகம்

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमः । १

(ப-ரை) हिरण्यबाहवे - சுவர்ணமயமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையுடையவரும் அல்லது பொன் நிறமான கைகளையுடையவரும், सेनान्ये - சேனாதிபதியாயும், दिशां - திக்குகளுக்கு, पतये च - பதிதாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) முதல் அனுவாகம் பதினைந்து மந்திரங்களால் ஆயுதம் முதலியவற்றுடன்கூடிய பரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார். இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் எட்டு அநுவாகங்களால் பரமேச்வரனை பலவாறாக வர்ணித்து நமஸ்கரிக்கின்றார். அவற்றுள் இப்பொழுது பரமேச்வரனையே ஸர்வேச்வரனாக வணங்குகின்றார்.

இது முதல் श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः என்பது முடிய எல்லா மந்த்ரங்களும் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் 'நம:' என்ற சொல்லை உடையவை. ஆதலால் இவையெல்லாம் உபயதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்கள் எனப்

படும் அதாவது नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमः என்பது ஒரு மந்திரமாகும். இதைப் போலவே மேலேயும் பல மந்த்ரங்கள் காணப்படு கின்றன.

திசாம் ச பதயே நம:— திக்குகளுக்குப் பதியான பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம் என்ருல், இந்திரன், அக்னி முதலியவர்கள் அல்லவோ திக் பதிகள் எனப் பிரசித்திபெற்றவர்கள்? பரமேச்வரன் எப்படி திக்பதியாவார்? என சந்தேகமேற்படுகிறது. அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஸேநாந்யே என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள் முதலிய அனைவரும் சேனைகள். அவற்றிற்குத் தலைவன் பரமேச்வரன். ஆதலால் திக்குகளுக்கு அதிபதியும் பரமேச்வரனே. அவருடைய ஆக்ஞையால் இந்தி ரன் முதலியவர்கள் அந்தந்த திக்குகளில் ஆட்சி புரிந்து வருகின்றனர்.

இந்திரன் முதலிய எல்லா சராசரங்களுக்கும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே தலைவர் என்பதை தெரிவிப்பதற் காக ஹிரண்யபாஹவே என்ற மற்ருெரு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சுவர்ணாபரணங் களையுடைய கைகளையுடையவர் என்றும் பொன்னிற மான கைகளையுடையவர் என்றும் பொருள் கூற லாம். பொன்னிறமான கை என்பது உபலக்ஷணம். நகம் முதல் சிகை வரை எல்லாம் சுவர்ணமயம் என்பது பொருள். "ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:," "ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய" யதாபச்ய: பச்யதே ருக்மவர்ணம் முதலிய வேதவாக்கியங்கள் பரமேச் வரனை சுவர்ணமயமாகவே வர்ணிக்கின்றன.

சாந்தோக்ய உபனிஷத்தில் அந்தராதித்ய வித்யை என்று ஒன்று உண்டு. அங்கு சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்படவேண்டிய தெய்வ மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள ஹிரண்ய பாஹவே என்ற சொல்லும் அந்த வித்யையில் கூறப் பட்ட சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனையே குறிப்பிடு கின்றது. அந்த வித்யையில் பரமேச்வரனை எல்லா லோகத்திற்கும் தலைவனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் தேவேந்திரன் முதலிய எல்லா தேவர் களுக்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி என்பதை ஹிரண்ய பாஹவே என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது. (1)

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमः । २

(ப-ரை) हरिकेशेभ्यः - ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ மான கர்மாக்களாகிற இலைகளையுடைய, वृक्षेभ्यः - பிரபஞ்சமாகிற விருக்ஷஸ்வருபமான ருத்ரர்களின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். पशूनां पतये - பிராணி களுக்கெல்லாம்பதியான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः -நமஸ்காரம்.

(க-ரை) பசூநாம் பதயே நம: — இங்குள்ள 'பசு' என்ற சொல் ஆடுமாடுகளை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. இரண்டு கால்கள் உள்ளவை, நான்கு கால்கள் உள்ளவை முதலிய எல்லாப் பிராணிகளையும் பொது வாகக் குறிப்பிடுகின்றது. அவை எல்லாவற்றிற்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி. பிராணிகள் எல்லாவற்றை யும் பசுக்கள் என்றும் பரமேச்வரனை பசுபதி என்றும் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது என்பதை ஹரிகேசேப்ய: வ்ருக்ஷேப்ய: என்ற இரு சொற்களும் விளக்குகின்றன. உலகில் கயிற்றால் கட்டப்படுவதை பசு என்றும் அந்த பசுவை தன் விருப்பப்படி ஆட்டிவைப்பவனை

பசுபதி என்றும் கூறுவார்கள். அதுபோல் பிராணி கள் அனைவரும் அவரவர்களுடைய கர்மாக்களாகிற ஸம்ஸார பாசத்தால் கட்டுப்படுகின்றபடியால் பசுக் கள் என்றும், அவற்றை எல்லாம் அந்தந்த காரியங் களில் தூண்டுகின்றபடியாலும், அவற்றின் கட்டை அவிழ்த்துவிடுகின்றபடியாலும் ஸ்ரீ பரமேச்வரர் 'பசுபதி' என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்யோ நமஸ்தாராய என்ற விடத்தில் மரங்கள் ஸ்வரூபமாக ஸ்ரீபரமேச் வரனை வர்ணிக்கின்றபடியால் இங்குள்ள வ்ருக்ஷ என்பதற்கு "ஸம்ஸாரவிருக்ஷம்" என்று பொருள் கூறப்பட்டது. உபனிஷத், கீதை முதலியவை ஸம் ஸாரத்தை மரமாகக் கற்பித்துக் கூறியிருக்கின்றன. மரத்தின் உச்சியிலுள்ள பசுமையான இலைகளால் மரங்கள் வளர்ச்சியடைவதுபோல் கர்மகாண்டத்தில் கூறப்பட்ட பலவித கர்மாக்களால் பிரபஞ்சம் விருத்தியடைகின்றபடியால் பிரபஞ்சமாகின்ற மரத் திற்கு கர்மாக்கள் இலைகளாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. மரங்களின் உச்சியில் இலைகள் இருப்ப தால் அவை "கேசம்" என இங்கு கூறப்பட்டிருக் கின்றன.

ஸத்வ குணத்தை வெளுப்பாகவும், ரஜோ குணத்தைப் பச்சையாகவும் அல்லது சிவப்பாகவும், தமோ குணத்தை கருப்பாகவும் வர்ணிப்பது வழக்கம். கர்ம காண்டத்தில் ஸாத்விக-ராஜஸ- தாமஸம் என்ற பல கர்மாக்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்குள்ள பச்சை நிறமான ராஜஸ கர்மாவைக் குறிப்பிடும் "ஹரி" என்ற சொல் மற்ற இரு வகையான கர்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (2)

नमस्सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पतये नमः । ३

(ப-ரை) सस्पिञ्जराय - இளம் புல்போல் சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த வர்ணத்தையுடையவரும், त्विषीमते- ஞான ஒளியையுடையவரும், पथीनां - வைதிக தாந்த்ரிக மார்க்கங்களுக்கு, पतये - ப்ரவர்த்தகராயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு வேதங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'வைதிகம்' என்றும், தந்த்ரங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'தாந்த்ரிகம்' என்றும் கூறுவர். தாந்த்ரிக மார்க்கங்களில் சில, வேதத்திற்கு விருத்தமாக இருப்பதால் அவற்றைப் பின்பற்றலாகாது என சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே? அப்படியிருக்க தாந்த்ரிக மார்க்கத்தை ஏன் எடுத்துரைத்தார்? என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காகவே த்விஷிமதே என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் கூடாதானலும் வேதத்தில் அதிகாரமற்றவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியாவது நற்கதியையடையட்டும் என்ற எண்ணத்தால் தான் ஞான ஒளி நிரம்பிய, அதாவது ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்ரீ பரமேச்வரன் தந்த்ர சாஸ்திரங்களையும் இயற்றியுள்ளார். (3)

नमो बभ्लुशाय विव्याधिनेऽन्नानां पतये नमः । ४

(ப-ரை) बभ्लुशाय - விருஷபத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், विव्याधिने - (துஷ்டர்களை, அவர்கள் உண்ணும் உணவாலேயே) மிகவும் ஹிம்சிக்கின்றவராயும், अन्नानां - உண்ணப்படும் பொருள்களுக்கெல்

லாம், पतये - அதிபதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வர னின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்

(க-ரை) தர்மமே பரமேச்வரனுடைய வாஹன மான விருஷபமாக அமைந்திருக்கிறது என ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகிறது. உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் தர்மத்தாலேயே விளையக்கூடியதாகையால் தர்மஸ்வருபமான விருஷபத்தில் வீற்றிருப்பவரே தர்மத்திலிருந்து விளையும் உணவுப்பொருள்களுக் கும் பதியாக இருப்பது பொருத்தந்தானே. அன்ன பதியான பரமேச்வரனே சிலரை அவர்கள் உண்ணும் உணவைக்கொண்டே ஹிம்சிக்கின்றார் என்பதும் பொருந்தும். (4)

नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमः । ५

(ப-ரை) हरिकेशाय - கருத்த கேசத்தையுடைய வரும், (எப்பொழுதும் வாலிபராகவே இருப்பவரும்) उपवीतिने - யக்ஞோபவீதமணிந்தவரும், पुष्टानां - அறிவு, ஐச்வர்யம் முதலிய எல்லாம் நிரம்பியவர் களுக்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வர னின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) ஸாமவேதத்தில் தேவர்களுள் பரமேச் வரன் பிராம்மணன் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு உபவீதிநே என்ற சொல் அதை குறிப்பிடுவ தாகவும் கொள்ளலாம். அவரை அர்ச்சித்து மற்ற வர்கள் புஷ்டியைப் பெற்றிருப்பதால் புஷ்டிபதியாகவும் அவர் கூறப்படுகின்றார். தான் புஷ்டியுடன் இருந் தால்தான் பிறருக்கு புஷ்டியை அளிக்கக் கூடுமாத லால் ஹரிகேசாய என்ற சொல் நித்யயுவாவான பரமேச்வரன் எல்லாவித புஷ்டிகளுடன் கூடியவர் என்பதை குறிப்பிடுகின்றது.

அல்லது புஷ்டாநாம் பதயே என்பதற்கு புஷ்டிகளின்பதி, அதாவது அவற்றைக் காப்பாற்றுகின்றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புஷ்டிகள் பத்து விதம், அவையாவன: வாக்புஷ்டி, ஞானபுஷ்டி, சரீரேந்த்ரியபுஷ்டி, கிருஹக்ஷேத்ரபுஷ்டி, தனதான்யபுஷ்டி, ப்ரஜாபுஷ்டி, பசுபுஷ்டி, கிராமபுஷ்டி, தர்மபுஷ்டி, அணிமாதிபுஷ்டி என்பனவாம். (5)

नमो भवस्य हेत्यै जगतां पतये नमः । ६

(ப-ரை) भवस्य - பிரபஞ்சத்திற்கு, हेत्यै - ஆயுதம் போன்றவரும், जगतां - உலகத்திற்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) ஸம்ஸாரமாகிற விருக்ஷத்தை வெட்டித் தள்ளுவதற்கு ஆயுதம்போன்றவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். அவர் அருளால்தான் ஸம்ஸார பந்தம் அறுபடும் என்பது கருத்து. பசூநாம் பதயே நம:, ஜகதாம் பதயே நம: இரண்டாலும் உலகங்களுக்கெல்லாம் பதி என்பதுதான் கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும், "பசூநாம் பதயே நம:" என்பதால் ஜீவர்களின் பந்தத்திற்குக் காரணம் என்றும், "ஜகதாம் பதயே நம:" என்பதால் அவர்களுடைய மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. (6)

नमो रुद्रायाततायिने क्षेत्राणां पतये नमः । ७

(ப-ரை) रुद्राय - ஸம்ஸார துக்கத்தை அழிக்கின்றவரும், आततायिने - நாண் ஏற்றப்பட்ட வில்லைக் கொண்டு உலகத்தை இரக்ஷிக்கின்றவரும், क्षेत्राणां - சரீரங்களுக்கு, पतये - ரக்ஷகரான பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். புண்ய

க்ஷேத்திரங்களுக்கு பதியாக இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். (7)

नमः सूतायाहन्त्याय वनानां पतये नमः । ८

(ப-ரை) सूताय - (உலகமாகிற இரதத்தை ஓட்டிச்செல்லும்) ஸாரதியாயும், अहन्त्याय - யாராலும் ஹிம்சிக்கமுடியாத ஆத்ம ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயும், वनानां - காடுகளுக்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். (8)

नमो रोहिताय स्थपतये वृक्षाणां पतये नमः । ९

(ப-ரை) रोहिताय - சிவப்புநிறமாக இருப்பவரும், स्थपतये - எல்லாவிடங்களிலும் இருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் இரக்ஷிப்பவரும், वृक्षाणां पतये - விருக்ஷங்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) விருக்ஷங்களுக்கு அதிஷ்டானமான பரமேச்வரனுடைய வர்ணம் சிவப்பு என இதிலிருந்து தெரியவருகிறது. (9)

नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतये नमः । १०

(ப-ரை) मन्त्रिणे - ஏழுகோடி மஹாமந்த்ரங்கள், ரகசியமான உபநிஷத்துக்கள் இவற்றிற்கு ஸ்வாமியாயும், वाणिजाय - வியாபாரிபோல ஸர்வதேச வியவஹாரங்களையும் நன்கு அறிகின்றவராயும், कक्षाणां - மலை, நதி, காடு, புதர் முதலிய எளிதில் பிரவேசிக்க முடியாத பிரதேசங்களுக்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

"கக்ஷாணாம்" எனபதற்கு மிகவும் துருஹமான தர்மாதர்மரகசியங்கள், பாஷைகள், தேசங்கள்

இவற்றிற்கெல்லாம் பதி என்றும் பொருள் கூற லாம். (10)

नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमः । ११

(ப-ரை) भुवन्तये - பூமியை வளர்க்கின்றவரும், அதாவது பூமியிலுள்ள அனைவற்றையும் வளர்க் கின்றவராயும், वारिवस्कृताय - பக்தர்களிடம் வசிப்ப வரும், ओषधीनां पतये - கொடி செடி முதலியவற்றிற் கெல்லாம் ரக்ஷகராயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

வாரிவஸ்க்ருதாய - தனத்தை அளிப்பவர், தனம் ஸம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஸஹாயமாக இருப்பவர், ஜலத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவோ அல்லது வருண ஸ்வரூபமாகவோ இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பரமேச்வரன் பக்தர் களின் உடலில் வீற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு சான்றாக பல புராண வசனங்கள் காணப்படுகின்றன.

"यथायोऽग्निसमावेशाद्वायो भवति केवलम् ।
तथैव मम सान्निध्याद्भक्ते केवलमानुषाः" ॥
"शिवस्य परिपूर्णस्य किन्नाम क्रियते नरैः ।
यत्कृतं शिवभक्तानां तच्छिवस्य कृतं भवेत् ॥
अकायो भक्तकायः स्यात् ॥ முதலியன.

(இ-ள்) நெருப்பில் பழுக்கப் பழுக்கக் காய்ச்சப் பட்ட இரும்பு எப்படி வெறும் இரும்பாக ஆகாதோ, அவ்விதமே என் பக்தர்கள் என்னுடைய ஸாந்நித்யத்தால் சாமான்ய மனிதர்களாக ஆகமாட் டார்கள். சிவஸ்வரூபமாகவே அவர்கள் கருதப்பட வேண்டுமென்பது கருத்து. எல்லாம் நிறைந்த சிவனுக்கு மனிதர்களால் செய்யப்படவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? சிவபக்தர்களுக்குச் செய்வதே

சிவனுக்குச் செய்ததாக ஆகும். உடல் அற்ற சிவனுக்கு பக்தர்களுடைய உடலே உடலாம். (11)

नमः उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनां पतये नमः । १२

(ப-ரை) उच्चैर्घोषाय - (போர் முதலியவற்றில்) உரக்க சத்தம் செய்கின்றவரும், आक्रन्दयते - எதிரிகளை அழிக்கின்றவரும், पत्तीनां पतये - காலாள் படைகளுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற ஈச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) காலாள் படைகளுக்கு ஸ்வாமி என்பதால் எதிரிகளை ஜயிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுடைய உதவி தேவை என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடும். அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஆக்ரந்தயதே என்ற விசேஷணம். பிறருடைய உதவியை எதிர்பாராமலே விரோதிகளை அழிக்கக்கூடியவர் என்பது இதன் பொருள். அதற்கும் வேறு ஆயுதங்கள் அவருக்குத் தேவையில்லை. ஹுங்காரம் ஒன்றே போதுமானது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக உச்சைர்கோஷாய என்பதாம். திருபுரத்தை சிரிப்பாலும், மன்மதனைப் பார்வையாலும், யமனை நகத்தாலும் அழித்த பரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்கள் எதற்காக? 12

नमः कृत्स्नवीताय धावते सत्वनां पतये नमः । १३

(ப-ரை) कृत्स्नवीताय - எல்லா உலகங்களிலும் வியாப்தராயும், धावते - (பக்தர்களை இரக்ஷிப்பதற்காக) அவர்களைத் தொடர்ந்து ஓடுகின்றவரும், सत्वनां पतये - ஸாத்விகர்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) கன்றைத் தொடர்ந்து பசு ஓடுவது போல் பக்தர்களைத் தொடர்ந்து அவர்களை இரக்ஷிப்

பதற்காக ஓடுகின்றபடியால் அவர் ஸாத்விகர்களுக்கு பதியாக ஆகின்றார். எங்கும் வியாப்தராக இருந்துகொண்டு எல்லோரையும் இரக்ஷிக்கின்றார் என்ற விஷயம் வாஜஸநேயிகளுடைய கிருஹ்யத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "ஜலத்தில் மூழ்கும் பொழுதும், வழியில் நடக்கும்பொழுதும், காட்டில் செல்லும்பொழுதும், வேறு எந்த காரியத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அந்தந்த இடங்களில் உள்ள ருத்ரனுக்கு நமஸ்காரம், எனக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும்" என்ற கருத்துடைய नमो रुद्रायाप्सुषदे स्वस्ति मा संपारय முதலியவை ஜபிக்கப்படவேண்டிய மந்த்ரங்களாகும். (13)

இந்த இரண்டாவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம். இதன் ரிஷி—மண்டுகர். சந்தஸ்—மஹா காயத்ரீ, தேவதை—ஸ்ரீருத்ரன். த்யானம்:

मुक्तालंकृतसर्वाङ्गमिन्दुगङ्गाधरं हरम् ।
ध्यायेत्कल्पतरोर्मूले समासीनं सहोमया ॥

(இ-ள்) எல்லா அங்கங்களிலும் முத்துக்களை அணிந்தவராவும், சந்திரனையும் கங்கையையும் சிரஸில் அணிந்தவராயும், கல்பக விருக்ஷத்தின் அடியில் உமாதேவியுடன் வீற்றிருப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்தை முறைப்படி ஆவிருத்தி செய்தால் முக்கியமாக சத்ருநாசம், வசீகரணம். ஐச்வர்யலாபம் முதலியவை சித்திக்கும்.

இரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அனுவாகம்

नमस्सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमः ॥ १

(ப-ரை) सहमानाय - விரோதிகளை அடக்குகின்றவரும் அல்லது பக்தர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கின்றவரும், निव्याधिने - எதிரிகளை நன்றாக அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவரும்,, आव्याधिनीनां - அனைவரையும் எதிர்த்து அடிக்கும் சக்திவாய்ந்த சேனைகளுக்கு, पतये - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இரண்டாவது அனுவாகம் போலவே இந்த மூன்றாவது அனுவாகத்திலும் முதல் எட்டு யஜுஸ்ஸுக்களால் பரமேச்வரனே ஸர்வேச்வரன் என்று வணங்கப் படுகின்றார். ஆவ்யாதிநீநாம் பதயே என்பதன் அர்த்தமான "வீரசேனைகளுக்குத் தலைவன்" என்பதற்கு ஸஹமாநாய, நிவ்யாதிநே என்ற இரு விசேஷணங்களும் காரணத்தை விளக்குகின்றன. எல்லோரையும் அடக்கி ஆளுகின்றவரும், நன்கு அடிக்கின்றவருமான பரமேச்வரன் வீரசேனைகளுக்கும் தலைவன் என்பது பொருத்தந்தானே! வீரசேனைகளுக்குத் தலைவனாக இருந்துகொண்டு மற்றவர்களை அடிக்கின்றவரானாலும் பக்தர்களானால் அவர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து அருள் புரிவார் என்றும் ஸஹமாநாய என்ற விசேஷணத்தால் தெரியவருகிறது. (1)

नमः ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानां पतये नमः ॥ २

(ப-ரை) ककुभाय - (திருடர்களுள்) சிறந்தவராயும், निषङ्गिणे - கையில் கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், स्तेनानां - மறைந்து இருந்து திருடுகின்ற

வர்களின், पतये - ஸ்வாமியாகவும் இருப்பவரின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். (स्तेनः - மறைந்து நின்று திருடுகின்றவன், तस्करः - வெளிப்படையாகத் திருடுகின்றவன்.)

(க—ரை) எல்லோருக்கும் ஈச்வரனுக இருக்கும் பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருக்கின்ருர். அதனுல் அவருக்கு எவ்வித குற்றமுமில்லே. திருடர் முதலியவர்களின் உடல்களில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் ஜீவஸ்வரூபமாகவும், ஈச்வரஸ்வரூபமாகவும் வியாபித்திருக்கின்ருர். அவற்றுள் திருடர்களுடைய ஜீவாத்மஸ்வரூபமே சாஸ்த்ரங்களில் நிந்திக்கப்படுகிறது. எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மா திருடர்களுடைய உடல்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ருர் என்பதே ஸ்தேநாறும் பதயே முதலியவற்ருல் கூறப்படுகின்றது. பரமேச்வரனே அவ்விதமாகவும் அநுஸந்தானம் செய்தால் புண்ணியமுண்டு என்பது தாத்பர்யம்.

அல்லது பக்தவத்ஸலனுன பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருந்துகொண்டு, அவர்கள் தன்னே அண்டினுல் அவர்களுடைய பாவங்களேயும் போக்கடித்து அவர்களேயும் இரக்ஷிக்கின்ருர் என்றுமாம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருடுவதிலும் தலே சிறந்தவன். இதனுல் பரமேச்வரன் பிறர் பொருளே திருடுகின்ருர் என்று கூறப்பட்டதாக ஆகாது. (2)

नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमः ॥ ३

(ப-ரை) निषङ्गिणे - வில்லில் தொடுப்பதற்காக கையில் அம்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும், इषुधिमते - அம்பருத்தூணியை உடையவரும்,

तस्कराणां - அனைவரும் அறிந்து திருடுகின்ற திருடர்களுக்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) முன் மந்த்ரத்தில் நிஷங்க: என்பதற்கு கத்தி என்று பொருள் கூறப்பட்டது. இங்குள்ள நிஷங்க என்பதற்கு வில்லில் தொடுப்பதற்காக கையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அம்பு என்று அர்த்தம் கூறப்பட்டது. नितरां+सङ्गी=तस्मै - என்ற வியுத்பத்தியை அனுசரித்து பக்தர்களிடம் மிகுந்த பிரீதி உள்ளவர் என்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் तस्कराणां पतये - என்ற இடத்தில் இந்த அர்த்தம் அவ்வளவு பொருத்தமுள்ளதாகக் கூறுவதற்கில்லை. (3)

नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमः ॥ ४

(ப-ரை) वञ्चते - யஜமானனுக்கு வேண்டியவனாக இருந்துகொண்டே சிலவற்றை மட்டும் சில சமயங்களில் வஞ்சித்துத் திருடுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், परिवञ्चते - எல்லா சமயங்களிலும், எல்லா காரியங்களிலும் மிகவும் வஞ்சிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், स्तायूनां - தன்னைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்துகொண்டே பிறருக்குத் தெரியாமல் திருடுகின்றவர்களுக்கு, पतये - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) வெளியிலிருந்துவந்து இரவில் யாரும் அறியாமல் திருடுகின்றவன் ஸ்தேந:. தன்னைச் சேர்ந்தவனாகவே இருந்துகொண்டு இரவிலோ பகலிலோ யாரும் அறியாமல் திருடுகின்றவன் ஸதாயு. वञ्चन् - யஜமானனுக்கு வேண்டியவனாக இருந்து

கொண்டு சில சமங்களில் சிலவற்றை மட்டும் வஞ்சித்து அபகரிக்கின்றவன். परिवञ्चन् - எல்லாவியவஹாரங்களிலும் எப்பொழுதும் வஞ்சிக்கின்றவன். (4)

नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमः ॥ ५

(ப-ரை) निचेरवे - எப்பொழுது பொருளை அபகரிக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே யஜமானன் வீட்டில் மிக்க கவனத்துடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பவன் ஸ்வரூபமாயும், அல்லது காட்டில் உள்ள திருடர்களைவிட திருடுவதற்காக அதிகமாக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், परिचराय - கடைவீதி முதலிய பலவிடங்களிலும் திருடுவதற்காக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், आरण्यानां - காட்டில் உள்ள திருடர்களுக்கு, पतये - பதியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். (5)

नमः सृकाविभ्यो जिघाँसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमः ॥ ६

(ப-ரை) सृकाविभ्यः - இயந்திரத்தால் தன்னை இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், जिघाँसभ्यः - பிராணிகளை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், मुष्णतां - வயல் முதலியவற்றில் தான்யத்தைத் திருடுகின்றவர்களுக்கு, पतये-பதியாயுமிருப்பவரின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காம்.

(க-ரை) தன்னை இயந்திரம் முதலியவற்றால் இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகின்றவனும், பிறரை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவனுமே திருடர்களுக்குத் தலைவனாக இருக்கமுடியும். ஆதலால் मुष्णतां पतये என்பதற்கு सृकाविभ्यः, जिघाँसद्भ्यः என்ற இரண்டும் விசேஷணங்கள். வேதமானதால் ஏகவசன ஸ்தானத்தில் பஹுவசனம் சிரவிக்கின்றது. (6)

नमोसिमद्भ्यो नक्तंचरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमः ७

(ப-ரை) असिमद्भ्यः - கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவர் ஸ்வரூபமாயும், नक्तंचरद्भ्यः - இரவில் சஞ்சரிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயும், प्रकृन्तानां - பிறரைக்கொன்று பொருளை அபகரிக்கின்ற திருடர்களுக்கு, पतये - பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். (7)

नम उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये नमः ८

(ப-ரை) उष्णीषिणे - கிராம ஜனங்கள் போல் தலைப்பாகையை அணிந்திருப்பவர் ஸ்வரூபமாயும், गिरिचराय - மலையில் சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும், कुलुञ्चानां - வீடு வயல் முதலியவற்றைத் திருடுகின்றவர்களுக்கு, पतये - ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

कुलुञ्चानां - வீடு வயல் முதலியவற்றை அபகரிக்கின்றவர்கள் இருவகைப்படுவார்கள். கிராமங்களில் இருந்துகொண்டு கிராம ஜனங்களைப்போல் தலைப்பாகை முதலியவற்றை அணிந்துகொண்டு ஏழைகளின் வீடு வாசல்களை அபகரிக்கின்றவர்கள் ஒரு விதம். காடு மலை முதலியவற்றில் இருந்துகொண்டு வீடு வாசல் முதலியவற்றை அபகரிக்கின்றவர்கள் மற்றொரு விதம். (8)

नम इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमः ॥ ९

(ப-ரை) इषुमद्भ्यः - அம்புகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், धन्वाविभ्यः - வில்லை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு नमः - நமஸ்காரம்.

நமோ ஹிரண்யபாஹவே முதல் முன்மந்த்ரம்வரை 21 அவாந்தர மந்த்ரங்களால் பரமேச்வரன் எல்லா ஜகத்திற்கும் அதிபதி என்பது கூறப்பட்டது. இது முதல் பல வஸ்து ஸ்வரூபமாக இருக்கின்றார் என்பதை வர்ணித்து நமஸ்கரிக்கின்றார். இதனால் ஸர்வாத்மத்வம் நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரனுடைய ஸ்வரூபங்களுள் பயங்கரமாயும் பல இருக்கின்றன. அவற்றுள் பயங்கரமான ஸ்வரூபங்கள் (உபயதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்களால்) இரண்டுதடவை நமஸ்காரத்தைக்கூறும் மந்த்ரங்களால் நேரிடையாகவே இனி நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றன. ஆதலால்தான் இந்த மந்த்ரங்களில் "வ:" என்று காணப்படுகின்றது. (9)

नम आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमः ॥ १०

(ப-ரை) आतन्वानेभ्यः - வில்லில் நாண் ஏற்றுகின்றவர்களும், प्रतिदधानेभ्यः - நாண் ஏற்றிய வில்லில் அம்பைத் தொடுக்கின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (10)

नम आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमः ॥ ११

(ப-ரை) आयच्छद्भ्यः - நாணை இழுக்கின்றவர்களும், विसृजद्भ्यश्च - இழுத்து அம்புகளை விடுகின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (11)

नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमः ॥ १२

(ப-ரை) अस्यद्भ्यः - லக்ஷ்ய தேசம் வரை பாணத்தை வீசி எறிகின்றவர்களும், विध्यद्भ्यश्च - லக்ஷ்யத்தை அடிக்கின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (12)

नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमः ॥ १६

(ப-ரை) असीनेभ्यः - உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவர்களும், शयानेभ्यश्च - சயனித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (13)

नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमः ॥ १४

(ப-ரை) स्वपद्भ्यः - தூங்குகிறவர்களும், जाग्रद्भ्यश्च - விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (14)

नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमः ॥ १५

(ப-ரை) तिष्ठद्भ्यः - நின்றுகொண்டிருப்பவர்களும் धावद्भ्यश्च - ஓடுகின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (15)

नमस्सभाभ्यस्सभापतिभ्यश्च वो नमः ॥ १६

(ப-ரை) सभाभ्यः - கூட்டமாக அமர்ந்திருப்பவர்களும், सभापतिभ्यश्च - அக்கூட்டத்தலைவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (16)

नमो अश्वेभ्योश्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ १७

(ப-ரை) अश्वेभ्यः - குதிரை உருவங்கொண்டவர்களும், அல்லது தாளைக்கென்று பொருளை சேகரிக்காதவர்களும், अश्वपतिभ्यश्च - குதிரைமேல் ஏறிச் செல்லுகின்றவர்களும், அல்லது பல குதிரைகளையுடைய ஸ்ரீமான்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (17)

இந்த 17 அவாந்தரயஜுஸ்ஸுர் மந்த்ரங்களடங்கிய மூன்றுவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி, தேவதை இரண்டும் பகவான் பரமேச்வரனே. சந்தஸ்—ப்ருஹதீ.

த்யானம் :—

रूपयौवनसंपन्ना मूर्तेव वनदेवता। पुष्पितानेकपुन्नाग-सहकारशिशूपमः॥ पञ्चविंशतिनक्षत्रमायूरकृतशेखरः। अकलंकशरत्पूर्णचन्द्रबिम्बसमाननः॥ प्रातर्विबुद्धपद्माभं वसानं चर्म कोमलम्। सव्यापसव्यविधृतकृतमालाविभूषितः॥ धराकदम्बपुञ्जेन नाभिदेशप्रलम्बिना। आजङ्घं प्रेक्षणीयेन प्रेक्षणीयोपि शत्रुभिः॥ भूधरस्य च चार्वङ्गी कन्यालंकारशोभिता। आदर्शमूर्तिः शोभानामन्या नारीव निर्मला। तस्या हस्ते धनुर्दत्वा शरमेकं च निर्मलम्॥ तदीयमंसमालंब्याश्लिष्टं वामेन बाहुना। सुगन्धिपुष्पस्तबकमाघ्रायाघ्राय पाणिना॥ वीज्यमानो मन्दमन्दं वनपल्लवशाखया। समावृतो बालकैश्च श्वभिश्चापि मनोहरैः॥ गच्छद्भिरग्रतो हृष्टैः ध्यातव्यो जगतां गुरुः। एवंरूपो महातेजा किरातवपुरीश्वरः॥

(இ-ள்) யெளவனமும், அழகும் நிரம்பிய வன தேவதையே உருவெடுத்து வந்தவர்போல் இருப்பவரும், புஷ்பங்களுடன் கூடிய புன்னாகம், மா இவற்றின் கன்றுகளுக்கொப்பானவரும், மயில் தோகையை சிரஸில் அணிந்தவரும், (இங்கு "பஞ்சவிம்சதிநக்ஷத்ர" என்பது மொழிபெயர்க்கப் படவில்லை) கலங்கமற்ற ஸம்பூர்ண சந்திரபிம்பம் போன்ற முகத்தையுடையவரும், காலையில் மலர்ந்த தாமரைபோன்ற அழகிய தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவரும், இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் தரிக்கப்பட்ட கொன்றைப்புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், இடையிலிருந்து கணுக்கால் வரை தொங்குகின்ற அழகிய கதம்பபுஷ்பங்களால், எதிரிகள் கூட கண்டுகளிக்கக் கூடியவராயும், அழகிற்கே உதாரணமான ஸ்திரீபோல் ஆபரணங்களால் விளங்குகின்றவளும், அழகிய உடலையுடைய

வளுமான பார்வதியின் கையில் ஒரு வில்லையும் அம்பையும் கொடுத்து, இடது கையை அவள் தோள் மேல் போட்டு, ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டவரும், வேருெரு கையினுல் வாசனையுள்ள பூங்கொத்தை முகர்ந்து முகர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு, வனத்தி லுள்ள தளிர் அடர்ந்த கிளைகளால் மெல்ல மெல்ல வீசப்படுகின்றவரும், முன்பு செல்லுகின்ற திமிர் கொண்ட அழகிய நாய்களாலும் சிறுவர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், இவ்வித வேஷத்துடன் வேட உருவங்கொண்டவரும், மஹாதேஜஸ்வியாயும், ஜகத்குருவுமான பரமேச்வரன் த்யானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இராஜ்யம் முழுவதும் பரவியுள்ள தொத்து வியாதிகளின் நாசம்,பிறருடைய அபிசாரகர்மநாசம், சத்ருநாசம் முதலியவை,ப்ராஜாபத்யகிருச்ர அனுஷ்டானம்செய்து ஐயாயிரம் தடவை இந்த மந்த்ரத்தை ஜபிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பயன்களாம்.

நான்காவது அனுவாகம்

नम आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमः ॥ १

आव्याधिनीभ्यः - நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கும் திறமைவாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயும், विविध्यन्तीभ्यश्च - பலவிதமாக அடிக்கும் திறமைவாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

முன் அனுவாகம் போல் இந்த அனுவாகத்தி லும் பகவான் எல்லா வடிவமாகவும் (ஸர்வாத்மக:) இருக்கின்ருர் என்று கூறி வணங்கப்படுகின்ருர். (1)

नम उगणाभ्यस्तृंहतीभ्यश्च वो नमः । २

उगणाभ्यः - உத்க்ருஷ்டகணங்களான ஸப்த மாத்ருகைகள் முதலியவர்களின் ஸ்வரூபமாயும், तृंहतीभ्यः - ஹிம்ஸிப்பதில் திறமைவாய்ந்த துர்க்கை முதலிய உக்ரமான தேவதா ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (2)

नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमः । ३

गृत्सेभ्यः - விஷயங்களில் பற்றுள்ளவர்கள் ஸ்வரூபமாயும், गृत्सपतिभ्यः च - அவர்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

गृत्साः - என்றால் புத்திசக்தியைக் கொண்டு ஜீவிக்கும் மேதாவிகள் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (3)

नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमः । ४

व्रातेभ्यः - பலவித தொழில்களையுடைய பல வகுப்பினர்களுடைய கூட்டமாகவும், व्रातपतिभ्यश्च - அவர்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (4)

नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमः । ५

गणेभ्यः - ப்ரமதகணங்களாயும் (பரமேச்வரனைத் தொடர்ந்துசெல்லும் பூதகணங்களாயும்), गणपतिभ्यश्च - அவர்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (5)

नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमः । ६

विरूपेभ्यः - விகாரமான உருவத்தையுடைய கணங்கள் ஸ்வரூபமாயும், विश्वरूपेभ्यः - யானை

குதிரை போன்ற பலவித உருவங்களைக்கொண்ட கணங்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

உண்மையில் எவ்வித உருவமுமற்றவர். ஆதலால் "விரூபர்." ஆரோபிதமான பலவித உருவங்களைக்கொண்டவர். ஆதலால் "விச்வரூபர்" என்றும் கூறலாம். (6)

नमो महद्भ्यः क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमः । ७

महद्भ्यः - அணிமாதி ஐச்வர்யங்களைப்பெற்ற மஹான்களாயும், क्षुल्लकेभ्यश्च - அவ்விதப் பெருமையற்றவர்களாயுமிருக்கின்ற, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (7)

नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमः । ८

रथिभ्यः - இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டிருப்பவர்களும், अरथेभ्यः च - அவ்விதமில்லாமல் காலால் நடந்துசெல்லுகின்றவர்களுமான, वः - தங்களுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (8)

नमो रथेभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमः । ९

தேர் ஸ்வரூபமாயும், தேரில் வீற்றிருக்கும் யஜமானன் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (9)

(இந்த ஒன்பதாவது மந்த்ரம் முதல் 17வது மந்த்ரம் முடிய சொற்களின் அர்த்தங்கள் எளிதில் விளங்கக் கூடுமெனக் கருதி இரு பாஷ்யங்களில் வியாக்யானம் செய்யப்படவில்லை. பட்டபாஸ்கர பாஷ்யத்தில் மட்டும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தழுவி 17வது மந்த்ரம் முடிய பொழிப்புரை மட்டும் இங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.)

नमस्सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमः । १०

சேனைகளாகவும், சேனைத்தலைவர்களாகவும் இருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (10)

नमः क्षत्तृभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च वो नमः । ११

தேரை ஒழுங்குபடுத்தி ஓட்டுகின்றவர்களாயும், தேரில் உள்ள குதிரைகளை இழுத்துப்பிடித்து நிறுத்துகின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நஸ்காரம். (11)

नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमः । १२

மரவேலை செய்யும் தச்சர்களாயும் அல்லது சிற்பிகளாயும், நன்ருகத் தேரை நிர்மாணம் செய்கின்வர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (12)

नमः कुलालेभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो नमः । १३

குயவர்களாயும் கொல்லர்களாயுமிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (13)

नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमः ॥ १४

பக்ஷிகளைப் பிடிக்கின்றவர்களாயும், மீன்களைப் பிடிக்கும் செம்படவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (14)

नम इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो नमः ॥ १५

நன்கு அம்புகளைச் செய்கின்றவர்களாயும், வில்லுகளைச்செய்கின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (15)

नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमः ॥ १६

மிருகங்களை வேட்டையாடுகின்றவர்களாயும், கழுத்தில் கயிற்றைக்கட்டி நாய்களை அழைத்துச்

செல்லுகின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (16)

नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः । १७

நாய் ஸ்வரூபத்தைதரிப்பவர்களாயும், அவற்றை இரக்ஷிக்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (17)

(க-ரை) இங்கு "நமோ ஹிரண்யபாஹவே" என்று ஆரம்பிக்கும் இரண்டாவது அனுவாகம், பரமேச்வரன் லீலையாக எடுத்துக்கொண்ட பல ஸ்வரூபங்களேயே முக்கியமாக துதிப்பதற்காக ஏற்பட்டது என்றும், "நமஸ்ஸஹமாநாய" என்று ஆரம்பிக்கும் மூன்ருவது அனுவாகம், சோரர்களின் உருவங்களைக் கொண்ட பரமேச்வரனை முக்கியமாக துதிப்பதற்கு ஏற்பட்டதென்றும், "நம ஆவ்யாதிநீப்ய:" என்று ஆரம்பிக்கும் இந்த நான்காவது அனுவாகம் பலவித பிராணிகளாக இருக்கும் ஸ்ரீ பரமேச்வரனை முக்கியமாக வர்ணிப்பதன் பொருட்டு ஏற்பட்டது என்றும் ஸாயணபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"இஷுமத்ப்ய:" என்பதுமுதல் இதுவரை 26 அவாந்தர மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீ பரமேச்வரனே சேதனசேதன ஸ்வரூபமான ஸமஸ்தபிரபஞ்சமாக இருக்கின்ருர் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. "நமோ ஜ்யேஷ்டாயச" என்பது முதலும் "ஸர்வாத்மத்வம்" வர்ணிக்கப்படப்போகின்றது. இதனல் "சிவாத்வைதம்", அதாவது ஆத்மாத்வைதமே நிருபணம்செய்யப்பட்டதாகஆகிறது. ஆத்மாவிற்கு ஸமஸ்தசேதனத்வைதம் என்பது "அஹம்

ப்ருஹ்மாஸ்மி" "தத்வமஸி" முதலிய பல ப்ரமாண வசனங்களால் சித்திக்கின்றது. ஆத்மாவிற்கு ஸமஸ்த அசேதனுத்வைதம் என்பது ஆத்மா ஸமஸ்த அசேதனுத்யாஸத்திற்கும் அதிஷ்டான மானதால் அத்யஸ்தமான பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ் டானமே ஸ்வரூபம் என்பதை 'சுக்திரஜத" ஸ்தலத்தில் கண்டிருக்கின்றபடியால், சித்திக்கின் றது என்று ப்ருஹ்மமீமாம்ஸையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு ஸர்வாத்வைதம் நிருபணம் செய்யப் பட்டிருப்பதால் இந்தப் பிரகரணத்திற்கும் அதுவே தாத்பர்யமானதால் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஈசனை நாய் என்றும் வேடன் என்றும் ச்ருதி மிக நீசர்களு டன் எப்படி ஐக்யத்தை போதிக்கலாம் என்ற சங் கைக்கு இடமே இல்லை. "ச்வப்ய:" "ச்வபதிப்ய:" முதலியவற்றிற்கு நாய் உடலும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்று அர்த்தமல்ல. நாய் உடலில் வியா பித்திருக்கும் சைதன்யமும் பரமேச்வரசைதன்யமும் ஒன்று என்பதுதான் பொருள். "ச்வா" என்பதற்கு நாய் உடலே அர்த்தமாகக் கூறுங்காலத்தில் அது சைதன்யத்தில் கற்பிதமானதால் அதிஷ்டானமான சைதன்யத்தைத்தவிர ஆரோபிதமான நாய் உடல் என்பது தனியாக இல்லை என்கிற தாத்பர்யத்தில் இவ்வாறு கூறப்பட்டதாகக் கொள்ளவேண்டும். கங்கை, குட்டைகள் முதலியவற்றில் பிரதிபிம்பிக் கும் சூர்யனிடம் கங்கையின் புனிதத்தன்மையோ, கள்ளின் தோஷமோ சம்பந்தப்படுவது இல்லை. அதுபோல் நாய் முதலிய நீசமான பிராணிகளின் உடலில் வியாபித்திருக்கும் ஆத்மசைதன்யத்தில்,

நீசமான பிராணிகளின் தோஷங்களோ உயர்ந்த பிராணிகளின் குணங்களோ சம்பந்தப்படுவதில்லை. இந்த அபிப்ராயத்தைத்தான்

विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ।
शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥

என்ற கீதா வாக்யமும்

किं गङ्गाम्बुनि बिम्बितेऽम्बरमणौ चण्डालवापीपयः –
पूरेऽप्यन्तरमस्ति काञ्चनघटीमृत्कुम्भयोश्चान्तरे ॥

முதலிய வாக்யங்களும் விளக்கிக்கூறுகின்றன. (கங்கா ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் சூரியனுக்கும் சண்டாளனுடைய குட்டையில் பிரதிபிம்பிக்கும் சூரியனுக்கும் வித்தியாசமுண்டோ? பொற்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் மண்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் வித்தியாசமுண்டோ? என்பது இதன் பொருள்.)

இந்த 14 அவாந்தரமந்த்ர ஸமுதாயமான நான்காவது அனுவாகத்திற்கு ரிஷி—துர்வாஸஸ். சந்தஸ்—மஹா விராட். தேவதை—சம்பு. த்யானம்:

भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं जटामण्डलमण्डितम् ।
ध्यायेद्देवं वृषारूढं गणेश्वरयुतं हरम् ॥

(இ-ள்) எல்லா அங்கங்களிலும் விபூதியை உத்தூளனம்செய்துகொண்டவரும், ஜடாமண்டலத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கணேச்வரனுடன் கூடியவரும், விருஷபாருடருமான ஹரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இம்மந்த்ர ஜபம் காசம், ஜ்வரம், ஸந்நிபாதம், குஷ்டம் முதலிய மகாரோகங்களை பரிஹாரம் செய்யக்கூடியதாகும்.

5-வது அனுவாகம்

नमो भवाय च रुद्राय च । १

(ப-ரை) भवाय च - ஜகத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம், रुद्राय च - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அகற்றி மோக்ஷத்தையளிக்கும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இப்பொழுது ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கே உரிய பல மஹிமைகளை அனுஸந்தானம் செய்து வணங்குவதற்கு ஆரம்பிக்கின்றார். இது முதல் த்ராபே என்பது வரை எல்லா மந்த்ரங்களும் ஆதியில் மட்டும் " நம: " என்ற சொல்லையுடையவை; ஆதலால் இவையெல்லாம் அந்யதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்கள் எனப்படும். இந்த அனுவாகங்களில் " நம: " என்பதுமுதல் அடுத்த " நம: " என்பதற்கு முன்பு வரை ஒரு மந்த்ரம் எனக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது नमो भवाय च रुद्राय च । என்பது ஒரு மந்த்ரம். नमः शर्वाय च पशुपतये च - என்பது அடுத்த மந்த்ரம். இவ்வாறே மேலே உள்ள மந்த்ரங்கள் எல்லாம். "நம:" என்பது ஒவ்வொரு சொல்லோடும் தனித் தனியாக அன்வயிக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒவ்வொரு சொல்லோடும் "ச" என்பது உச்சரிக்கப்படுகின்றது. (1)

नमश्शर्वाय च पशुपतये च ॥ २

(ப-ரை) शर्वाय च - எல்லாவற்றையும் ஹிம்ஸித்து ஸம்ஹாரம் செய்யும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். पशुपतये च - பசு எனப்படும் ஜீவர்

களுக்கெல்லாம்பதியான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இவ்விரு மந்த்ரங்களாலும், ஸ்ருஷ்டி - ஸ்திதி - ஸம்ஹாரம் - திரோதனம் - அனுக்கிரஹம் என்ற ஐந்து காரியங்களையும் செய்யும் பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார். பவாய – என்பதால் ஸ்ருஷ்டி காரணம் என்றும், ருத்ராய என்பதால் மோக்ஷ காரணம் என்றும், சர்வாய என்பதால் ஸம்ஹார காரணம் என்றும், பசுபதயே என்பதால் "பந்தம்" 'ஸ்திதி' என்ற இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் என்றும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. "திரோதானம்" என்றால் பந்தம், "அனுக்ரஹம்" என்றால் மோக்ஷம். (2)

नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च ॥ ३

(ப-ரை) नीलग्रीवाय च - (கால கூட விஷத்தை விழுங்கியதற்குப்பின்) கருப்பான கழுத்தையுடையவரான பரமேச்வரனின்பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம், शितिकण्ठाय च - (அதற்குமுன்) வெளுத்த கழுத்தையுடையவரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தன் கழுத்தில் ஏற்படக்கூடியவிகாரத்தைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் விஷத்தை உண்டு உலகத்தை இரக்ஷித்த ஸ்ரீ பரமேச்வரனது கருணை இதனால் வெளியிடப்பட்டதாக ஆகிறது. (3)

नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च ॥ ४

(ப-ரை) कपर्दिने च - ஜடாதாரியான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம், व्युप्तकेशाय च முழுவதும் வபனம் செய்யப்பட்ட கேசங்களையுடைய ஸந்நியாசி ஸ்வரூபமான பரமேச்வரனின் பொருட்டுநமஸ்காரம்.

(க-ரை) "கபர்தீ" என்பதற்கு மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஜடையையுடையவர் என்று பொருள். தக்ஷ யக்ஞத்தை அழித்த "வீரபத்ரன்" என்ற வீரன் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய ஜடையின் ஓர் அம்சம்தான் என்ற மஹிமை இதனால் ஞாபகமூட்டப்படுகின்றது. பரமஹம்ஸர்கள் எனக் கூறப்படும் ஸந்நியாசிகள் "தலையில் சிகையற்றவர்களாக இருப்பர். ஒரே காஷாய வஸ்த்ரத்தையே அணிந்துகொள்ளுவர். ஆத்மஞானத்தையே சிகையாகவும் யஜ்ஞோபவீத மாகவும் உடையவர்" என்றெல்லாம சுருதியில்-லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தத்தாத்ரேயர், துர்வாஸஸ் முதலியவர்கள் முன் யுகங்களில் இந்த லக்ஷணப்படி இருந்தவர்கள். இக்கலியில்

चतुर्भिस्सहितः शिष्यैश्शङ्करोऽवतरिष्यति

(நான்கு சிஷ்யர்களுடன் ஸ்ரீபரமேச்வரன் அவதரிக்கப்போகின்றார்) என்ற வசனப்படி ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அவதாரமான ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்ய ஸ்வாமிகளும் ஷை லக்ஷணப்படி இருந்தவர்கள். இவர்களுடைய ஸ்வரூபமாக விளங்குவதெல்லாம் ஸ்ரீபரமேச்வரன் தான் என்பதை வ்யுப்தகேசாய ச என்ற சொல் அறிவிக்கின்றது.

ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिः என்ற ச்ருதியில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் ப்ருஹ்மவித்யாஸம்பிரதாயப்ரவர்த்தகர் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் முதலியவர்களாகத் தோன்றி ப்ருஹ்மவித்யாப்ரவர்த்தகராக ஆனார் என்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. (4)

नमस्सहस्राक्षाय च शतधन्वने च ॥ ५

(ப-ரை) सहस्राक्षाय - பல கண்களையுடைய, அதாவது எல்லாவற்றையும் நேரில் அறியுந்திறமை யுடைய ஸர்வஜ்ஞரான பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம், शतधन्वने च - பல வில்லுகளை யுடையவருமான பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

ப்ரணவம், வேதம், மேருபர்வதம், பிநாகம் முத லிய பல வில்லுகள் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கு உண்டு. திருபுரஸம்ஹாரம் செய்யுங்காலத்தில் மேருபர்வ தத்தை வில்லாகவும், விஷ்ணுவை பாணமாகவும் வைத்துக்கொண்டார் என்றும், ஓங்காரத்தை வில் லாகவும் ஸாவித்ரியை நாண்கயிருகவும் வைத்துக் கொண்டார் என்றும் மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டி ருக்கிறது. (5)

नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च ॥ ६

(ப-ரை) गिरिशाय - கைலாஸமலையில் வசிப்பவ ரான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம், "शिपि- विष्टाय - (विष्णुः शिपिविष्टः" என்ற வேதவாக்கியப்படி) விஷ்ணுரூபமாக இருக்கும் பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம். (6)

नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च ॥ ७

(ப-ரை) मीढुष्टमाय च - உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்வரூபமாயும், அல்லது மிக அதிகமாக மழையைப் பொழியும் மேகஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ் காரம், इषुमते च - சிறந்த பாணத்தையுடையவரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

"கிரிச - சிபிவிஷ்ட - மீடுஷ்டம" என்ற மூன்று பதங்களாலும், முறையே 'ருத்ர-விஷ்ணு-ப்ரஹ்மா'

என்ற மூர்த்தித்ரய ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்பது கூறப்பட்டதாக ஆகிறது. (7)

नमो ह्रस्वाय च वामनाय च ॥ ८

(ப-ரை) ह्रस्वाय च - சிறிய உருவத்தை உடைய பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம், वामनाय च - சிறிய அவயவங்களை உடையவருக்கு நமஸ்காரம்.

''ஹ்ரஸ்வ'' என்பதால் தஹரோபாஸ்யமூர்த்தி என்றும் ''வாமந'' என்பதால் மஹாகணபதி ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும் கூறப்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம். (8)

नमो बृहते च वर्षीयसे च ॥ ९

(ப-ரை) बृहते च - உருவத்தால் பெரியவரான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம், वर्षीयसे च - நற்குணங்கள் நிறம்பியவரின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

बृहत् - என்பதற்கு எக்காலத்திலும் எல்லா தேசத்திலும் எல்லாமாகவும் இருக்கும் பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும், பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

नमो वृद्धाय च संवृध्वने च ॥ १०

(ப-ரை) वृद्धाय च - வயோவ்ருத்தராயும், संवृध्वने च - தனக்கே உரிய ஸ்தோத்திரங்களாலும், நமஸ்காரங்களாலும் விசேஷமாகப் போற்றப்படுகின்றவருமான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) वृद्धः என்பதற்கு மற்ற அனைவராலும் வணங்கப்படுவதாலும், அவர் மற்றவரை வணங்காததாலும் அவர் மிகவும் விருத்தர் என்று பொருள். பிறந்து பல பருஷங்கள் சென்றுவிட்டன என்று

பொருள் அல்ல. ஸர்வ மற்ற தேவதைகளிடம் பொருந்தாத, அவருக்கே உரிய பல ஸ்தோத்திரங் களால் போற்றப்பட்டு அபிவிருத்தியடைகின்றவர் என்று பொருள். பக்தர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து வளர்க்கின்றூர் என்றும் அர்த்தம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (10)

नमो अग्रियाय च प्रथमाय च ॥ ११

(ப-ரை) अग्रियाय च - உலகம் உற்பத்தியாவ தற்கு முன்பே இருப்பவராயும், प्रथमाय च - மற்ற அனைவரையும்விட முதல்வராயுமுள்ள ஈச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்

ஜகத்தின் உற்பத்திக்கு முன் ஹிரண்யகர்ப்பர் இருந்ததாக हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे - முதலிய சுருதி கூறுகின்றபடியால், அவருக்கும் காரணமாக பரமேச் வரன் இருந்தார் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக प्रथमाय என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் பரமேச்வரன் ஸர்வஜகத்காரணம் என்று உரைக்கப் பட்டதாக ஆகிறது. नमो भवाय च - என்பதால் ஜகத் காரணத்வம் போதிக்கப்பட்டபோதிலும், ஜகத்காரணம் என்று கருதப்படும் ஹிரண்யகர்ப்ப னுக்கும் காரணம் பரமேச்வரன் என்று இங்கு உரைக்கப்படுகின்றது. (11)

नम आशवे चाजिराय च ॥ १२

आशवे च - எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும், अजिराय च - செல்லுவதில் திறமையுள்ளவருமான பரமேச் வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (12)

नमश्शीघ्रियाय च शीभ्याय च ॥ १३

शीघ्रियाय च - வேகமாகச் செல்லும் ஜலத்தில் இருப்பவரும், शीभ्याय च - பெரிய ஜலப்பிரவாஹத்தில் இருப்பவருமான ஈசனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय च ॥ १४

ऊर्म्याय च - அலைகளில் இருப்பவரும், अवस्वन्याय च - சத்தமில்லாத ஜலத்தில் இருப்பவருமான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (14)

नमस्स्रोतस्याय च द्वीप्याय च ॥ १५

स्रोतस्याय च - சிறியபிரவாஹத்தில் இருப்பவரும், द्वीप्याय च - ஜலம் இரண்டு பிரிவாகச் செல்லுமிடத்தில் அல்லது "ஜம்பூத்வீபம்" முதலியவற்றில் இருப்பவருமானபரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ பரமேச்வரன் எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார். அவருடைய சக்திதான் எங்கும் நிறம்பியிருக்கிறது என்பதே 14—15-வது மந்த்ரங்களின் முக்கிய தாத்பர்யம். (15)

ஐந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஆறுவது அனுவாகம்

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च ॥ १

(ப—ரை) ज्येष्ठाय च - வயது, படிப்பு முதலியவற்றுல் சிறந்தவர்கள் ஸ்வரூபமாயும், कनिष्ठाय च - அவ்வித சிறப்பற்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற பரமேச்வரனின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம். (1)

नमः पूर्वजाय चापरजाय च ॥ २

(ப–ரை) पूर्वजाय च - முன்பே உண்டான காரண ரூபமாயும், अपरजाय च - பின்பு உண்டான கார்யரூப மாயும் இருக்கும் ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் முதல் முதலில் ஹிரண்ய கர்ப்பனுத் தோன்றியவர் என்றும், கடைசீ காலத் தில் காலாக்னி ரூபமாகத் தோன்றியவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (2)

नमो मध्यमाय चापगल्भाय च ॥ ३

(ப–ரை) मध्यमाय च - யௌவனப் பருவத்தில் உள்ளவராகவும், अपगल्भाय च - சிறுவன் வடிவத்தில் இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

ஸ்ருஷ்டி - ஸம்ஹாரம் இவ்விரண்டிற்கும் மத்திய காலத்தில் உள்ள பல பிராணிகள் ரூபமாக இருப்பவர் என்றும் मध्यमाय என்பதற்கு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (3)

नमो जघन्याय च बुध्नियाय च ॥ ४

(ப–ரை) जघन्याय च - பசு முதலியவற்றின் பின் புறத்தில் தோன்றிய கன்று முதலியவை ஸ்வரூபமா யிருப்பவரும், बुध्नियाय च - மரம் முதலியவற்றின் அடிபாகத்தில் தோன்றிய வேர் முதலியவைகளாக இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.(4)

नमस्सोभ्याय च प्रतिसर्याय च ॥ ५

सोभ्याय च - மனுஷ்யலோகத்தில் உதித்தவரா யும், प्रतिसर्याय च - ஜங்கமப்பிரபஞ்சத்தில் இருப்ப வருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम् - என்ற வேதவாக்யப்படி புண்ணியம் பாவம் இரண்டுடன் கூடியிருக்கின்றபடி

யால் மனுஷ்ய லோகத்திற்கு, सोभः - என்று பெயர், மஹாபாரதத்தில், शाल्वः सोभमधिष्ठाय - என்று காணப்படுகின்றபடியால், सोभः - என்பது ஓர் கந்தர்வநகரத்தைக் குறிக்கும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. प्रतिसरः - என்பதற்கு ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத்தானுகச்செல்லக்கூடிய ஜங்கமப் பிரபஞ்சம் என்றும், விவாஹம் முதலிய சுபகாரியங்களில் கையில் கட்டப்படும் ரக்ஷாபந்தனம் என்றும் இருவித பொருள்கள் உண்டு. அவ்விடங்களில் எல்லாம் அந்தர்யாமியாக ஸ்ரீ பரமேச்வரன் இருக்கிறுர் என்பது தாத்பர்யம். (5)

नमो याम्याय च क्षेम्याय च ॥ ६

याम्याय च - யமலோகத்தில் இருப்பவரும், क्षेम्याय च - ஸுவர்க்கலோகத்தில் இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

यमः - என்பதற்கு ப்ராணவியோககாலம் என்றும் क्षेमः - என்பதற்கு இரக்ஷை, மோக்ஷம், இரகசிய ஸ்தானம் என்றும் அர்த்தம் செய்துகொண்டு கடைசீ காலத்தில் தோன்றுகின்றவர், இரக்ஷிக்கின்றவர், மோக்ஷத்தையளிப்பவர், இரகசிய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் என்றெல்லாம் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

नम उर्वर्याय च खल्याय च ॥ ७

(ப-ரை) उर्वर्याय च - எல்லாப்பயிர்களும் நிரம்பிய பூமியில் இருப்பவரும், खल्याय च - களத்தில் இருப்பவருமான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (7)

नमः श्लोक्याय चावसान्याय च ॥ ८

(ப-ரை) श्लोक्याय च - (கர்மகாண்டத்தில் உள்ள) வேத மந்த்ரங்களால் கொண்டாடப்பட்டவரும், अवसान्याय च - வேதங்களின் முடிவான உபநிஷத்துக்களால் நிரூபிக்கப்பட்டவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

எல்லா சுலோகங்களாலும் கொண்டாடப்படுகின்றவர் என்றும், எல்லா பொருள்களும் முடிவடையுங்காலத்தில் இருக்கின்றவர் என்றும் ஷை. இரு சொற்களின் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

नमो वन्याय च कक्ष्याय च ॥ ९

(ப-ரை) वन्याय च - காட்டில் மரம் முதலியவைகளாக இருப்பவரும், कक्ष्याय च - புதர்களில் கொடி செடி முதலியவைகளாக இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (9)

नमःश्रवाय च प्रतिश्रवाय च ॥ १०

(ப-ரை) श्रवाय च - சப்தமாயும், प्रतिश्रवाय च - எதிரொலியாயுமிருக்கும் ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

எல்லா இடங்களிலும் பிரஸித்தராயும், ப்ரதிவசனம் (பதில்) ஸ்வரூபமாயுமிருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (10)

नम आशुषेणाय चाशुरथाय च ॥ ११

(ப-ரை) आशुषेणाय च - விரைவில் செல்லும் சேனையையுடையவரும், आशुरथाय च - விரைவில் செல்லும் தேரையுடையவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (11)

नमश्शूराय चावभिन्दते च ॥ १२

(ப்-ரை) शूराय च - சூரராயும், अवभिन्दते च - தர்மத்தைக் கெடுக்கின்றவர்களைப் பிளக்கின்றவராயுமுள்ள ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (12)

नमो वर्मिणे च वरूथिने च ॥ १३

(ப-ரை) वर्मिणे च - கவசத்தையணிந்தவரும், वरूथिने च - தேர்பாகனை இரக்ஷிக்கக்கூடிய இடத்தைக்காப்பவராயுமுள்ள பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

ஆபத்து நேரிடுங்காலத்தில் தேர்பாகனைக் காப்பதற்கென்று தேரில் ஒரு ஸ்தலம் உண்டு. அதற்கு वरूथं என்று பெயர். சிறந்த கிருஹம் என்றும் இச்சொல்லிற்குப் பொருள் உண்டு. அதையுடையவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

नमो बिल्मिने च कवचिने च ॥ १४

(ப-ரை) बिल्मिने च - போர் செய்யுங்காலத்தில் தலையை இரக்ஷிக்கும் தலைப்பாகை முதலியவற்றுடன் கூடியவரும், कवचिने च - சரீரரக்ஷையுடன் கூடியவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

वर्म - இடைவரை அணியப்படும் சட்டை முதலியவை. कवचम् - குதிகால் வரை அணியப்படும் சட்டை முதலியவை. அல்லது ஒன்று, உடலில் அணியப்படும் பொருளையும், மற்றொன்று சரீரரக்ஷைக்காக கூறப்படும் மந்த்ரம் முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகின்றது என இரு சொற்களுக்கும் வித்தியாசத்தை அறியவேண்டும். (14)

नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च ॥ १५

(ப-ரை) श्रुताय च - வேதங்களில் பிரஸித்தரா யும், श्रुतसेनाय च - பிரஸித்தமான சேனைகளையுடைய வருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (15)

இந்த ஐந்தாவது ஆருவது அனுவாகங்களுக்கு ரிஷியும் தேவதையும் பரமேச்வரன். ஐந்தாவது அனுவாகத்திற்கு சந்தஸ் - மஹாவிராட். ஆருவது அனுவாகத்திற்கு - மஹா பங்க்தி.

த்யானம் :

गौरीकराम्बुजन्यस्तस्वर्णशैलशरासनम् ।
इषुहस्तं रथारूढं नरनारीतनुं स्मरेत् ॥

(இ-ள்) பார்வதியின் கையில் கொடுக்கப்பட்ட மேருபர்வதமாகிற வில்லையுடையவரும், தன் கையில் அம்பையுடையவரும், இரதத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பாதி உடல் புருஷனுகவும், பாதி உடல் ஸ்திரீயாயு முள்ள அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்க வேண்டும். அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தில் ஒரு கை பார்வதியைச் சேர்ந்ததானதால் அந்தக்கையில் வில் தரிக்கப்படுகின்றது என்பது தாத்பர்யம்.

சத்ருஜயம், நீண்ட ஆயுள், இராஜ்யவ்ருத்தி, ஸத்புத்ரலாபம் முதலியவை இந்த மந்த்ர ஜபத்தின் பயன் என்றும், மூன்று நாள் சருபோஜனம் செய்து பதினேறு தினங்கள் இடைவிடாமல் இதை ஜபித்து வந்தால் ஸித்தி ஏற்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆருவது அனுவாகம் முற்றிற்று.)

ஏழாவது அனுவாகம்

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च ॥ १

(ப-ரை) दुन्दुभ्याय च - பேரீவாத்தியத்தில் இருக்கின்றவரும், आहनन्याय च - மேற்படி வாத்தியத்தை அடிக்கும் தண்டத்தில் இருக்கின்றவரும். (1)

இந்த ஏழாவது அனுவாகத்திலும் "ஸர்வாந்தர்யாமி" என்றும் "ஸர்வாத்மகர்" என்றும் கூறி ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகிருர்.

(இனி புதிதான சொற்களுக்குமட்டும் தமிழ் அர்த்தம் எழுதப்படுகின்றது. முன் அனுவாகம் போல் 'அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று அந்தந்த மந்த்ரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.)

नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च ॥ २

(ப-ரை) धृष्णवे च - யுத்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடாதவரும், प्रमृशाय च - எதிரி சேனைகளின் விருத்தாந்தங்களை நன்கு அறிகின்றவரும். (2)

नमो दूताय च प्रहिताय च ॥ ३

दूताय - அந்நியர்களுக்கு தன் விஷயத்தைத் தெரிவிப்பதிலும் பிறருடைய விஷயத்தை நன்கு அறிந்துகொண்டு வருவதிலும் தேர்ச்சிபெற்றவரும், प्रहिताय च - யஜமானனால் ஒரு காரியத்தைச் செய்து கொண்டு வருவதற்காக அனுப்பப்பட்டவராயும். (3)

नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च ॥ ४

(ப-ரை) निषङ्गिणे च - கத்தியையுடையவரும், इषुधिमते च - அம்பறாத்தூணியையுடையவரும். (4)

नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च ॥ ५

(ப-ரை) तीक्ष्णेषवे च - கூர்மையான அம்புகளையுடையவரும், आयुधिने च - மிகச் சிறந்த அல்லது பல ஆயுதங்களையுடையவராயும். (5)

नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च ॥ ६

(ப-ரை) स्वायुधाय च - சிறந்த ஆயுதத்தை உடையவராயும், सुधन्वने च - சிறந்த வில்லையுடையவராயும். (6)

नमस्स्रुत्याय च पथ्याय च ॥ ७

(ப-ரை) स्रुत्याय च - ஒத்தையடிப்பாதையில் இருப்பவரும், पथ्याय च - தேர் முதலியவை செல்லக் கூடிய ராஜ மார்க்கத்தில் இருப்பவரும். (7)

नमः काट्याय च नीप्याय च ॥ ८

(ப-ரை) काट्याय च - சொற்பஜலம் ஓடும் சிறிய வாய்க்காலில் இருப்பவரும், नीप्याय च - அருவிவிழும் இடத்திலிருப்பவரும். (8)

नमस्सूद्याय च सरस्याय च ॥ ९

(ப-ரை) सूद्याय च - சேருள்ள இடத்தில் இருப்பவரும், सरस्याय च - குளத்தில் இருப்பவரும். (9)

नमो नाद्याय च वैशन्ताय च ॥ १०

(ப-ரை) नाद्याय च - நதிகளில் இருப்பவரும், वैशन्ताय च - சிறிய குட்டைகளில் இருப்பவரும். (10)

नमः कूप्याय चावट्याय च ॥ ११

(ப-ரை) कूप्याय च - கிணற்றிலிருப்பவரும், अवट्याय च - பள்ளத்திலிருப்பவரும். (11)

नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च ॥ १२

(ப-ரை) वर्ष्याय च - மழைஜலத்தில் இருப்பவரும் अवर्ष्याय च - மழை இல்லாமையில் இருப்பவரும். (12)

பிராணிகளின் கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு மழைக்கும், அது இல்லாமைக்கும் ஈச்வரனே காரணம்

என்று ஏற்படுகின்றது. अवर्ष्याय - என்பதற்கு மழையை எதிர்பாராத ஸமுத்ரஜலத்தில் இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (12)

नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च ॥ १३

(ப-ரை) मेघ्याय च - மேகத்திலிருப்பவரும், विद्युत्याय च - மின்னலிலிருப்பவரும். (13)

नम ईध्रियाय चातप्याय च ॥ १४

(ப-ரை) ईध्रियाय च - நிர்மலமான சரத்கால மேகத்திலிருப்பவரும், आतप्याय च - வெய்யிலி லிருப்பவரும். (14)

नमो वात्याय च रेष्मियाय च ॥ १५

(ப-ரை) वात्याय च - காற்றிலிருப்பவரும், रेष्मि-याय च - பிரளயகாலத்திலிருப்பவரும். (15)

नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च ॥ १६

(ப-ரை) वास्तव्याय च - பசு குதிரை முதலிய வஸ்துக்களில் இருப்பவரும், वास्तुपाय च - வீடு கட்டு வதற்கு உரிய பூமியை (மனையை) காப்பாற்றுகின்ற வருமான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (16)

இந்த பதினாறு அவாந்தர மந்த்ரங்கள் சேர்ந்த ஏழாவது அனுவாகம் ஒரே மஹாமந்த்ரம். இதன் ரிஷி ரோமசர். சந்தஸ் - மஹாநுஷ்டுப். தேவதை-ருத்ரன்.

த்யானம் :

जटाभिर्लम्बमानाभिर्नृत्यन्तमभयप्रदम् ।
देवं शुचिस्मितं ध्यायेद्व्याघ्रचर्मपरिष्कृतम् ॥

(இ-ள்) தொங்கும் ஜடைகளுடன் நர்த்தனம் செய்கின்றவரும், அபயத்தை அளிக்கின்றவரும்,

புலித்தோலையணிந்தவரும், மந்தஹாஸத்துடன் கூடியவருமான மஹாதேவனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மந்த்ர ஆவிருத்தியால், புத்தி, ஆயுள், ஆரோக்யம், ஐச்வர்யம், புத்ரன், வித்யை மோக்ஷம் முதலிய பயன்கள் சித்திக்கும்

(ஏழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று)

எட்டாவது அனுவாகம்

नमस्सोमाय च रुद्राय च ॥ १

(ப-ரை) सोमाय च - உமையுடன் கூடியவரும், रुद्राय च - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்றவருமான பரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இந்த எட்டாவது அனுவாகத்தில், பரமேச்வரன் அனைவராலும் உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என்பதை நிரூபிக்கும், பரமேச்வரனிடம் மட்டுமுள்ள சில குணங்களையும், 'பரமேச்வரன் ஸர்வாந்தர்யாமி' என்பதையும் எடுத்துக்கூறி பதினேழு அவாந்தர மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார்.

ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்ய பரமேச்வரனே தகுதியுள்ளவர் என்பது "ருத்ர" என்ற சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது. रुतं संसारदुःखं द्रावयतीति रुद्रः - ஸம்ஸாரதுக்க நிவிருத்தி ஸ்ரீ பரமேச்வர ஞானத்தால்தான் ஏற்படும் என்று ச்வேதாச்வதர உபனிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(எப்பொழுது மனிதர்கள் ஆகாயத்தை தோலைப் போல் சுற்றுவார்களோ அப்பொழுதுதான் சிவனை

அறியாமல் ஸம்ஸாரநிவிருத்தி ஏற்படும். ஆகாயத்தை எப்படி ஒருபொழுதும் சுற்றமுடியாதோ, அவ்விதமே சிவனை அறியாமல் ஸம்ஸாரதுக்க நிவிருத்தியும் ஒருபொழுதும் ஏற்படாது) (ச்வேதாச்வதரம்)

பரமேச்வரனுக்கு இவ்விதம் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்யும் பெருமை உமையுடன் கூடியிருப்பதால்தான் ஏற்படுகின்றது என்பதை நிரூபிக்க सोमाय என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "உமா" என்ற சொல்லில் பிரணவத்தின் எழுத்துக்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன. ஆக பிரணவத்தின் பொருளாகிய பராசக்தியே "உமா" என்ற சொல்லின் பொருளாகும். "பராசக்தி" என்றும் "சிச்சக்தி" என்றும் வழங்கப்படும், ஸ்ரீ பரமேச்வர சக்தியே ப்ருஹ்மவித்யைக்கு அதிஷ்டான தேவதையாகும். ஆதலால் அத்தகைய சக்தியுடன் கூடிய பரமேச்வரன் ஆத்மஞானத்தை அளித்து ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்றார் என்று ஸித்திக்கின்றது உமானுக்கிரஹத்தால்தான் மஹரிஷிகளுக்கு ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டது என்று

ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्

முதலிய ச்வேதாச்வதர உபனிஷத் வாக்யங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. தலவகார உபனிஷத், சைவபுராணம், கூர்மபுராணம் முதலியவற்றிலும் இதே விஷயம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால்தான்

उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम्
ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥

என்ற கைவல்யோபனிஷத் வாக்கியத்திலும்,

पार्वती परमा देवी ब्रह्मविद्याप्रदायिनी ।
तस्मात्सह तया शक्त्या हृदि पश्यन्ति ये शिवम् ।
तेषां शाश्वतिकी सिद्धिर्नेतरेषामिति श्रुतिः ।

முதலிய புராணங்களிலும் உமையுடன் கூடி இருத்தலால்தான் பரமேச்வரன் மோக்ஷத்தை அளிப்பவராக ஆகின்றார் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

नमस्ताम्राय चारुणाय च । २

(ப-ரை) ताम्राय च - உதய காலத்தில் மிகவும் சிவந்த வர்ணத்தையுடைய சூரியரூபமாக இருப்பவர். अरुणाय च - சற்றுநேரம் சென்றபின் கொஞ்சம் சிவப்பாக இருக்கும் சூரியனாக இருப்பவர்.

உலகில் பலகாலம் பல நியமங்களுடன் உபாஸித்தபின் தேவதை, உபாஸகன் முன்தோன்றும். ஆனால் ஆதித்யனோவெனில் ப்ரதிதினம் ப்ரஜைகளுக்கெதிரில் தோன்றி வேண்டிய வரன்களையளிக்கவும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஆதித்யனை ஸ்ரீ பரமேச்வரன் எனத் த்யானம்செய்து வணங்கினால் போதும். ஸமஸ்த சிரேயஸ்ஸுகளையும் அடைந்துவிடலாம். उद्यन्तमस्तं यन्तमादित्यमभिध्यायन् என்ற ச்ருதி உதயகாலத்திலும் அஸ்தமன காலத்திலும் ஆதித்யனை ப்ருஹ்மமாகத் த்யானம் செய்தால் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் அடைகின்றனர் என்று கூறுகிறது. ஆனால் மிகக்கருணையுடன் கூடிய இந்த ருத்ரோபனிஷத் அக்காலத்தில் அவ்வாறு த்யானம் செய்யத் தவறிவிட்டாலும், முடியாதபோனாலும், உதய காலத்திற்குப்பின் சூரியன் சற்று சிவந்த வர்ணமாக இருக்கையிலும் சூரியனை ப்ருஹ்மமாக த்யானம்செய்து சிரேயஸ்ஸுகளைப் பெறலாம் எனக்கூறுகிறது.

ஆதித்யனுகத் தோற்றமளித்து அனைவருக்கும் மிக சுலபமாக ஸகல சிரேயஸ்ஸையும் அளிக்கின்றபடியால் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என்று இம் மந்த்ரத்தின் கருத்து. (2)

नमश्शङ्गाय च पशुपतये च । ३

शङ्गाय च - பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தையடைவிக்கின்றவர், पशुपतये च - ப்ருஹ்மா முதலிய ஸமஸ்த பிரஜைகளுக்கும் இரக்ஷகர்.

இரக்ஷிக்கப்படுகின்றவர்களின் ஸுகம் இரக்ஷகரின் அதீனமாக இருக்கின்றபடியால், शङ्गः - என்பதற்கு, पशुपतिः - என்பது காரணத்தைக் கூறுகிறது.

அனைவருக்கும் ஸுகத்தை அளிக்கின்றபடியால் பரமேச்வரனே உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என்பது இதன் கருத்து. (3)

नम उग्राय च भीमाय च । ४

(ப-ரை) उग्राय च - அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராயும், भीमाय च - பயத்தை அளிக்கின்றவராயும்.

"உக்ர" (சிறந்தவர்) என்றுமட்டும் கூறி யாரைவிட என்று கூருத்தால் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் எனக் கிடைக்கின்றது. "भीषास्माद्वातः पवते" முதலிய ச்ருதிகளிலிருந்து மஹான்களான இந்திரன் அக்னி முதலியவர்கள்கூட ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கு பயந்து அவரவர்கள் காரியத்தை ஒழுங்காகச் செய்கின்றபடியால் பரமேச்வரன் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் என்று சித்திக்கின்றது.

அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராதலால் ஸ்ரீபரமேச்வரனே அனைவராலும் உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என இந்த மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம்

"உக்ர" என்பதற்கு விரோதிகளிடம் கடுமையா யிருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च । ५

(ப-ரை) अग्रेवधाय च - போர்க்களத்தில் தம் பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று எதிரிகளைக் கொல்லு கின்றவர். दूरेवधाय च - வெகுதூரத்தில் இருக்கும் பக்தவிரோதிகளின் பலம் பராக்ரமம் முதலியவற்றை போர் ஆரம்பத்திற்கு முன்பே அழிக்கின்றவர்.

"பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று போர் புரிகின்றார்" என்பது மஹாபாரதத்தில் துரோணபர்வத்தில் அர்ஜுனனால் அடியிற்கண்டவாறு வர்ணிக்கப்பட்டி ருக்கிறது.

संग्रामे शात्रवानीकं शरौघैर्विमृदन्नहम् ।
अग्रतो लक्षये यान्तं पुरुषं पावकप्रभम् ॥
ज्वलन्तं शूलमुद्यम्य यां दिशं प्रतिपद्यते ।
तस्यां दिशि विशीर्यन्ते शत्रवो मे महामते ॥
ततो दग्धानरीन् सर्वान् पृष्ठतोऽनुदहाम्यहम् ।
तेन भग्नानरिगणान् मद्भग्नान्मन्यते जनः ॥

(இ-ள்) போர்க்களத்தில் எதிரிகளை அம்புகளா லடித்து வீழ்த்திக்கொண்டிருக்கையில் எதிரில் ஒரு புருஷனைப் பார்க்கின்றேன். கையில் ஒரு சூலத் துடன் அக்னிபோல் அவன் ஜ்வலித்துக் கொண்டி ருக்கின்றான். அவன் எந்த எந்த திசையில் சென் றானோ, அந்த திசையில் உள்ள என் விரோதிகள் அனைவரும் அவனாலேயே எரிக்கப்பட்டு மாண்டு விடுகின்றனர். அவன் பின்னாலேயே சென்று அவ னால் அடிக்கப்பட்டவர்களையே நானும் தொடர்ந்து அடிக்கின்றேன். ஜனங்கள் இந்த உண்மையை

அறியாமல் விரோதிகள் என்னாலேயே அடிக்கப் பட்டு வீழ்த்தப்படுகின்றனர் எனக் கருதுகின்றனர்.

போர் ஆரம்பத்திற்கு முன்பே தூரத்தில் இருக் கும் விரோதிகளின் பலம் முதலியவற்றை அபஹ ரித்து விரோதிகளை வீழ்த்திவிடுகின்றார் என்பதும் சாந்திபர்வத்தில் மோக்ஷதர்மப்ரகரணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

यस्तु तेह्यग्रतो याति युद्धे संप्रत्युपस्थिते ।
तं विद्धि रुद्रं कौन्तेय என்று தொடங்கி
निहतान् तेन वै पूर्वं हतवानसि वै रिपून् ।
अप्रमेयप्रभावं तं देवदेवमुमापतिम् ।
भजस्व प्रयतो नित्यं विश्वेशं हरमव्ययम् ॥

எனக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்) ஏ அர்ஜுனா! போர்நடக்குங்காலத்தில் உனக்கு முன் ஒருவர் சென்றாரே, அவர்தான் "ருத்ரன்" என்று அறிந்துகொள். முதலில் அவ ரால் அடித்து அழிக்கப்பட்ட விரோதிகளையே பிறகு நீ அடித்துக்கொன்றாய். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட அளவு கடந்த மஹிமைகளையுடைய தேவதேவனை உமாபதியை எப்பொழுதும் சுத்தனாக இருந்து கொண்டு போற்றிவா.

தாமும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்ற அபிப்ரா யத்தால் கீதாசார்யன் கீதையில் मयैवैते निहताः पूर्वमेव (என்னாலேயே இந்த விரோதிகள் கொல்லப்பட்ட னர்) எனக்கூறுகிறார். ஆதலால் மோக்ஷதர்மத்தில் கூறியதற்கும் கீதையில் கூறியதற்கும் முரண்பா டில்லை.

ஜயத்திற்கு பரமேச்வரனே காரணமாதலால் ஜயத்தை விரும்பும் அனைவராலும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்படவேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (5)

नमो हन्त्रे च हनीयसे च । ६

(ப-ரை) हन्त्रे च - ("நானே சிறந்தவன்" என்ற கர்வத்தால் தம்மை அலக்ஷியம் செய்கின்றவர்களை) ஹிம்ஸிக்கின்றவர். हनीयसे च - (த்வேஷத்தால் நிந்தைகளையும் செய்து அலக்ஷியம் செய்கின்றவர்களை) மிகவும் ஹிம்ஸிக்கின்றவர்.

பரமேச்வரன் ஹந்தா என்பதற்கு இராவணனை உதாரணமாகக் கூறலாம். புஜபலத்திலும் ஐச்வர்யத்திலும் நானே சிறந்தவன் என்ற கர்வத்தால் பரமேச்வரனை இலக்ஷியம் செய்யாமல், அவருடைய வாஸஸ்தலமாகிய கைலாஸமலையைப் பெயர்ப்பதற்காக கைகளை அதன் அடியில் கொடுத்தான். அதை அறிந்த பரமேச்வரன் கால் கட்டைவிரலால் கொஞ்சம் அழுத்தினர். அதனால் அவன் கைகள் நசுங்குண்டு வெகுகாலம் வரை வேதனை தாங்காமல் வருந்தினன். கடைசியில் அவனிடம் தயைபுரிந்து அவரே அவனை விடுவித்தார்.

பரமேச்வரன் ஹநீயாந் என்பதற்கு தக்ஷனை உதாரணமாகக் கூறலாம். அவன் பரமேச்வரனிடம் த்வேஷங்கொண்டு அவரைப் பலவாறாக நிந்தித்து அவருக்கு ஹவிர்பாகத்தை அளிக்காமலே யாகத்தைச் செய்தான். அப்பொழுது வீரபத்ரன்தோன்றி தக்ஷன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினர். யாகசாலை எரிக்கப்பட்டது. அக்னி குண்டங்களை அசுத்தி

யாக்கி அக்னிகளும் அணைக்கப்பட்டன. யூபங்கள் பெயர்க்கப்பட்டு அவற்ருலேயே அங்கு வந்திருந்த தேவர்கள் அடிக்கப்பட்டனர். ரித்விக்குகளுக்கு சாட்டையடி. ப்ருகுவின் மீசையும், பூஷாவின் பற்களும், பகனின் கண்களும் பிடுங்கப்பட்டன. அந்தோ என்ன கஷ்டம்! அச்சமயத்தில் அங்கு அவர்களை இரக்ஷிக்கக்கூடியவர் யாருமில்லை.

ஆதலால் பரமேச்வரநிந்தையும் அனுதரவும், பல துன்பங்களை உண்டுபண்ணும் எனத்தெரியவருகின்றபடியால் அனைவரும் பரமேச்வரனை உபாஸிக்க வேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (6)

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः । ७

(ப-ரை) हरिकेशेभ्यः - பச்சைநிறமான (கேசங்கள் போன்ற) இலைகளையுடைய, वृक्षेभ्यः - மரங்கள் ஸ்வருபமாக இருப்பவரும்.

கேசங்கள் கணக்கிட முடியாதவைகளாகவும். தலையை இரக்ஷிப்பவைகளாகவும் இருப்பதுபோல் இலைகளும் ஏராளமாகவும் மரத்தை இரக்ஷிக்கின்றவைகளாகவும் இருக்கின்றபடியால் இலைகளே இங்கு கேசங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமேச்வரன். பலாசம், வில்வம், அரசு முதலிய மரங்களாகவிருந்து இந்த உலகத்தில் எல்லா யாகங்களையும் நிறைவேற்றிவைக்கின்றபடியாலும், மேல் உலகத்தில் கல்பக விருக்ஷமாகவிருந்து ஸகல போகங்களையும் அளிக்கின்றபடியாலும், அவற்றை விரும்பும் அனைவராலும் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் உபாஸிக்கப்படவேண்டும் என்பது இந்த மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம்

नमस्ताराय ।

(ப-ரை) ताराय - ப்ரணவஸ்வரூபமான.

ப்ரணவத்தின் பொருள் ஸ்ரீபரமேச்வரன் என்று வேதத்திலும் சிவபுராணங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் அதாவது வாசகத்திற்கும் வாச்யத்திற்கும் பேதமில்லை என்ற அபிப்ராயத்தில் ஸ்ரீ ருத்ரனே ப்ரணவஸ்வரூபம் என்று கூறலாம்.

ஜீவர்களை ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திலிருந்து கரையேற்றி, முக்தியை அடைவிக்கின்றார் என்றும், तारः - என்பதற்கு பொருள் கூறலாம்.

மோக்ஷத்திற்காகவும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்படவேண்டுமென்று இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து.

नमश्शम्भवे च मयोभवे च । ९

(ப-ரை) शंभवे च - ஐஹிக (இவ்வுலகில் ஏற்படும்) ஸுகத்திற்குக் காரணமாயும், मयोभवे च - ஆமுஷ்மிக (மேல் உலகத்தில் ஏற்படக்கூடிய) ஸுகத்திற்குக் காரணமாயும்.

இவ்வுலகிலும் மேல் உலகிலும் ஏற்படும் ஸமஸ்த ஸுகத்திற்கும் ஸ்ரீ பரமேச்வரனே காரணமானதால் அதை விரும்பும் அனைவராலும் அவரே உபாஸிக்கப்படவேண்டுமென்பது இதன் கருத்து.

नमश्शङ्कराय च मयस्कराय च । १०

(ப-ரை) शंकराय - (தாய் தந்தை முதலியவர்கள் ஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு) ஐஹிக ஸுகத்தை அளிக்கின்றவர். मयस्कराय च - ஆசார்யன், சாஸ்த்ரம் முதலிய ஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு, மேல்

உலகஸுகம், மோக்ஷஸுகம், இவற்றை அளிக்கின்றவர்.

முன் மந்த்ரத்திற்கு, தானே ஸுகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், இந்த மந்த்ரத்திற்கு பிறர் மூலமாக ஸுகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், பொருள் கூறவேண்டும். ஆதலால் " புநருக்தி " என்ற குற்றமில்லை. (10)

नमश्शिवाय च शिवतराय च । ११

(ப-ரை) शिवाय च - ஸகல சிரேயஸ்ஸையும் அளிக்கின்றவராயும், शिवतराय च - சிரேயஸஸை அளிப்பவர்களுள் மிகச் சிறந்தவராயும்,

शिव एकोध्येयश्शिवंकरः - என்ற ச்ருதியில் சிவ சப்த வியாக்யானமாக "சிவங்கர:" என்றசொல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இங்குள்ள "சிவ" என்ற சொல்லிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கின்றவர் என்றே பொருள் கூறப்பட்டது. புராணங்களில் கூறப்பட்ட வேறுவிதமான அர்த்தங்கள் எல்லாம் வேதோக்தமான "சிவங்கர" என்ற அர்த்தத்திலேயே முடிவடையும். पावको अस्मभ्यं शिवो भव - என்று வேதத்தில் அக்னியும், पन्थानस्सन्तु ते शिवाः - என்று உலகத்தில் வழியும்கூட "சிவ" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் शिवतरः - என்று இங்கு பரமேச்வரனுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலோ வேதத்திலோ "சிவ:" என்று எவையெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவையெல்லாவற்றையும்விட சிரேயஸ்ஸை அளிப்பதில் மிகவும் சிறந்தவர் ஸ்ரீ பரமேச்வரன், அவற்றிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கவல்லவர் என்று இதன் பொருள்.

ஆதலால் சிரேயஸ்ஸை விரும்புகின்றவர்கள் ஸ்ரீபரமேச்வரனையே உபாஸிக்கவேண்டும் என இம்மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம். இவ்விஷயம் உபனிஷத்தில்

शिव एको ध्येयः शिवङ्करः सर्वमन्यत्परित्यज्य

என ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரம், வேதமாகிற தாய் அணிந்து கொண்டிருக்கும் ருத்ரோபனிஷத்தாகிற முத்துமாலையின் நடுவில் விளங்கும் நாயகமணிபோன்றதாகும்.

विद्यासु श्रुतिरुत्कृष्टा रुद्रैकादशिनी श्रुतौ ।
तत्र पञ्चाक्षरी तस्यां शिव इत्यक्षरद्वयम् ॥

எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(இ-ள்) வித்யைகளுள் வேதம் சிறந்தது. அதில் பதினொறு அனுவாகங்கள் கொண்ட "ஸ்ரீருத்ரம்" மிகச் சிறந்தது. அதில் நம:சிவாய என்ற பஞ்சாக்ஷரம் மிகச் சிறந்தது. அதிலும் சிவ என்ற இரு அக்ஷரங்கள் மிகவும் சிறந்தன.

ஆகமங்களில் சிவ என்றசொல் ஜீவரத்னம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்த நாமாவின் பெருமைகளை சிவபுராணங்கள் மிக விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றன.

नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च । १२

(ப-ரை) तीर्थ्याय च - கங்கை முதலிய புனிதமான தீர்த்தங்களில் இருப்பவர், कूल्याय च - கரையில் இருப்பவர்.

இதுவரை ஸ்ரீபரமேச்வரன் அனைவராலும் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்பதற்குரிய பல காரணங்களைக்கூறி வணங்கிவிட்டு, இனி இந்த அனுவாகத்தின் முடிவுவரை "ஸர்வாந்தர்யாமி" என்பதை விளக்கிக்கூறி வணங்குகின்றார். (12)

नमः पार्याय चावार्याय च । १३

(ப-ரை) पार्याय च - நதியின் அக்கரையில் இருப்பவர். अवार्याय च - நதியின் இக்கரையில் இருப்பவர்.

முமுக்ஷுக்களால் த்யானம் செய்யத் தகுந்தவராய் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திற்கு அக்கரையில் இருக்கின்றார் என்றும், காம்யபலன்களை அளிப்பவராய் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தின் மத்தியிலேயே இருக்கின்றார் என்றும் இவ்விரு சொற்களுக்கும் வேறு பொருளும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (13)

नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च । १४

(ப-ரை) प्रतरणाय च - சிறந்த மந்த்ரஜபம் முதலிய வடிவமாக இருந்துகொண்டு, பாபத்தைக் கடந்துசெல்லக் காரணமாக இருப்பவர், उत्तरणाय च - சிறந்த ஞானஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தையே தாண்டுவதற்கு ஸாதனமாக இருப்பவர். (14)

नम आतार्याय चालाद्याय च । १५

(ப-ரை) आतार्याय च - திரும்பிவருமிடத்தில் இருப்பவர், अलाद्याय च - பூர்ணமாக கர்மபலத்தை அனுபவித்துவரும் ஜீவனுக்கு ப்ரேரகனாக இருப்பவர்.

आतार्याय च - என்பதற்கு தத்வஞானத்தைப் பெறுமல், காம்யகர்மாக்களையே அனுஷ்டித்து ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திற்கே திரும்பத் திரும்ப வந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கும் அருள்புரிகின்றவர் என்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. अलं पूर्णं यथा भवति तथा कर्मफलमत्तीति - अलादः - जीवः तत्र भवः - अलाद्यः என்று இந்த சொல் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (15)

नमः शष्प्याय च फेन्याय च । १६

शष्प्याय च - இளம்புற்களில் இருப்பவர், फेन्याय च - நுரைகளில் இருப்பவர். (16)

नमस्सिकत्याय च प्रवाह्याय च । १७

(ப-ரை) सिकत्याय च - மணல்களில் இருப்பவரும், प्रवाह्याय च - ப்ரவாஹத்தில் இருப்பவருமான ருத்ர னுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (17)

8-வது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அனுவாகம்

नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च । १

(ப-ரை) इरिण्याय च - ஊஷர பூமியில் இருப்ப வரும், प्रपथ्याय च - பலர் நடந்து தேய்ந்தமார்க்கத் தில் இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ் காரம்.

இந்த ஒன்பதாவது அனுவாகத்திலும் பரமேச் வரன் ஸர்வாந்தர்யாமி (எல்லா இடங்களிலும் உள் ளவர்) என்பதாகக்கூறப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றூர்.

नमः किꣳशिलाय च क्षयणाय च । २

(ப-ரை) किꣳशिलाय च - சிறிய கற்களையுடைய பிரதேசத்திலிருப்பவர், அல்லது கற்களா? அல்லது ஸ்படிகம் முதலியவைகளா? என்று சந்தேகம் ஏற் படும் பிரதேசத்தில் இருப்பவர். क्षयणाय च - வாஸத் திற்கு உசிதமான ப்ரதேசத்தில் இருப்பவர்.

नमः कपर्दिने च पुलस्तये च । ३

(ப-ரை) कपर्दिने च - ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், पुलस्तये च - பக்தர்களுக்கெதிரில் நிற்கின்றவரும் அல்லது அழகிய கேசங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும்.

பக்தர்களுக்கு முன் தோன்றுங்காலத்தில் சில சமயம் ஜடைகளுடனும், சில சமயம் கூந்தல்களுடனும் ஈச்வரன் காக்ஷியளிக்கின்றார் என்பதை இந்த இரு சொற்களும் குறிப்பிடுகின்றன. (3)

नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च । ४

(ப-ரை) गोष्ठ्याय च - பசுக்கள் கட்டும் கொட்டிலில் இருப்பவரும், गृह्याय च - வீட்டில் இருப்பவரும்.

नमस्तल्प्याय च गेह्याय च । ५

तल्प्याय च - கட்டில் முதலியவற்றில் இருப்பவரும், गेह्याय च - மாடியில் இருப்பவரும். (5)

नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च । ६

काट्याय च - முள், கொடி, செடி முதலியவை நிரம்பி இருப்பதால் பிரவேசிக்கமுடியாத இடத்திலிருப்பவரும், गह्वरेष्ठाय च - மலையின் குகை முதலியவற்றிலிருப்பவரும். (6)

नमो ह्रदय्याय च निवेष्प्याय च । ७

(ப-ரை) ह्रदय्याय च - ஆழமான மடுக்களில் இருப்பவரும், निवेष्प्याय च - பனிநீரில் இருப்பவரும்.

नमः पाꣳसव्याय च रजस्याय च । ८

(ப-ரை) पाꣳसव्याय च - கண்ணுக்குப்புலப்படாத பரமாணுபோன்ற தூளிகளில் இருப்பவரும், रजस्याय च - கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய பெரிய தூளிகளில் இருப்பவரும். (8)

नमः शुष्क्याय च हरित्याय च । ९

शुष्क्याय च - காய்ந்த மரங்களில் இருப்பவரும், हरित्याय च - ஈரமான பசுமையுள்ள மரங்களிலிருப்பவரும். (9)

नमो लोप्याय चोलप्याय च । १०

लोप्याय च - புல் முதலியவை முளைக்காத கெட்டியான தரையில் இருப்பவரும், उलप्याय च - மிக அற்பமான புற்களிலிருப்பவரும் (10)

नम ऊर्व्याय च सूर्म्याय च ॥ ११

(ப-ரை) ऊर्व्याय च - பூமியிலிருப்பவரும், सूर्म्याय च - அழகிய அலைகளையுடைய நதிகளில் இருப்பவரும்.

नमः पर्ण्याय च पर्णशद्याय च १२

(ப-ரை) पर्ण्याय च - இலைகளில் இருப்பவரும், पर्णशद्याय च - உலர்ந்த இலைகளின் குவியல்களிலிருப்பவரும். (12)

नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च । १३

(ப-ரை) अपगुरमाणाय च - (தண்டிக்கவேண்டிய பாபிகளை தண்டிப்பதற்காக) ஆயுதங்களை கையில் தூக்கிக்கொண்டு இருப்பவரும், अभिघ्नते च - அவர்களை அடிக்கின்றவராயும். (13)

नम आक्खिदते च प्रक्खिदते च । १४

(ப-ரை) आक्खिदते च - சொற்ப துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவரும், प्रक्खिदते च - மிகவும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவருமான ருத்ரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். (14)

13, 14 இரு மந்த்ரங்களாலும் பாபிகளை சிக்ஷிக்கும் பகவானுடைய அம்சமான ருத்ரமூர்த்திகள் வணங்கப்படுகின்றனர். பாபிகளுடைய பாபத்திற்கேற்றவாறு சில ருத்ரமூர்த்திகள் கையில் ஆயுதங்களை மட்டும் தரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர். சிலர் அடிக்கின்றனர். சிலர் அடித்து சொற்ப துன்பத்தையளிக்கின்றனர். சிலர் கடுமையாகத் தாக்கி மிகவும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனர். இந்த நான்குவிதமான ஸ்வரூபங்களும்.

अपगुरमाणाय, अभिघ्नते, आक्खिदते, प्रक्खिदते

என்ற நான்கு சொற்களாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

“நமஸ்ஸோமாய” முதல் இதுவரை மொத்தம் 31 அவாந்தர மந்த்ரங்கள் கொண்ட ஓர் மஹா மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், ஸ்ரீருத்ரன். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப், மூன்ருவது அனுவாகத்தில் கூறப்பட்ட रूपयौवनसंपन्ना..முதலியவைகளே இங்கும் த்யானச்லோகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது

பட்டபாஸ்கரபாஷ்யத்தில் அடியிற்கண்ட த்யானச்லோகம் காணப்படுகிறது.

पिनाकपाणिं भूतेशमुद्यत्सूर्यायुतद्युतिम् ।
भूषितं भुजगैर्घ्येत्कण्ठेकालं कपर्दिनम् ॥

(இ-ள்) பதினாயிரம் சூரியோதயத்திற்கொப்பான காந்தியையுடையவரும், ‘பிநாகம்’ என்ற வில்லை கையில் ஏந்தியவரும், ஸர்ப்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், கழுத்தில் கரிய நிறங்கொண்டவரும், பூதங்

களுக்கு ஈசனுமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸாம்ராஜ்யம், ஐச்வர்யம், சிவபதம் முதலியவை இந்த மந்த்ர ஆவிருத்தியால் சித்திக்கும் பயன்களாம். (14)

नमोवः किरिकेभ्यो देवनां हृदयेभ्यः । १५

(ப-ரை) देवनां हृदयेभ्यः - தேவர்களுடைய மனதிற்கு மட்டும் புலப்படக்கூடிய (நம்மால் அறியமுடியாத), किरिकेभ्यः - தன் விருப்பப்படி பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கின்ற ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு, नमः - நமஸ்காரம்.

(க-ரை) இது முதல் ஐந்து மந்த்ரங்களால், மனிதர்கள் அறியமுடியாமல் மறைந்து நின்று துஷ்டர்களை நிக்ரஹம் செய்யும் ருத்ரகணங்கள் வணங்கப்படுகின்றனர். "தேவர்களுக்குமட்டும் புலப்படக்கூடிய" என்ற பொருள்கொண்ட देवानां हृदयेभ्यः என்ற இரு சொற்களையும் विक्षीणकेभ्यः, विचिन्वत्केभ्यः முதலிய மற்ற நான்கு மந்த்ரங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும. ஏனென்றால் இந்த ஐந்து மந்த்ரங்களிலும் கூறப்படும் ஐந்துவித ருத்ரகணங்களும் தேவர்களுக்குமட்டும் புலப்படக்கூடியவர்கள். மனிதர்களால் அறிய முடியாதவர்கள். (15)

नमो विक्षीणकेभ्यः (देवानां हृदयेभ्यः) १६

(ப-ரை) विक्षीणकेभ्यः - பலவிதமாகத்துன்புறுத்துகின்ற (ருத்ரகணங்களின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.)

नमो विचिन्वत्केभ्यः (देवानां हृदयेभ्यः) १७

विचिन्वत्केभ्यः - (சிக்ஷிப்பதற்காக பாபிகளையும், அனுக்ரஹிப்பதற்காக புண்யசாலிகளையும்) தேடிப் பிடிக்கும் (ருத்ரகணங்களுக்கு நமஸ்காரம்). (17)

नम आनिर्हतेभ्यः (देवना॑ हृदयेभ्यः) १८

आनिर्हतेभ्यः - பாபிகளுடைய பாபத்திற்கேற்ற வாறு நிச்சயமாக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும் (ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (18)

नम आमीवत्केभ्यः (देवाना॑ हृदयेभ्यः) १९

(ப-ரை) आमीवत्केभ्यः - பாபிகளை எங்கும் வளைத் துத் தாக்குவதன்பொருட்டு எங்கும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கும் (ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (19)

नमोवः किरिकेभ्यः முதல் இதுவரை உள்ள ஐந்து அவாந்தர மந்த்ரங்கள் சேர்ந்த ஓர் மஹாமத்த்ரத் திற்கு ரிஷி - அக்னி. சந்தஸ் - த்ருஷ்டுப். தேவதை- ருத்ரன்.

த்யானம்:

विश्वतः पाणिपादं तं विश्वतोक्षिशिरोमुखम् ।
ज्वलन्तं विश्वमावृत्य तेजोराशिं शिवं स्मरेत् ॥

(இ-ள்) எல்லா இடங்களிலும், கைகளுடனும், கால்களுடனும், கண்களுடனும், தலைகளுடனும், முகங்களுடனும் கூடியவராயும், உலகம் முழுவதும் வியாபித்து ஜ்வலிக்கும் ஒளிமயமாயுமுள்ள சிவனை ஸ்மரிக்கவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்தின் பலவித ப்ரயோகங்களால் உலகத்திற்கே அதிபதியாக இருத்தல், ஏராளமான ஸ்வர்ணலாபம், சிறந்தகவித்வம், உயர்ந்தபோகங்

கள், சிவஸாக்ஷாத்காரம் முதலிய பலவித பயன்கள் ஸித்திக்குமெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரங்களின் ப்ரயோகம், புரச்சரணம் அவற்றின் பயன்கள் எல்லாம் "ருத்ரகல்பம்" என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை குருமுகமாக அறிந்து முறைப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஒன்பதாவது அனுவாகம் முற்றும்.

பத்தாவது அனுவாகம்.

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रन्नीललोहित ।

एषां पुरुषाणामेषां पशूनां माभेर्मारो मो एषां किञ्च नाममत् ।

(ப-ரை) द्रापे - வெறுக்கத்தக்கநிலையை அடைவிக்கின்றவரே! अन्धसः - அன்னத்திற்கு, पते - யஜமானனாக இருப்பவரே! (உணவை அளிப்பவரே), दरिद्रत् - எவ்வித பொருளும் அற்று ஏழையாக இருப்பவரே! எதிலும் பற்றற்றவரே! नीललोहित - பாதி உடல் கருப்பாயும், பாதி உடல் சிவப்பாயுமிருப்பவரே! एषां - (என்னைச்சேர்ந்த) இந்த, पुरुषाणां - பிள்ளை, பேரன் முதலிய மனிதர்களுக்கும், एषां - (என்னைச் சேர்ந்த) இந்த, पशूनां - ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்களுக்கும், माभेः - பயத்தையளிக்காதீர்கள். एषां இவற்றுள், किञ्चन - எதுவும், मारः - அழியாமல் இருக்கவேண்டும். मो आममत् - வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டாம்.

(க-ரை) இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் ஒன்பதாவது அனுவாகம் வரை ஸ்ரீ பரமேச்வரனை

வணங்கிவிட்டு இந்த அனுவாகத்தால் பரமேச்வர னிடம் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இங்கு பூர்வார்த்தத்தில் உள்ள நான்கு சொற்களும் ஸ்ரீபரமேச்வர ஸம்போதனங்கள். நரக யாதனைகள், வறுமை, மற்றும் பலவித கஷ்டங்கள் முதலிய வெறுக்கத்தக்க நிலைமைகளை அவரவர்களுடைய பாபத்திற்கேற்றவாறு ஸ்ரீபரமேச்வரனே அளிக்கின்றபடியால் அவர் द्रापिः என்று இங்கு கூறப்படுகின்றார். உணவை அளித்து உலகத்தை இரக்ஷிக்கின்றவரும் அவரே. ஆகையால் अन्धसस्पते என்று இங்கு அழைக்கப்படுகின்றார். இவ்விதம் நிக்ரஹம் அநுக்ரஹம் இவ்விரண்டையும் செய்யும் பரமேச்வரனுக்கு ஒருவரிடம் த்வேஷம், மற்றவரிடம் பிரியம் என்ற கெட்டகுணத்தின் ஸம்பந்தமே இல்லை என்பதை குறிப்பிடுவதற்காக दरिद्रत् என்ற ஸம்போதனம். नीललोहित என்ற ஸம்போதனத்திற்கு இரு விதமாகப் பொருள் கூறலாம். கழுத்தில் கருப்பு நிறமுடையவர், மற்ற உடல் எல்லாவற்றிலும் சிவந்த நிறமுடையவர். அல்லது அர்த்தநாரீச்வர உருவத்தில் தேவியின் பகுதி கருப்பாயும், ஈச்வரனின் பகுதி சிவப்பாயுமுள்ளதால் அதையே இச் சொல் குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

உத்தரார்த்தத்தில் நம்மைச் சேர்ந்த மனித வர்கத்திற்கும், மிருக வர்க்கத்திற்கும் அபயத்தையும், ஆரோக்யத்தையும் அளித்து வளர்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வித வேண்டுகோளுக்கு ஏற்றவாறு பூர்வார்த்தத்தில் ஸம்போதனங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எவர் பாபத்தின் பயனாக பயம், ரோகம் முதலியவற்றை

யளித்து வெறுக்கத்தக்க நிலைமையை உண்டு பண்ணுகின்றாரோ, எவர் உணவுகளையளித்து இரக்ஷிக்கின்றாரோ, அவரிடம் தானே அபயத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் யாசிக்கவேண்டும். தயாரூபிணியான உமையுடன் கூடியிருப்பதால் அபயம், ஆரோக்கியம் முதலியவற்றை அவசியம் அளித்தே தீருவார்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-புலஸ்த்யர், சந்தஸ்-ஆஸ்தாரபங்க்தி, தேவதை-பைரவருத்ரன்.

த்யானம் :

आगुल्फासितकञ्चुको डमरुकाश्लिष्टो लसत्कुण्डली
शूली कुण्डलितश्रवाः सतिलको मञ्जुक्कणन्नूपुरः ।
श्रीमन्निर्मलदन्तपङ्क्तिकिरणः श्वेतायमानाननो
देवो भैरववेषभूषिततनुर्ध्येयो मृडानीपतिः ॥

(இ-ள்) குதிகால்வரை கருத்த சட்டை, ஒரு கையில் டமருகம், மற்றொரு கையில் சூலம், காதுகளில் அழகிய குண்டலங்கள், நெற்றியில் திலகம், பாதங்களில் இனிமையாக சப்தம் செய்யும் பாதச் சிலம்புகள், சுத்தமான அழகிய பற்கள், வெளுத்த முகம் இத்தகைய பைரவவேஷத்துடன் கூடிய உடலையுடைய பார்வதீபதியான தேவன் த்யானம் செய்யப்படவேண்டும்.

ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பதினாயிரம் தடவை ஜபம் செய்தால் இந்த மந்த்ரஸித்தி ஏற்படும்.

எல்லா பூதங்களிலிருந்துமுண்டாகும் பயமும், எல்லாவித ஜ்வரங்களும் சாந்தியடைந்து, ஐச்வர்ய லாபமும், பைரவமூர்த்தியின் ஸாக்ஷாத்காரமும் இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனாகும். (1)

या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी ।
शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे ॥ २

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர! विश्वाहभेषजी - எக்காலத்திலும் ரோகம், வறுமை முதலியவற்றை நீக்கும் மருந்து போன்றதும், (ஆதலால்) शिवा - "சிவா" என்று கூறப்படுகின்றதும், शिवा - மிக மங்களகரமாயுமுள்ள, या - எந்த, ते - தங்களுடைய तनूः - உடல் இருக்கின்றதோ, रुद्रस्य - ஸம்ஸாரமென்னும் ரோகத்தை நிவிருத்தி செய்யும் வைத்யராகிய தங்களுடையதாயும், भेषजी - மருந்துபோன்றதும், शिवा - மங்களகரமுமான (எந்த உடல் இருக்கின்றதோ), तया - அதனுலும், नः - எங்களை, जीवसे - வாழ்வதன்பொருட்டு, मृड - ஸுகமாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள்.

(க-ரை) பரமேச்வரனுக்கு "சிவா" என்றும், "கோரா" என்றும் இரு உடல்கள் உண்டு. அவற்றுள் "சிவா" என்பதையும் இரண்டுவிதமாகக் கூறலாம். எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் எல்லாவித ரோகங்களையும், வறுமை முதலிய பலவித துன்பங்களையும் அழித்து ஸுகத்தையளிக்கக்கூடிய தொன்று; ஆத்ம ஞானத்தையளித்து ஜனனம், மரணம் முதலிய ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அழித்து மோக்ஷஸுகத்தையே அளிக்கக்கூடியது மற்றொன்று. "விச்வாஹபேஷஜீ" என்பது முதலாவதாகக் கூறப்பட்டதையும், "ருத்ரஸ்யபேஷஜீ" என்பது இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டதையும் குறிப்பிடுகின்றது. அப்படிப்பட்ட இருவித உடல்களாலும் எங்களுக்கு ஸுகமான வாழ்க்கையை அளியுங்கள் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் ஸுப்ரமண்ய உருவங்கொண்ட ஸ்ரீ பரமேச்வரன், சந்தஸ்-அனுஷ்டுப்.

த்யானம் :

द्रुतचामीकरप्रख्यं शक्तिपाणिं षडाननम् ।
मयूरवाहनारूढं स्कन्दरूपं शिवं स्मरेत् ॥

(இ-ள்) உருக்கின தங்கம்போல் பிரகாசிப்ப வரும், சக்தி (வேல்) என்ற ஆயுதத்தை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஆறு முகங்கள் உள்ள வரும், மயில் வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பவருமான ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய உருவங்கொண்ட பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

நூற்றெட்டு தடவை ப்ராணாயாமம் செய்து ஐயாயிரம் தடவை இந்த மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்தால் ஸித்தி ஏற்படும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் நல்ல குழந்தைகள், புஷ்டி, ஆரோக்யம், ஐச்வர்யம் இவையெல்லாம் ஸித்திக்கும். (2)

इमा॒ँ रु॒द्राय॑ त॒वसे॑ कप॒र्दिने॑ क्ष॒यद्वी॑राय॒ प्रभ॑रामहे म॒तिम् ।
यथा॑ नः॒ शमस॑द्द्वि॒पदे॒ चतु॑ष्पदे॒ विश्वं॑ पु॒ष्टं ग्रामे॑
अ॒स्मिन्न॑नातु॒रम् ॥ ३

(ப-ரை) तवसे - பலமுள்ளவரும், कपर्दिने - ஜடா தாரியாயும், क्षयद्वीराय - கண்டவுடனேயே நாசமடை கின்ற எதிரிகளையுடையவரும், रुद्राय - ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்கின்றவருமான பரமேச் வரனின்பொருட்டு, इमां मतिं - மானஸிகமான த்யா னம், பூஜை இவற்றை, प्रभरामहे - விசேஷமாகச்

செய்கின்றோம். यथा - எந்தப்பிரகாரமாகச் செய்தால், नः - எங்களைச் சேர்ந்த, द्विपदे - இரண்டுகால் பிராணிகளுக்கும், चतुष्पदे - நான்குகால் பிராணிகளுக்கும், शं - ஸுகம், असत् - உண்டாகுமோ, अस्मिन् ग्रामे - (நாங்கள் வசிக்கும்) இந்தக்கிராமத்தில் உள்ள, विश्वं - எல்லாப் பிராணிகளும், पुष्टं - புஷ்டியுள்ளவைகளாயும், (குறை அற்றவைகளாயும்) अनातुरम् - வியாதியற்றவைகளாயும், असत् - இருக்குமோ (அவ்விதம் மானஸிகமாக த்யானம், பூஜை இவற்றைச் செய்கின்றோம்.)

(க–ரை) இங்கு தன்னைச் சேர்ந்த மனிதவர்க்கங்களும், மிருகவர்க்கங்களும் ஸுகமாக இருப்பதுடன், தன் கிராமத்தில் உள்ள பிராணிகள் அனைவரும் ஸுகமாக இருப்பதற்காக ஸ்ரீபரமேச்வரனை மனதில் போற்றுகின்றோம் எனக் கூறப்படுகின்றது. கிராமத்திலோ நகரத்திலோ ஒருவன் ருத்ரபாராயணம் செய்து வருவானேயாகில் அங்குள்ள அனைவருக்கும் வியாதியோ, வறுமையோ, திருடர்களுடைய உபாதையோ உண்டாகாது என அடியிற் கண்ட புராண வசனத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

रुद्राध्यायी वसेद्यत्र ग्रामे वा नगरेपि वा ।
व्याधिदुर्भिक्षचोरादिबाधा तत्र न जायते ॥

ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஸமஸ்த ஸுகங்களையும் அளிக்கும் திறமையுள்ளவர் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் என்பதை ருத்ராய, தவஸே முதலிய நான்கு விசேஷணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

रुद्राय - ஜனனம், மரணம் என்னும் ஸம்ஸார துக்கத்தையே நிவிருத்தி செய்கின்றவருக்கு வாழ்

நாளில் ஏற்படும் சில துன்பங்களை நிவிருத்தி செய்வதில் சிரமமுண்டோ!

तवसे - அதற்கேற்ற பலமுள்ளவர் என்று பட்ட பாஸ்கரஸாயணபாஷ்யங்களில் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் तपसे- என்ற பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு "ஞான சக்தியுடன் கூடியவர்" என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. कपर्दिने - மற்ற எவராலும் செய்யமுடியாத காரியங்களைச்செய்து முடிக்கின்றார் என்பது இச்சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது. कं - गङ्गाजलं - पर्दयति - पालयतीति - कपर्दः - जटाजूटः : सः अस्यास्तीति - कपर्दी. வேறுயாராலும் தாங்கமுடியாத, ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்த கங்காப்ரவாஹத்தை பரமேச்வரன் ஒருவனே சிரஸில் தாங்கி ஜடைகளால் அதை கிரஹித்தார்.

क्षयद्वीराय - என்பதால் நிகரற்ற வீர்யமுள்ளவர் என்பது கிடைக்கின்றது.

இவ்வளவு மஹிமைகளுடன் கூடிய பரமேச்வரனிடம் அனைவருக்கும் ஸுகம் ஏற்படவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதே. (3)

मृडानो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते
यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतौ ॥ ४

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர! नः - எங்களை, मृड - வேண்டியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் ஸுகமாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள். उत - மேலும், नः - எங்களுக்கு, मयः - மோக்ஷஸுகத்தை, कृधि - அளியுங்

கள். क्षयद्वीराय - மிகவும் வீர்யமுள்ள எங்கள் பாபத்தை அழித்த, ते - தங்களுக்கு, नमसा विधेम - நமஸ்காரங்களைச்செய்து போற்றுகின்றோம். पिता - எங்களுக்கு தகப்பனைப்போன்ற, मनुः - மனுவான வர், यत् शं च - யாதொரு விஷய ஸுகத்தையும், योश्च - துக்கஸம்பந்தமற்ற மோக்ஷஸுகத்தையும், तव प्रणीतौ - தங்களுடைய அருள் ஏற்பட்டகாலத்தில், आयजे - ஸம்பாதித்தாரோ, तत् - அதையெல்லாம், रुद्र - ஏ பரமேச்வர! अश्याम - (தங்களுடைய அரு ளால்) நாங்களும் அடைகின்றோம்.

योः - यूयते - दुःखेन विनाभूयते इति योः
दुःखासंभिन्नं सुखं - मोक्ष इत्यर्थः

(க-ரை) ஏ பரமேச்வர! பசு, புத்திரன், தனம், தான்யம் முதலியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் எங்களை ஸுகமாக வாழும்படி செய்யவேண்டும். அத்துடன்மட்டுமில்லாமல், மோக்ஷஸுகத்தையு மளிக்கவேண்டும். "பாபங்களைச் செய்த இவர் களுக்கு மோக்ஷத்தை எப்படி அளிக்கமுடியும்" என்று ஆலோசிக்கவேண்டாம். நாங்கள் தங்களை வணங்கிப் போற்றுகின்றோம். நாங்கள் செய்த பாபம் எவ்வளவு கொடியதாக இருந்தாலும், தங் களை வணங்கியபின் அது எங்களைவிட்டு அகன்று விடாதோ? க்ஷயத்வீராய - என்பதற்கு, பரமேச்வர னைக் கண்டவுடனேயே விரோதிகள் அழிந்துவிடு கின்றனர் என்று முன்பு பொருள் கூறப்பட்டது. அல்லது அவரை வணங்கியவுடன் மிக வீர்யமுள்ள பாபங்கள் எல்லாம் அழிந்துவிடுகின்றன என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பரமேச்வரனுடைய அரு ளால் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸுகங்கள் எல்லாம்

பெறப்படுகின்றன என்பது பரம்பராப்ராப்தமல்லாமல், இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல எனக் கூறுகின்றார். ஸமஸ்தப் பிரஜைகளுக்கும் தகப்பனையும், வர்ணாச்ரமதர்மங்களை யெல்லாம் பிரஜைகளுக்கு உபதேசித்தவருமான மனு, பரமேச்வரனுடைய அருளால் எவ்வித ஐஹிக - ஆமுஷ்மிகஸௌகத்தை அடைந்தாரோ, அதையெல்லாம் நாங்களும் அடைய வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

மூன்று, நான்கு இவ்விரண்டு ரிக்குகளும் ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி - மார்க்கண்டேயர். சந்தஸ் - ஜகதீ. தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம் :

दिव्यसिंहासनासीनं स्तूयमानं महर्षिभिः ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सोमं सोमार्धशेखरम् ॥

(இ-ள்) திவ்ய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மஹரிஷிகளால் துதிக்கப்படுகின்றவரும், மலர்ந்த முகத்துடன் கூடியவரும், அர்த்தசந்திரனை சிரஸில் அணிந்தவருமான பார்வதியுடன் கூடிய பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

பசு, பக்ஷி முதலியவற்றின் நன்மைகளே இதன் முக்கிய பயனும். (4)

मानो महान्तमुतमानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।
मानोवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मानस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர! नः - எங்களைச் சேர்ந்த, महान्तं - வயதான மனிதரையும், उत - மேலும், नः - எங்களுடைய, अर्भकं - குழந்தைகளையும், नः - எங்களைச்சேர்ந்த, उक्षन्तं - யௌவனப்பருவத்தில் உள்ளவனையும், उत - மேலும், नः - எங்களைச்

சேர்ந்த, उक्षितं - கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவையும், मा रीरिषः - வியாதி முதலியவற்ருல் ஹிம்ஸிக்காதீர்கள். नः - எங்களுடைய, पितरं - தந்தையை, माऽवधीः - பீடிக்காதீர்கள். उत - மேலும், मातरं - தாயை, माऽवधीः - பீடிக்காதீர்கள். नः - எங்களுடைய, प्रियाः - பிரியமான, तनुवः - உடல்களை, मा रीरिषः - ஹிம்ஸை செய்யாதீர்கள்.

(க-ரை) தன்னைச் சேர்ந்த கிழவர், பாலன், வாலிபன், கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசு, தந்தை, தாய் இவர்களை ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்பதுடன் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களின் கிழவர் முதலியவர்களையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என வேண்டிக்கொள்வதன்பொருட்டு नः என்று பஹுவசனப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மந்த்ரத்தில் मा नः என்று ஒரு தடவை இருந்தாலே அனைவரையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்று கிடைக்கக்கூடும். இருந்தாலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடமுள்ள அதிக பிரியத்தால் महान्तं, अर्भकं முதலிய உறவினர்களைக் குறிப்பிடும் எல்லா சொற்களுடனும் मा नः என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-பிருகு. சந்தஸ்-ஜகதீ. தேவதை நந்தீச்வர உருவங்கொண்ட ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :

बालेन्दुमकुटं देवं तरुणादित्यविग्रहम् ।
ध्यायेन्नन्दीश्वराकारं गणेश्वरसमावृतम् ॥

(இ-ள்) இளம் பிறையை சிரஸில் அணிந்தவரும், சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் உடலையுடையவரும், கணதிபதிகளால் சூழப்பட்டவருமான, நந்தி

தேச்வரன் உருவங்கொண்ட பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் அமைதி உண்டாகும். (5)

मानस्तोके तनये मान आयुषि मानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः
वीरान्मानो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥ ६

(ப-ரை) रुद्र - ஏ பரமேச்வர! भामितः - (செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாத எங்களிடம்) கோபங்கொண்ட தாங்கள், नः - எங்களுடைய, तोके - குழந்தைகளிடமும், तनये - பிள்ளைகளிடமும், मारीरिषः - எவ்வித ஹிம்ஸையையும் செய்யாதீர்கள். नः - எங்களுடைய, आयुषि - ஆயுள் விஷயத்திலும், मारीरिषः - ஹிம்ஸை செய்யாதீர்கள். नः - எங்களுடைய, गोषु - பசுக்கள் விஷயத்திலும், (मारीरिषः) नः अश्वेषु - எங்கள் குதிரைகள் விஷயத்திலும், (मारीरिषः) नः - எங்களுடைய, वीरान् - ஊழியர்களை, मावधीः - ஹிம்ஸிக்காதீர்கள். हविष्मन्तः - சரு, புரோடாசம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுடன், அல்லது பக்தியுடன் அளிக்கப்படும் வஸ்துவுடன் கூடியவர்களாக இருந்துகொண்டு, ते - தங்களுக்கு, नमसा - நமஸ்காரம் செய்து, विधेम - பணிவிடை செய்கின்றோம்.

(க-ரை) ஏ பரமேச்வர! நாங்கள் எவ்வளவு குற்றம் செய்திருந்தபோதிலும், பக்தியுடன் நாங்கள் அளிக்கும் சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றையும், மற்ற வஸ்துவையும் ஏற்றுக்கொண்டு, நாங்கள் செய்யும் நமஸ்காரம், மற்ற பணிவிடைகள் முதலியவற்றால் திருப்தியடைந்து எங்களை மன்னித்து எங்

களைச் சேர்ந்த யாரையும் ஹிம்ஸிக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே. சந்தஸ்-ஜகதீ.

த்யானம்:

दधानमेकादशधा विभज्य देहं विशुद्धस्फटिकप्रकाशम् ।
तेजोमयं शूलिनमिन्दुमौलिं विचिन्तयेदत्र सदैव रुद्रम् ॥

(இ-ள்) பதினொருவிதமாக தன் உடலைப் பிரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், சுத்தமான ஸ்படிகம்போல் பிரகாசிப்பவரும், ஒளிமயமாய், சூலத்தைக் கையில் தரிப்பவராயும், சந்திரனை சிரஸில் அணிந்துகொண்டும் விளங்கும் ருத்ரனை எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யவேண்டும்.

ஆயுள், ராஜ்யம் இவற்றின் விருத்தி, நல்ல மழை, வியவஹாரம், சூதாட்டம், இவற்றில் ஜயம், ஸ்வர்ணலாபம், மஹாபாபநிவிருத்தி, ஸர்வஜன ஜயம் முதலியவை இம்மந்த்ரத்தின் பயனாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. (6)

आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नमस्मे ते अस्तु ।
रक्षा च नो अधि च देव ब्रूह्यथा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः ॥ ७

(ப-ரை) गोघ्ने - (பாபிகளுடைய) பசுக்களை அழிக்கின்றவரும், उत - மேலும், पूरुषघ्ने - பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களைக் கொல்லுகின்றவரும், क्षयद्वीराय - எல்லா வீரர்களையும் அழிக்கின்றவருமான, ते - தங்களுடைய, सुम्नं - சாந்தஸ்வரூபம், अस्मे - எங்களுக்கு, आरात् - சமீபத்தில், अस्तु - இருக்கட்டும். च - மேலும், नः - எங்களை, रक्ष - காப்பாற்றுங்கள். च - மேலும், देव - ஏ பரமேச்வர! अधिब्रूहि - எங்களுக்காகப்

பரிந்து பேசுங்கள். अथा च - மேலும், द्विबर्हाः - இந்த உலகிலும், மறு உலகிலும் ஸௌகத்தை விருத்தி செய்யக்கூடியவரே! அல்லது ஐஹிக - ஆமுஷ்மிக ஸௌகத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியவரே! नः - எங்களுக்கு, शर्म - விஷயஸௌகத்தையும், மோக்ஷ ஸௌகத்தையும், यच्छ - கொடுங்கள்.

(க-ரை) பரமேச்வரனுக்கு கோரமாயும், சாந்தமாயும், இரு உருவங்கள் உண்டு என்று முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாபம் செய்கின்றவர்களுக்கு கோரமான உருவத்துடனேயே காக்ஷியளிப்பார். அவர்களுடைய பசுக்கள், 'பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களையும் ஹிம்ஸிப்பார். உலகத்திலுள்ள எல்லா வீரர்களையும் கடைசி காலத்தில் அழிக்கின்ற பரமேச்வரனுக்கு பாபிகளையும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர் வர்களையும் ஹிம்ஸித்தல் என்பது ஒரு பெரியகாரியமல்ல. ஆனால் இங்கு, ஏ பரமேச்வர! தங்களுடைய சாந்தமான உருவம் ஒன்றுதான் எப்பொழுதும் எங்கள் சமீபத்தில் இருக்கவேண்டும். கோரமான உருவம் வெகு தூரத்தில் இருக்கட்டும். மேலும், சாந்தமான உருவத்துடன் எங்கள் அருகிலேயே இருந்துகொண்டு எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டும். "பாபியான இவனை எப்படி இரக்ஷிக்கலாம்? என்று தேவர்களோ மற்றவர்களோ கேட்குங்கால், எங்களுக்காகப் பரிந்து பேசவும் வேண்டும். அவ்வளவு மட்டுமா? ஐஹிகஸௌகங்களையெல்லாம் அளித்து மோக்ஷஸௌகத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டும்" என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஷஷ்டி விபக்தியின் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. ते என்பதற்கு இந்த மூன்று சொற்களும் விசேஷணங்கள்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி—அத்ரி. சந்தஸ்—திருஷ்டுப். தேவதை—சம்பு.

த்யானம் :

कुर्वाणं सन्निधौ देव्या देवमानन्दताण्डवम् ।
हुताशनधरं ध्यायेत्तप्तकाञ्चनसन्निभम् ॥

(இ-ள்) தேவியின் ஸன்னிதியில், கையில் அக்னியை வைத்துக்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவம் ஆடுகின்றவரும், உருக்கின தங்கம்போல் பிரகாசிப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம்செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ர ஜபத்தால் ஆயுளும், ஐச்வர்யமும் விருத்தி அடையும். (7)

स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहत्नुमुग्रम् ।
मृडा जरित्रे रुद्रस्तवानो अन्यन्ते अस्मन्निवपन्तु सेनाः ॥ ८

(ப-ரை) (ஏ வாக்கே! அல்லது அந்தராத்மாவே!) श्रुतं - 'பரமேச்வரன்' என்று எங்கும் பிரஸித்தி பெற்றவரும், गर्तसदं - நமது ஹ்ருதயகுகையில் வசிப்பவரும், युवानं - எப்பொழுதும் வாலிபராய் மிகவழகாக இருப்பவரும், उपहत्नुं - துஷ்டர்களை ஸம்ஹாரம் செய்கின்றவரும், मृगं न - சிங்கம்போல், भीमं - பயங்கரராயும், उग्रं - மிக உக்ரராயும் (வேறு யாராலும் ஜயிக்கமுடியாதவராயும்) இருக்கின்ற பரமேச்வரனை, स्तुहि - ஸ்தோத்ரம் செய். रुद्र - ஏ பரமேச்வர! स्तवानः - ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட (தாங்கள்), जरित्रे - அழியக்கூடிய இவ்வுடலில் (இருக்கின்ற எங்களை), मृड - ஸுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யுங்

கள். सेनाः - (எங்கள் ஸுகத்தைக் கெடுக்கும்) தங்களுடைய சேனைகள், अस्मत् अन्यं - (எங்களைக்காட்டிலும் வேருன) எங்கள் எதிரிகளை அல்லது எங்களுடைய பாபங்களை, निवपन्तु - அழிக்கட்டும்.

(க-ரை) இது வாகிந்த்ரியத்தையோ அல்லது அந்தராத்மாவையோ குறித்து கூறப்படும் மந்த்ரம்; எங்கும் புகழ் பெற்றவனைத்தான் துதிக்கமுடியும். பரமேச்வரனே எல்லா வேதங்களிலும், உலகங்களிலும் "ஈவரன்" என்று மிகவும் பிரசித்திபெற்றவர் என்பதை "ச்ருதம்" என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வளவு பிரசித்திபெற்ற மஹானுக்கு நம்முடைய ஸ்தோத்ரம் செவியில் படுமோ? என சந்தேகம் வேண்டாம். ஏனென்ருல் அவர் கர்தஸத:. நம்முடைய ஹ்ருதயகுஹையிலேயே வசிக்கின்றவர். அவர் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் அவர் துதிக்கப்படவேண்டியவர் அல்ல. எப்பொழுதும் யௌவனப் பருவத்திலேயே இருந்து கொண்டு மிக அழகிய அற்புதமான உடலுடன் கூடியிருப்பதாலும்கூட துதிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை யுவாநம் என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு விதிக்கப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்யாமலும், மற்ற உரிய தர்மங்களை அநுஷ்டிக்காமலும், ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞையை மீறுகின்றவர்களை அவர் நிச்சியமாக ஹிம்ஸிப்பார் என்பது உபஹத்நும்-என்பதன்பொருள். துஷ்டர்களை ஹிம்ஸிக்குங்காலத்தில், யானையின் தலையைப் பிளப்பதற்காகப் பாயும் சிங்கம்போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்ருர் என்பதை ம்ருகம் ந பீமம் என்ற சொற்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு "ந" என்ற

சொல் "இவ" என்பதுபோல் உபமானத்தை அர்த்தமாகக்கொண்டது. சிங்கத்தை அடக்கும் சரபம் போல் பரமேச்வரனைவிட பலமுள்ள வேறுஒருவர் இருக்கக்கூடுமோ என்ற சங்கையை நிவிருத்தி செய்வதன்பொருட்டு "உக்ரம்" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. "नवा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति" "तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्" முதலிய ப்ரமாணவசனங்களிலிருந்து, ஈச்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனை அவரைவிட அதிகபலமுள்ளவர் வேறு யாருமே இல்லை எனத் தெரியவருகிறது.

இவ்வாறு பரமேச்வரனைத்துதிக்காதவர்களுக்கு ஏற்படும் தீங்கைக் கூறிவிட்டு துதித்தால் விளையும் நன்மைகளை मृडाजरित्रे முதலியவற்றால் வர்ணிக்கிறார். எங்களுடைய துதியைக் கேட்டுத் திருப்தியடைந்த தாங்கள் எங்கள் உடல் அழியக்கூடியதானாலும், வியாதியற்றவர்களாகவும், திருடமான சரீரம் உள்ளவர்களாகவுமிருக்கும்படி அருள்புரிந்து கடைசியில் மோக்ஷ ஸுகத்தையும் அளிக்கவேண்டும். எங்கள் ஸுகத்திற்கு விரோதிகளான தங்கள் சேனைகள் எங்கள் எதிரிகளான பாபங்களை அழிக்கட்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி–வையாக்ரர். சந்தஸ்–த்ருஷ்டுப். தேவதை–ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம் :

उद्यद्भास्करकोटिप्रकाशमाकाशगं भीमम् ।
भीतिघ्नमभयवरदं ध्यायेत् रुद्रं सुरौघनुतम् ॥

(இ-ள்) உதயகாலத்தில் உள்ள கோடி சூரியன்களுக்குச் சமமாய் பிரகாசிப்பவரும், ஆகாயத்தில் இருப்பவரும், மிகபயங்கரமாக இருப்பவரும், அண்டி

யவர்களின் பயத்தை அழிக்கின்றவரும், அபயஹஸ் தம், வரதஹஸ்தம் இவற்றுடன் கூடியவரும், தேவக் கூட்டங்களால் வணங்கப்படுகின்றவருமான ஸ்ரீருத் ரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

சத்ருநாசம் இந்த மந்த்ரத்திற்கு முக்கிய பயனும். (8)

परिणो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परित्वेषस्य दुर्मतिरघायोः ।
अवस्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय ॥ ९

(ப-ரை) रुद्रस्य - பரமேச்வரனுடைய, हेतिः - ஆயுதம், नः - எங்களை, परिवृणक्तु - விட்டுவிலகட்டும் (எங்களை ஒருபொழுதும் அடிக்கவேண்டாம்), अघायोः - (கோபத்திற்கு ஸாதனமாக) பாபத்தை விரும்புகின்றவரும், परि - நான்கு பக்கங்களிலும், त्वेषस्य - கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவருமான ருத்ர னுடைய, दुर्मतिः - (ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற) கெட்ட எண்ணம் (எங்களைவிட்டு விலகட்டும்). मीढ्वः - வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல் லாம் வர்ஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர! (தங்கள் ஆயுதமும், எண்ணமும்) स्थिरा - பழுதற்றது, (வீணாக ஆகாதது) मघवद्भ्यः - துதி, நமஸ்காரம் முதலிய தங்கள் பூஜை யைச் செய்கின்ற எங்களிடம், अवतनुष्व - அந்த ஆயு தத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்துகொள்ளுங்கள். (ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.) तोकाय - (பொதுவாக எங்கள்) குழந்தைகளுக்கு, तनयाय - (குறிப்பாக எங்கள்) பிள்ளைகளுக்கு, मृडय - ஸுகத்தையளியுங்கள்.

(க-ரை) பிரஜைகள் செய்யும் பாபத்தால் பரமேச் வரனுக்கு கோபம் ஸம்பவிக்கின்றது. அதனால்

பிரஜைகளை ஹிம்ஸிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம், அதனால் பல துக்கங்களை அளிக்கக்கூடிய தேசம், காலம், புருஷன் முதலிய பல பொருள்கள் பரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்களாக ஆகின்றன. அவற்றால் பிரஜைகளுக்கு ஹிம்ஸை, அதனால் துக்காநுபவம் என்பது கிரமம். இந்த மந்த்ரத்தால் பாபம் முதல் துக்காநுபவம் வரை எதுவும் எங்களுக்கு இருக்கலாகாது என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. நாங்கள் முன்பு பாபம் செய்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது எங்கள் ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றால் திருப்தியடைந்து, எங்கள் விஷயத்தில் உங்கள் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். எங்களை ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் பொதுவாக எங்கள் குழந்தைகளுக்கும், முக்கியமாக எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் ஸுகத்தை அளிக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், பரமேச்வரனே. சந்தஸ்-திருஷ்டுப்.

த்யானம்:

गजचर्मावृततनुं स्फुरत्प्रहरणोज्वलम् ।
सर्वपापहरं ध्यायेद्देवं कुञ्जरभेदिनम् ॥

(இ-ள்) யானைத்தோலை அணிந்தவரும், பிரகாசிக்கும் ஆயுதங்களால் விளங்குகின்றவரும், எல்லா பாபங்களையும் அபஹரிக்கின்றவரும், கஜாஸுரனைப் பிளந்து கொன்றவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்திற்கு ஸத்புத்ரலாபம் முதலியவை முக்கிய பயனும். (9)

मीढुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव ।
परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान
आचर पिनाकं बिभ्रदागहि ॥ १०

(ப-ரை) मीढुष्टम - (வணங்குகின்றவர்களுக்கு) வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிக்கின்றவரே! शिवतम! - மங்களங்களை அளிக்கின்றவரே! नः - எங்களுக்கு. शिवः - மங்களங்களை அளிக்கின்றவராயும், सुमनाः - நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராகவும், भव - இருங்கள். परमे - மிகவும் உயர்ந்த, वृक्षे - (கைலாஸத்தில் உள்ள) ஆலமரத்தில், आयुधं - (தங்களுடைய பயங்கரமான) ஆயுதத்தை, निधाय - வைத்துவிட்டு, कृत्तिं - புலித்தோலை, वसानः - அணிந்துகொண்டு, आचर - எங்களை நோக்கி வாருங்கள். पिनाकं - வில்லைமட்டும், बिभ्रत् - அலங்காரமாக தரித்துக்கொண்டு, (எங்கள் சமீபத்தில் வாருங்கள்.)

(க-ரை) வணங்குகின்றவர்களுக்கு இஷ்டங்களை யெல்லாம் அளிக்கும் ஏ பரமேச்வர! தாங்கள் எங்களுக்கு மங்களங்களை அளிப்பவராகவும் எங்களிடம் நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராகவும், பிரீதியுள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தாங்கள் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களிடமுள்ள பயங்கரமான ஆயுதங்களை யெல்லாம் எங்கள் கண்ணில்படாதபடி கைலாஸத்தில் உள்ள உயர்ந்த ஆலமரத்தில் வைத்துவிட்டு, புலித்தோலை அணிந்துகொண்டு, அலங்காரமாக வில்லை மட்டும் கையில் வைத்துக்கொண்டு எங்கள் முன் காட்சியளிக்க வேண்டும்.

கைலாஸத்தில் நூறுயோஜனை உயரமுள்ளதும் நூற்று எழுபத்தைந்து யோஜனை அகலமுள்ளது மான ஆலமரத்தில் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வீற்றிருக்கின்றார் என்றும், முமுக்ஷுக்களுக்கு அந்த ஆலமரம் தான் சரணமாக இருக்கின்றது என்றும், வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டு வரவேண்டுமென்று இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படு கிறது. "பிநாகஹஸ்த: க்ருத்திவாஸா:", "ப்ராணேச்வர: க்ருத்திவாஸா: பிநாகீ" முதலிய ச்ருதிகளில் "பிநாகம்" என்ற வில்லுடனும், புலித்தோலுடனும்கூடிய பரமேச்வரனுடைய உருவமே பல ச்ரேயஸ்ஸுகளை அளிக்கக்கூடியதாகப் புகழப்பட்டிருக்கின்றபடியால், அவ்வித உருவத்துடன் காக்ஷியளிக்கவேண்டு மென்று இங்கு கோரப்படுகிறது.

பரமேச்வரன் புலித்தோலை அணிவதென்பது வேறு சிறந்த வஸ்திரம் கிடைக்காதகாரணத்தால் அல்ல. பிருஹ்மா, இந்திரன் முதலிய அனைவருக்கும் ஸமஸ்த ஐச்வர்யங்களையும் அளிக்கும் பரமேச்வரனுக்கு, அவர் உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பது பொருந்துமா? பின் ஏன் புலித்தோலை அணிந்துகொள்கிறார்? என்றால் பரமேச்வரன் ஆத்மானந்தத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு விஷயஸுகத்தில் சற்றேனும் பற்றற்றவர். ஆதலால் விஷய ஸுகத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் அணிந்துக்கொள்ளக்கூடியசிறந்த வஸ்திரங்களையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு அதற்கு பதிலாக தோலையணிந்துகொள்ளுகிறார். ஆதலால் பரமேச்வரனுக்கு புலித்தோலில்தான் பிரியமதிகம். ஆகவே அதை அணிந்துகொண்டு எங்கள்முன் வர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி—வைராஜர். சந்தஸ்—திருஷ்டுப். தேவதை—சம்பு.

த்யானம் :

मङ्गलायतनं देवं युवानमतिसुन्दरम् ।
ध्यायेद्वनचराकारमागच्छन्तं पिनाकिनम् ॥

(இ-ள்) மிக அழகிய உருவத்துடன்கூடியவரும் வேடன் போன்ற உருவமுள்ளவரும், 'பிநாகம்' என்ற வில்லை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், மங்களங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும், வாலிபப் பருவத்தில் உள்ளவருமான ஸ்ரீ பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் இராஜபயம், திருடர்களுடைய உபத்ரவம், ப்ராணபயம் முதலியவையெல்லாம் விலகும். (10)

विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः ।
यास्ते सहस्रँ हेतयोन्यमस्मन्निवपन्तु ताः ॥ ११

(ப-ரை) विकिरिद - பலவிதமாக ஹிம்ஸிக்கின்ற பாபம், ரோகம், வறுமை முதலியவற்றை அழிக்கின்றவரே! विलोहित - வெளுப்பு நிறமுடையவரே! भगवः - ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறுவித குணங்கள் நிரம்பியவரே! ते தங்களுக்கு, नमः अस्तु - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். ते - தங்களுடைய, याः - எந்த, सहस्रं हेतयः - ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றனவோ, ताः - அவைகள், अस्मत् अन्यं - எங்களுக்கு விரோதியான பாபத்தை, निवपन्तु - அழிக்கட்டும்.

விலோஹித என்ற சொல், வெளுப்புநிறமுள்ளவர், சிவப்பு நிறமுள்ளவர் என இருவித பொருள்களையுமுடையது. பரமேச்வரன் சில ஸந்தர்ப்பங்களில்

சிவப்பாயும், சில ஸந்தர்ப்பங்களில் வெளுப்பாயும் இருப்பதாக வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் இங்கு இருவிதபொருள்களும் பொருந்தும். பாபத்தால் ரோகம், வறுமை முதலிய பலவித துன்பங்களும் ஸம்பவிக்கக்கூடுமாதலால் அதை பரமேச்வரன் அவரது ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்களால் அழித்து விடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-புலஸ்த்யர். சந்தஸ்-திருஷ்டுப். தேவதை-சம்பு.

த்யானம்:

प्रसन्नवदनं शान्तं चरितोद्वाहमण्डनम् ।
अम्बया सहितं ध्यायेत्सुरसङ्घैरभिष्टुतम् ॥

(இ-ள்) மலர்ந்த முகத்துடன் விளங்குகின்றவரும், விவாஹவேஷம் பூண்டவரும், தேவக்கூட்டங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சாந்தவடிவம்கொண்டவருமான ஸ்ரீ பரமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

பொதுஜனங்களுடைய ஒற்றுமை, சத்ருஜயம், பயநிவிருத்தி முதலியவை இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (11)

सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तव हेतयः ।
तासामीशानो भगवः पराचीना मुखाकृधि ॥ १२

(ப-ரை) भगवः - பகவானே! तव - தங்களுடைய, बाहुवोः - இரு கைகளிலும், सहस्राणि - ஆயிரக்கணக்கான, हेतयः - ஆயுதங்கள், सहस्रधा - பலவிதங்களாக இருக்கின்றன. ईशानः - எல்லாவற்றையும் செய்ய சக்தியுள்ள தாங்கள், तासां - அந்த ஆயுதங்களுடைய, मुखा - நுனிகளை, पराचीना - எங்களுக்கு எதி

ராக இல்லாமல் திரும்பி இருப்பவைகளாக, க்ருபை செய்யுங்கள்.

(க-ரை) பரமேச்வரனுடைய கையில் ஆயிரக் கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆயுதமும் பலவிதமாக இருக்கின்றது. இதைக் குறிப்பிடவே ஸஹஸ்ராணி, ஸஹஸ்ரதா என இரு பதங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வளவு ஆயுதங்களும் எங்களை நோக்கி வராமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி-நாரதர். தேவதை-ஸ்ரீருத்ரன். சந்தஸ்-அனுஷ்டுப்.

த்யானம் :

सर्वपापहरं देवं सर्वाभरणभूषितम् ।
सर्वायुधधरं ध्यायेत्सर्वलोकमहेश्वरम् ॥

(இ-ள்) எல்லா பாபங்களையும் அழிக்கின்றவரும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈச்வரனுமான தேவனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

தெய்வாதீனமாக ஏற்படும் உபத்ரவங்கள் இந்த மந்த்ரஜபத்தால் நீங்கும். (12)

பத்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது அனுவாகம்

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधिभूम्याम् ।
तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १

(ப-ரை) सहस्राणि - ஆயிரக்கணக்கான, ये रुद्राः - எந்த ருத்ரர்கள், सहस्रशः - ஆயிரம் ஆயிரமாக, भूम्यां अधि - பூமிக்கு அதிபதிகளாக (இருக்கின்றனரோ), तेषां - அவர்களுடைய, धन्वानि - வில்லுகளை, (ஸ்துதி, நமஸ்காரம் முதலியவற்ருல்) सहस्रयोजने - ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் வெகுதூரத்தில், अवतन्मसि - அவிழ்க்கப்பட்ட நாண்கயிற்றையுடையவைகளாகச் செய்கின்ருேம்.

(க-ரை) பத்தாவது அனுவாகத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார். இந்த பதினேருவது அனுவாகத்தில் அவருடைய அம்சங்களான ருத்ரகணங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர். ருத்ரகணங்கள், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் அடங்கிய கூட்டங்களாக, உலகத்தில் பலவிடங்களில் ஆங்காங்குள்ள பிராணிகளுடைய கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு அவர்களை சிக்ஷிக்கவோ, அல்லது அவர்களுக்கு அருள்புரியவோ பரமேச்வரனுல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் மிக மகிமை வாய்ந்தவர்கள் என வேதத்திலும், மஹாபாரதம், சைவ புராணம் முதலிய நூல்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுவதற்காகவே இந்த அனுவாகம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதில் மொத்தம் 13 மந்த்ரங்கள். இந்த முதல் மந்த்ரத்தில் பூமிக்கு அதிபதிகளான ருத்ரகணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய வில்லுகள் நாங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் இருக்கவேண்டும். அவைகளும் நாண் ஏற்றப்பட்டவைகளாக இருந்தால் எங்களுக்கு பயமுண்டாகக்கூடுமாதலால்,

அவிழ்க்கப்பபட்ட நாண்களுடன் கூடியவைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. (1)

अस्मिन्महत्यर्णवेन्तरिक्षे भवा अधि । २

(ப-ரை) अस्मिन् - இந்த, महति - மிக விசாலமான, अर्णवे - ஸமுத்ரத்திலும், अन्तरिक्षे - ஆகாயத்திலும், अधि - அதிபதிகளாக அவற்றின்மேல், भवाः - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, तेषाँ सहस्रयोजने ऽवधन्वानि तन्मसि - அவர்களுடைய வில்லுகளையும் ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.

இந்த மந்த்ரம் முதல் 9-வது மந்த்ரம் முடிய முதல் மந்த்ரத்தில் உள்ள तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि என்ற பகுதி சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதை சூசனம் செய்வதற்காகவே பத்தாவது மந்த்ரத்தில் இப்பகுதி மறுபடியும் படிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஸமுத்ரமும் ஆகாயமும் அளவிடமுடியாதது. அதுபோல் அவற்றில் இருக்கும் அவற்றின் அதிபதிகளின் மஹிமைகளும் அளவிட முடியாததாம். (2)

नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः । ३

(ப-ரை) नीलग्रीवाः - (காலகூட விஷத்தை புசித்தபின்) கருப்பான கழுத்தையுடையவர்களும். शितिकण्ठा - (அதற்குமுன்) வெளுப்பான கழுத்தையுடையவர்களுமான, शर्वाः - எந்த ருத்ரர்கள், अधः क्षमाचराः - பூமிக்குங் கீழே அதற்கு அதிபதிகளாக சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ (அவர்களு

டைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.) (3)

नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवꣳ रुद्रा उपश्रिताः ४

(ப-ரை) दिवं उपश्रिताः - ஸ்வர்க்கத்திற்கு யஜமானர்களாக, அவ்விடத்தில் இருக்கும், नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः रुद्राः - கருப்பாயும் வெளுப்பாயுமுள்ள கழுத்தையுடைய எந்த ருத்ரர்கள் உண்டோ (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

இவ்வாறு பலவிடங்களில் உள்ள ருத்ரகணங்கள் எல்லாம் ருத்ரஸாருப்யத்தைப் பெற்றவர்களாதலால் ருத்ரனுடைய உருவம் போலவே இவர்களுடைய உருவங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

सहस्राणि सहस्रशः முதல் இதுவரை உள்ள நான்கு ரிக்குகளும் சேர்ந்தது ஒரே மந்த்ரம். இதன் ரிஷி–துர்வாஸர். சந்தஸ்-அனுஷ்டுப். தேவதை–ருத்ரன்.

த்யானம் :

दंष्ट्राकरालवदनं ज्वलज्ज्वलनमूर्धजम् ।
बिभ्राणं त्रिशिखं दीपं ध्यायेत् भुजगभूषणम् ॥

(இ–ள்) கோரமான பற்களுடன் கூடிய முகத்தையுடையவரும், எரியும் நெருப்பு போன்ற சிகையையுடையவரும், மூன்று ஜ்வாலையுள்ள தீபத்தை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும் ஸர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

சத்ருநாசம் இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனும். (4)

ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः । ५

(ப-ரை) वृक्षेषु - மரங்களில், सस्पिञ्जराः - இளம் புல் போன்ற நிறத்தையுடையவர்களும், नीलग्रीवाः - கருப்பான கழுத்தையுடையவர்களும், विलोहिताः - மிகவும் சிவப்பாயும், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

பூமியில் இருப்பது போல் மரங்களில் அவைகளுக்கு அதிபதிகளாக பலவித நிறங்களுடன்கூடிய ருத்ரர்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றியது இந்த மந்த்ரம். (5)

ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः ॥ ६

(ப-ரை) भूतानां - பாலக்ரஹம் முதலிய பூத கணங்களுக்கு, अधिपतयः - அதிபதிகளாயும், विशिखासः - தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும், कपर्दिनः - ஜடையுடன் கூடியவர்களாகவும், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.) பூதங்களுக்கு அதிபதிகளான ருத்ரர்களுள் சிலர், தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும், சிலர் ஜடைகளுடன்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். (6)

ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान् ॥ ७

(ப-ரை) अन्नेषु - புசிக்கும் உணவுகளில் (மறைவாக) இருக்கும், ये - எந்த ருத்ரர்கள், जनान् - ஜனங்களை, विविध्यन्ति - ஹிம்ஸிக்கின்றனர்களோ (அவ்வாறே), पात्रेषु - குடிக்கப்படும் பால் முதலியவற்றில்

அல்லது குடிப்பதற்கு ஸாதனமான பாத்திரங்களில் (மறைவாக இருக்கும் எந்த ருத்ரர்கள்), पिबतः - குடிக்கும், जनान् - ஜனங்களை (ஹிம்ஸிக்கின்றனரோ, அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம்யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

உணவுகளில் மறைவாக இருக்கும் ருத்ரர்கள் உணவுகள் மூலம் பல வியாதிகளை உற்பத்திசெய்து ஜனங்களை ஹிம்ஸிக்கின்றனர்.

ये वृक्षेषु - முதல் இதுவரை மூன்று ரிக்குகளும் சேர்ந்து, ஒரு மந்த்ரம். ரிஷி–சந்தஸ், முதலியவை முன் மந்த்ரம் போலவே. (7)

ये पथां पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः ॥ ८

(ப–ரை) पथां - வைதிகங்களாயும், லௌகிகங்களாயும் உள்ள ஸமஸ்தமார்க்கங்களுக்கும், पथिरक्षयः - இரக்ஷகர்களாகவும், ऐलबृदः - அந்நத்தை யளித்து போஷிக்கின்றவர்களாயும், यव्युधः - பாபிகளை அழித்து அதன் மூலம் ஸன்மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற, ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பாற்பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

(க–ரை) ஸத்புருஷர்களை லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களில் ஈடுபடும்படி செய்து அவற்றின் பயன்களாகிற அந்நம் முதலியவற்றை அவர்களுக்கு அளிப்பதும், பாபிகளை அவற்றில் செல்லாமல் இருக்கும்படி செய்வதுமே, லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களை இரக்ஷித்தல் என்பது. இங்கு पथिरक्षयः - என்

ருலே மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்கள் என்று கிடைக்கும். ஆனால் உலகில் எவ்வளவு மார்க்கங் கள் உண்டோ அவை முழுவதையும் இரக்ஷிக்கின்ற வர்கள் என்ற விசேஷார்த்தம் கிடைப்பதன் பொருட்டு पथां என்று தனியாகவும் போடப்பட்டி ருக்கிறது. "वसूयवो वसुपते वसूनाम्" "गवामसि गोपतिरेक इन्द्र" "निधीनां त्वा निधिपतिं हवामहे" முதலிய ஸ்தலங்களில் மேற்கூறியவாறு பொருள் களை உணர்த்துவதற்கென்றே இருதடவை பிரயோ கம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்

ऐलबृदः - इराशब्दः - अन्नवाची. इराणां समूहः - ऐरं, ऐरमेव ऐलं, तत् बिभ्रतीति ऐलभृतः, त एव ऐलबृदाः - भकारस्य बकारः, तकारस्य दत्वं, अकारस्य दीर्घश्च छान्दसः, - अन्नदातारः, इत्यर्थः ऐरभृतः என்ற சொல் பலமாறு தல்களையடைந்து ऐलबृदाः என்று காணப்படுகிறது. இது வேதத்தில் மாத்திரம் காணப்படும். இதுபோல் यव्युधः என்பதும் சாந்தஸமான ரூபந்தான். (8)

ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो निषङ्गिणः ॥ ९

(ப-ரை) सृकावन्तः - "ஸ்ருகா" என்ற கூர்மை யான ஆயுதங்களை கையில் தரிப்பவர்களும், निषङ्गिणः - கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களு மான, ये - எந்த ருத்ரர்கள், तीर्थानि - கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களில், प्रचरन्ति - ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக் கின்றனரோ (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் பட்டவைகளாக இருக் கும்படி செய்கின்றோம்) சிலருக்கு தீர்த்த பலத்தை யளிக்கவும், சிலருக்கு அதைத்தடுக்கவும், ஆயுத

பாணிகளாக ருத்ரகணங்கள் தீர்த்தக்கரையில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இம்மந்த்ரம் அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

8, 9 இரண்டு ரிக்குகளும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி—தேவலர். சந்தஸ்—அனுஷ்டுப். தேவதை—ருத்ரன்.

த்யானம்: நான்காவது மந்த்ரத்தில் கூறப்பட்டது போலவே.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஸித்திக்கும். (9)

य एतावन्तश्च भूयाँसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे ।
तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १०

(ப—ரை) एतावन्तः - "ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச:" முதல் இதுவரை, எவ்வளவு ருத்ரர்கள் கூறப்பட்டனரோ, भूयाँश्च - இவர்களைவிட மிக அதிகமாக, கணக்கிடமுடியாத, ये रुद्राः - எந்த ருத்ரர்கள், दिशो वितस्थिरे - எல்லா திக்குகளையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ, तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि - அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி—சந்தஸ் முதலியவையெல்லாம் முன் மந்த்ரம் போலவே.

नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि ॥ ११

இதை மூன்று மந்த்ரங்களாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(१) नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो दशप्राचीर्दश .... दधामि ।

(२) नमो रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दश प्राचीः .... दधामि ।

(३) नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीः .... दधामि ॥

முதல் மந்த்ரத்தின் பதவுரை:— ये - எந்த ருத்ரர்கள், पृथिव्यां - பூமியில் (இருக்கின்றனரோ), येषां = எவர்களுக்கு, अन्नं - (நாம் உண்ணும்) உணவுப் பொருள்கள், इषवः - அம்புகள்போல் ஹிம்ஸைக்கு ஸாதனமாக இருக்கின்றனவோ, तेभ्यः रुद्रेभ्यः - அந்த ருத்ரர்களின்பொருட்டு, दश - பத்து விரல்களையும், प्राचीः - கிழக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், दश दक्षिणाः - பத்துவிரல்களையும் தெற்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், दश प्रतीचीः - பத்து விரல்களையும் மேற்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், दशोदीचीः - பத்து விரல்களையும் வடக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும், दश ऊर्ध्वाः - பத்துவிரல்களையும் மேல்முகமாக இருப்பவைகளாகவும் (செய்கின்றேன்). அந்தந்த திக்குகளை நோக்கிக் கும்பிடுங்காலத்தில் பத்து விரல்களும் அந்தந்த திக்குகளை 'நோக்கி நிற்கும். ஆதலால் அந்தந்த திக்குகளை நோக்கி அஞ்சலி செய்கின்றேன் என்பது பொருள். இதனால் காயிகநமஸ்காரம் கூறப்பட்டது. तेभ्यः नमः - (அந்தந்த ருத்ரர்களின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.) இதனால் மானஸிக நமஸ்காரம் கூறப்பட்டது. மந்த்ரத்தின் ஆதியில் உள்ள नमो रुद्रेभ्यः என்பதால் வாசிக நமஸ்

காரம் கூறப்பட்டது. ते - அந்த ருத்ரர்கள், नः - எங்களை, मृडयन्तु - ஸுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும். ते - மூன்று கரணங்களாலும் நமஸ்காரம் செய்த நாங்கள், यं - யாரை, द्विष्मः - வெறுக்கின்றோமோ, यश्च - யார், नः - எங்களை, द्वेष्टि - வெறுக்கின்றானோ, तं - அந்த இருவித மனிதர்களையும், वः - உங்களுடைய, जम्भे - திறந்த வாயில், दधामि - தள்ளிவிடுகின்றோம். (அவர்களை அழித்து எங்களை இரக்ஷிக்க வேண்டும்) என்பது பொருள்.

(க-ரை) अन्नमिषवः பாபிகளை ஹிம்ஸிக்க அவரவர்கள் உண்ணும் உணவை ஆயுதமாக ஸ்ரீருத்ர கணங்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனர். அதாவது அபத்யமான உணவையோ அல்லதுஅதிக உணவையோ உட்கொள்ளும்படி செய்து, அதனால் வியாதிகளை உண்டுபண்ணி பலரை ஹிம்ஸிக்கின்றனர். சிலருக்கு உணவே இல்லாமல் செய்து மிகுந்த பசியைக்கொடுத்து அதன்மூலம் ஹிம்ஸிக்கின்றனர். வேறுசிலரை உணவுக்காகத் திருடும்படிசெய்து அதன்மூலம் தண்டனைக்குள்ளாக்கி ஹிம்ஸிக்கின்றனர். இவ்வாறு பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கும் விஷயத்தில் உணவே காரணமாக இருக்கின்றபடியால் அதுவே அம்பு எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரியாகவே 2வது மந்த்ரத்தில் वात इषवः என்றும், மூன்றாவது மந்த்ரத்தில் वर्षमिषवः என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதற்குப் பொருள்களைக்கொள்ள வேண்டும். वात इषवः - காற்றை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிகமான காற்றை உண்டுபண்ணியோ, அல்லது வாதரோகத்தை உண்டுபண்ணியோ பாபிகளை

ஹிம்ஸிக்கின்றபடியால் காற்றே அம்புகள் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

वर्षमिषवः மழையை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிக மழையை அளித்தோ, அல்லது மழையே இல்லாமல் செய்தோ பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கின்றபடியால் மழையே அம்புகள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

2-வது மந்த்ரம் :— अन्तरिक्षे - ஆகாயத்தில், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, येषां - எவர்களுக்கு, वातः - காற்று, इषवः - அம்புகளோ, (ஹிம்ஸைக்கு ஸாதனமான ஆயுதங்களோ) அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம். மற்றவையெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

3-வது மந்த்ரம்:—दिवि - ஸ்வர்கத்தில், ये - எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, येषां - எவர்களுக்கு, वर्षं - மழை, इषवः - அம்புகளோ, (அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்) மற்றவையெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

नमो रुद्रेभ्यः முதல் दधामि வரை மூன்று யஜுஸ்ஸுக்களும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு தேவதையும் ரிஷியும் ருத்ரனே. "ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச"; என்றவிடத்தில் கூறப்பட்ட த்யானத்தையே இதற்கும் த்யானமாகக் கொள்ளவேண்டும். (11),(12),(13)

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥

(ப-ரை) सुगन्धिं - நல்ல வாஸனையையுடையவரும், पुष्टिवर्धनं - எல்லாவற்றிலும் புஷ்டியை அபி

விருத்தி செய்கின்றவரும், त्र्यम्बकं - மூன்று கண்களை யுடையவருமான் ஸ்ரீ ருத்ரனை, यजामहे - போற்று கின்றோம். उर्वारुकं - காம்பிலிருந்து, उर्वारुकमिव - வெள்ளிரிப்பழம் (நழுவி விழுவது) போல், मृत्योः - ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து, मुक्षीय - விடுதலையடைய வேண்டும், अमृतात् - மோக்ஷத்திலிருந்து, मा - (मुक्षीय) விடுதலையடையவேண்டாம்.

ருத்ராத்யாயத்துடன் இந்த மந்த்ரத்தையும் அடுத்துள்ள சில ரிக்குகளையும் சேர்த்து பாராயணம் செய்வதென்பது ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து வருகிறது. இவைகளும் ஸ்ரீருத்ரனையே போற்றும் மஹா மந்த்ரங்களாக இருக்கின்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரத்துடன் சேர்த்துப் படிக்கப்படுகின்றனபோலும்.

இந்த மந்த்ரத்தின் கருத்து:— திவ்யகந்த: திவ்யரஸ: என்று உபனிஷத் கூறுகின்றபடி ஸ்ரீ பரமேச்வரனது திருமேனியைச் சேர்ந்த வாஸனை, வர்ணம் முதலியவை எல்லாமே மிகச் சிறந்தவைகளாக இருக்கின்றபடியால் सुगन्धि - எனக் கூறப்படுகிறது. மேலும் ஸ்ரீ பரமேச்வரனை அண்டியவர்களுக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் புஷ்டியை (குறைவற்றிருத்தலை) ஸ்ரீபரமேச்வரன் அபிவிருத்தி செய்கின்றார். அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரனைப் போற்றும் நாங்கள், பழுத்த வெள்ளரிப்பழம் காம்பிலிருந்து அனுயாசமாக நழுவி விழுவதுபோல், ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து சிரமமின்றி விடுதலையடையவேண்டும். மோக்ஷத்திலிருந்து அதாவது மோக்ஷஸாதனமான நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் நாங்கள் விலகாமல் இருக்கவேண்டும்.

यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवना विवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

(ப-ரை) यः रुद्रः - எந்த ருத்ரன், अग्नौ - அக்னியில், विवेश - (எரிக்கும் சக்தியாய்) பிரவேசித்திருக்கின்ருரோ, यः - எந்த ருத்ரன், अप्सु - ஜலங்களில் பிரவேசித்திருக்கின்ருரோ), यः - எந்த ருத்ரன், ओषधीषु - ஓஷதிகளில் (பிரவேசித்திருக்கின்ருரோ), यो रुद्रः - எந்த ருத்ரன், विश्वा भुवना - எல்லா உலகங்களிலும், विवेश - பிரவேசித்திருக்கின்ருரோ, तस्मै रुद्राय - அந்த ருத்ரனின் பொருட்டு, नमः अस्तु - நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

ஸ்ரீ ருத்ரன் எல்லாவிடங்களிலும் இருப்பதால் அவரை வணங்கினுல் எங்கும் நன்மையைப் பெறலாம் என்று இதனுல் தெரியவருகிறது.

तमुष्टुहि यः स्विषुस्सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।
यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥

(ப-ரை) यः - எந்த ருத்ரன், स्विषुः - சிறந்த பாணத்தையுடையவரோ, सुधन्वा - நல்ல வில்லேயுமுடையவரோ, यः - எவர், विश्वस्य - எல்லாவிதமான, भेषजस्य - மருந்திற்கும், क्षयति - இருப்பிடமோ, तमु - அந்த ருத்ரனேயே, स्तुहि - ஸ்தோத்திரம் செய். महे - அதிகமான, सौमनसाय - மனதின் சாந்திக்காக, असुरं - மிக்க பலமுள்ளவரும் அல்லது ஆயுளை அபிவிருத்தி செய்கின்றவரும், देवं - மிகவும் பிரகாசமுள்ளவருமான, रुद्रं - ஸ்ரீருத்ரனை, यक्ष्व - பூஜை செய். नमोभिः - நமஸ்காரங்களாலும், दुवस्य - (அவரையே) கௌரவிப்பாயாக.

இங்கு, स्तुहि-यक्ष्व-दुवस्य என்ற மூன்று சொற்களாலும் முறையே, வாக்கினாலும், மனதாலும், உடலாலும் ஸ்ரீ ருத்ரனையே போற்றவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால், அவர் வறுமை, வியாதி, அற்ப ஆயுள் முதலிய எல்லாவற்றையும் நிவிருத்தி செய்யும் எல்லாவித மருந்துகளுக்கும் இருப்பிடமானவர். மேலும் சிறந்த அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் நம்மை இரக்ஷித்தும் வருகின்றார்.

अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः ।
अयं मे विश्वभेषजोयँ शिवाभिमर्शनः ॥

(ப-ரை) मे - என்னுடைய, अयं हस्तः - இந்த கையானது, शिवाभिमर्शनः - மங்களகரமான பரமேச்வர விக்ரஹத்தை ஸ்பரிசிக்கின்றது. (தொட்டு அபிஷேகம், அலங்காரம் முதலியவற்றைச் செய்கின்றது.) ஆதலால், अयं - இந்த கையானது, भगवान् - பாக்யமுள்ளது. मे - என்னுடைய, अयं - இந்த கையானது, भगवत्तरः - மிகவும் பாக்யமுள்ளது. मे - என்னுடைய, अयं - இந்த கை, विश्वभेषजः - எல்லா வியாதிகளையும் நிவிருத்திசெய்யும் மருந்தாகவும் ஆகின்றது. ஸ்ரீ பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யும் ஹஸ்தம் மிக பாக்யமுள்ளதாயும், ஸமஸ்த வியாதிகளையும் நிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றபடியால் அனைவரும் தவறாமல் பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे ।
तान् यज्ञस्य मायया सर्वानवयजामहे ॥

(ப-ரை) मृत्यो - காலரூபியான ஏ பரமேச்வர! मर्त्याय - இறக்கும் ப்ராணிவர்க்கங்களை யெல்லாம், हन्तवे - பீடிப்பதற்காக, ते - தங்களுடைய, सहस्रं - ஆயிரக்கணக்காயும், अयुतं - பதினாயிரக்கணக்காயு மிருக்கின்ற, ये - எந்த, पाशाः - கயிறு முதலிய ஹிம்ஸைக்குரிய ஸாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ, तान् सर्वान् - அவை எல்லாவற்றையும், यज्ञस्य मायया - நாங்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்களுடைய பலத்தினால், अवयजामहे - விலக்கிக்கொள்ளுகிறோம்

ஒருவனுடைய அபமிருத்யுவுக்கு ஸாதனமாக பரமேச்வரனிடம் பல ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன அவையெல்லாவற்றையும் ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று இதிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

मृत्यवे स्वाहा - मृत्यवे स्वाहा ॥

मृत्यवे - ம்ருத்யுரூபியான ஸ்ரீ பரமேச்வரனின் பொருட்டு, स्वाहा - இந்த ஹோமம் செய்யப்படுகின்றது.

ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि ॥

(ப-ரை) विष्णवे - எங்கும் வ்யாபித்திருப்பவராயும், भगवते - பூர்ணமான "ஐச்வர்யம்" முதலிய ஆறு குணங்கள் நிரம்பியவராயும், रुद्राय - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை விலக்குகின்றவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு, नमः - நமஸ்காரம். मृत्युः - ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து, मे - என்னை, पाहि - இரக்ஷிக்கவேண்டும். வேதமானதால் இங்கு சில விபக்திகள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मा विशान्तकः ।
तेनान्नेनाप्यायस्व ॥

(ப-ரை) रुद्रः - ருத்ரனாகிய தாங்கள், प्राणानां - பிராணன், இந்திரியங்கள் இவைகளின், ग्रन्थिः - முடிச்சு போல், असि - இருக்கின்றீர். अन्तकः - எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தாங்கள், मा विश - என்னிடம் புகுந்து வாசஞ் செய்யுங்கள். तेन - அவ்விதம் செய்வதால், अन्नेन - நான் உண்ணும் உணவினால், आप्यायस्व - தாங்கள் திருப்தியடைந்து என்னையும் இரக்ஷியுங்கள்.

(க-ரை) உடலில் எல்லா புலன்களையும் ஒன்று சேர்த்துதம் தம் வேலையைச் செய்ய இயக்குகின்றவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். இறுதியில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவரும் அவரே. அப்படிப்பட்டவர் நம்மிடம் எப்பொழுதும் குடிகொண்டு நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்ற மூன்றுவித துன்பங்களும் நீங்கி எங்கும் இன்பம் நிலைபெறட்டும்.

ஸ்ரீருத்ரம் முற்றிற்று.

சமகம்

अग्राविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः ।
द्युम्नैर्वाजेभिरागतम् ॥

கல்பம். अग्राविष्णू என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நான்கு தடவை ஆஜ்யத்தை எடுத்து ஹோமம் செய்துவிட்டுப் பிறகு वाजश्चमे - முதல் பதினொன்ருவது அனுவாகம் முடிய மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இடைவிடாமல் தாரையாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். இங்கு वाजश्चमे - முதல் பதினொன்ருவது அனுவாகம் முடிய ஒரே மந்த்ரம். ஹோமத்தைத் தவிர மற்ற பாராயணம் முதலிய கர்மாக்களில் ஒவ்வொரு அனுவாகத்தையும் ஒவ்வொரு மந்த்ரமாக உபயோகப்படுத்துவதன்பொருட்டு பதினேறு அனுவாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் இந்த अग्राविष्णू என்ற மந்த்ரம்மட்டும் சதுர்க்ருஹீத ஹோமத்திற்காக உச்சரிக்கப்படவேண்டும்.

(பதவுரை) हे अग्राविष्णू - ஏ அக்னி, விஷ்ணு என்ற தேவர்களே! सजोषसा - (நீங்கள் இருவரும்) ஒரே மாதிரி ப்ரீதியுடையவர்களாக இருங்கள். वां - உங்களைப்பற்றிக் கூறப்படும், इमा गिरः - இந்த ஸ்தோத்ரங்களாகிற வார்த்தைகள், वर्धन्तु - விருத்தியடையட்டும். द्युम्नैः - (பவுன், வெள்ளி முதலிய) பொருள்களுடனும், वाजेभिः - அன்னங்களுடனும் (உணவுகளுடனும்) கூடியவர்களாக, आगतम् - வாருங்கள்.

(கருத்துரை) இரு தேவர்களைச் சேர்த்து அழைக்குமிடத்தில் இருவருக்கும் ஒரேமாதிரி ப்ரீதி உண்டாகவேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால் இருவரும் சேர்ந்து பயனை அளிக்க முன்வரமாட்டார்கள் ஆதலால் எங்கள் ஸ்தோத்ரங்களால் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரி ப்ரீதி உண்டாகவேண்டுமென்று முதலில் ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறது. பிறகு நாங்களும் மிக அதிகமாக உங்களைத் துதிக்க வேண்டும். நீங்களும் இங்குவந்து பொருள்களையும், உணவுகளையும் எங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

முதல் அனுவாகம்

वाजश्च मे प्रसवश्च मे ....शरीराणि च मे ॥१

(ப-ரை) मे - எனக்கு, वाजः - அன்னம் (உணவு), कल्पतां - உண்டாகட்டும்.

(பத்தாவது அனுவாகத்தில் உள்ள कल्पतां என்ற சொல் முன் உள்ள எல்லா சொற்களோடும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அந்த சொல் அந்தந்த இடத்திற்கு ஏற்ற அர்த்தத்தை அளிக்கக் கூடியது. च என்ற சொல் ஸமுச்சயத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது அன்னம் மேலே கூறப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஸித்திக்கவேண்டும் என்றபடி).

प्रसवः - அனுமதி—உணவு அளிக்கப்படட்டும், அது புசிக்கப்படட்டும் என்றவாறெல்லாம் அனுமதி: (कल्पतां - சென்றவிடமெல்லாம் இம்மாதிரி அனுமதி எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்). प्रयतिः - சுத்தி,

प्रसितिः - அன்னத்தைக்கண்டதும் அதைப் புசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அங்கேயே கட்டுண்டிருத்தல், धीतिः - அன்னத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், क्रतुः - அந்த அன்னத்திற்குக் காரணமான யஜ்ஞம், स्वरः - மந்த்ரத்திலுள்ள "உதாத்தம்" முதலியஸ்வரம். श्लोकः - ஸ்தோத்ரம், श्रावः - பலர் கேட்டு ரஸிக்கும்படி சொல்லும் திறமை, श्रुतिः - கேட்டு ரஸிக்கும் திறமை, ज्योतिः - பிரகாசம், सुवः - ஸ்வர்க்கம், प्राणः - ப்ராணவாயு, अपानः - அபானவாயு, व्यानः - வ்யானன் என்ற வாயு, (வெளியிலிருந்து உடலுக்குள் செல்லும்காற்று ப்ராணன். உடலிலிருந்து வெளியில் செல்லும் காற்று அபானன். அவயவங்களின் ஸந்திகளிலிருக்கும் காற்று வ்யானன்) असुः - பொதுவானகாற்று. चित्तं - மனதில் ஏற்படும் அறிவு, अधीतं - அந்த அறிவில் தோன்றும் விஷயம், वाक् - வாகிந்திரியம், मनः - மனம், चक्षुः - கண், श्रोत्रं - காது, दक्षः - ஞானேந்திரியங்களின் திறமை, बलं - கர்மேந்திரியங்களின் திறமை, ओजः - இந்த பலத்திற்கெல்லாம் காரணமான வீர்யம் (எட்டாவது தாது), सहः - எதிரியைத் தாக்கும் திறமை, आयुः - ஆயுள், जरा - கிழத்தன்மை வரை வாழ்தல், आत्मा - சாஸ்த்ரப்ரஸித்தமான பரமாத்மா, तनुः - அழகிய உடல், शर्म - ஸுகம், वर्म - உடலைக்காக்கும் கவசம் முதலியவை, अङ्गानि - பூர்ணமான அவயவங்கள், अस्थानि - அந்தந்த இடத்தில் இருக்கும் எலும்புகள், परूंषि - விரல்முதலியவைகளில் உள்ள கணுக்கள், शरीराणि - உடலில் மற்ற உருப்புகள்.

இவையெல்லாம் எனக்கு நன்றாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. (1)

இரண்டாவது அனுவாகம்

ज्यैष्ठ्यं च मे आधिपत्यं च मे.... .... सुगतिश्च मे ॥२

ज्यैष्ठ्यं - எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்குதல், आधिपत्यं - தலைவனாக இருத்தல், मन्युः - மனதிலுள்ள கோபம், भामः - வெளிப்படையான குறிகளுடனும் கூடிய கோபம்.

கோபமும் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் அவசியமாக இருப்பதால் சரியானஸந்தர்ப்பங்களில் அவை எனக்கு வேண்டுமென்று இங்கு ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

अमः - எதிரிகளால் "இவன் இப்படிப்பட்டவன்" என்று அளவிடமுடியாதத்தன்மை, अम्भः - குளிர்ந்த —இனிப்பான ஜலம், जेमा - வெற்றிபெறும் திறமை, महिमा - வெற்றியால் கிட்டிய தனம் முதலியவற்றுடன் கூடியிருத்தல், वरिमा - கௌரவிக்கப்படுதல், प्रथिमा - வீடு, நிலம் முதலியவற்றின் பெருக்கம், वर्ष्मा - பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களின் சிறந்த உடல்கள், द्राघुया - பிள்ளை, பேரன் முதலிய ஸந்ததிகளின் பெருக்கம் वृद्धं - ஏராளமான தனமும், உணவும், वृद्धिः - படிப்பு முதலியவற்றால் பெருமை, सत्यं - உண்மை பேசுதல், श्रद्धा - பரலோகம் உண்டு என்ற நம்பிக்கை, जगत् - ஜங்கமமான பசு முதலியவை, धनं - மற்ற தனம், वशः - அனைவரையும் தனக்கு அதீனமாகச் செய்துகொள்ளுதல், त्विषिः - உடலின் காந்தி, क्रीडा - விளையாடுதல், मोदः - அதனால் உண்டாகும் ஸந்தோஷம், जातं - பிறந்திருக்கும் குழந்தைகள், जनिष्यमाणं - பிறக்கப்போகும் குழந்தைகள்,

सूक्तं - ரிக் ஸமுதாயம், सुकृतं - அதை உச்சரிப்பதால் உண்டாகும் புண்யம், वित्तं - ஸம்பாதிக்கபபட்ட பொருள், वेद्यं - ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டிய பொருள், भूतं - முன்பே இருக்கும் நிலம் முதலியவை, भविष्यत् - இனி உண்டாகும் நிலம் முதலியவை, सुगं - அவசியம் செல்லவேண்டிய—பந்துக்கள் நிரம்பிய கிராமம் முதலியவை, सुपथं - திருடர் முதலியவர்களற்ற நல்ல மார்க்கம், ऋद्धं - இதுவரை அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மாக்களின் பயன், அல்லது சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருள், ऋद्धिः - இனி அனுஷ்டிக்கப்படும் ஸத்ரம் என்ற யாகத்தின் பயன், क्लृप्तं - காரியங்களுக்குரிய த்ரவ்யம் क्लृप्तिः - தன் சொந்த ஸாமர்த்யம், मतिः - ஸாமான்ய விஷயங்களைத் தீர்மானித்தல், सुमतिः - மிக துருஹமான ராஜ்யகாரியங்களை யெல்லாம் தீர்மானித்தல். (2)

மூன்றாவது அனுவாகம்

शं च मे मयश्च मे.... ... . सुदिनं च मे ॥३

शं - ஐஹிகஸுகம், मयः - ஆமுஷ்மிகஸுகம், (பரலோகஸுகம்,) प्रियं - ப்ரீதிக்குக் காரணமான வஸ்து, अनुकामः - மிகவும் விரும்பப்படும் பொருள்.

"ப்ரியம்" என்பதைவிட "அநுகாம:" என்பதில் ப்ரீதி அதிகம் எனக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விரு சொற்களும் இவ்வுலகத்தில் உள்ள ப்ரியத்தையே குறிப்பிடுகின்றன.

कामः - ஆமுஷ்மிகஸுகம், ஸ்வர்க்கம் முதலியவை, सौमनसः - மனதிற்கு நிம்மதியையளிக்கும் உறவினர்கள், भद्रं - இவ்வுலகில் மங்களகரமான

அழகிய வஸ்து, श्रेयः - பரலோக ஹிதம், वस्यः - வாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை, यशः - புகழ், भगः - ஸௌபாக்யம், द्रविणं - தனம், यन्ता - நியமனம் செய்யும் ஆசார்யன் முதலியவர்கள், धर्ता - இரக்ஷிக்கும் தகப்பன் முதலியவர்கள், क्षेमः - இருக்கும் பொருளை இரக்ஷிக்கும் சக்தி, धृतिः - ஆபத்காலத்திலும் கலங்காமல் இருத்தல், विश्वं - எல்லோருக்கும் அனுகூலமாக இருத்தல், महः - பூஜை, (தன்னால் பெரியோர்களுக்கு அல்லது பலரால் தனக்கு செய்யப்படும் பூஜை), संवित् - வேத சாஸ்திரங்களின் அறிவு, ज्ञात्रं - ஸமயத்தில் ஞாபகமூட்டும் திறமை, सूः - பிள்ளை முதலியோர்களை கார்யங்களில் தூண்டும் திறமை, प्रसूः - வேலையாட்களை ஏவும் திறமை, सीरं - கலப்பை, மாடு முதலிய உழவிற்குவேண்டிய ஸாதனங்களுடன் கூடியிருத்தல், लयः - அவற்றிற்கு உண்டாகும் தீங்குகளை நிவிருத்தி செய்தல், ऋतं - யஜ்ஞும் முதலிய கர்மாக்கள், अमृतं - அவற்றின் பயன், अयक्ष्मं - தீராத பெரும்வியாதியற்றிருத்தல், अनामयम् - ஜ்வரம் முதலிய அற்பவியாதியுமற்றிருத்தல், जीवातुः - வாழ்விற்குக்காரணம் (அதாவது இங்கு வியாதியைத் தீர்க்கும் மருந்து), दीर्घायुत्वं - நீண்ட ஆயுள் (அபம்ருத்யு அற்றிருத்தல்), अनमित्रं - விரோதியற்றிருத்தல், अभयं - பயமற்றிருத்தல், सुगं - அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கை, शयनं - நல்ல படுக்கை, सूषा - ஸ்நானம், ஸந்த்யாவந்தனம் முதலியவற்றுடன்கூடிய சோபனமான காலவேளை, सुदिनं - யஜ்ஞும், தானம், அத்யயனம் முதலியவற்றுடன்கூடிய சோபனமான பகல் அல்லது நாள். (3)

நான்காவது அனுவாகம்

ऊर्क्च मे सूनृताच मे .... नीवाराश्च मे ॥४

ऊर्क् - உணவுப்பொருள், सूनृता - நல்லவார்த்தை, पयः - பால், रसः - அதிலுள்ள சுவை, घृतं - நெய், मधु - தேன், सग्धिः - பந்துக்களுடன் சேர்ந்து புசித்தல், सपीतिः - சேர்ந்து குடித்தல், कृषिः - உழுதல், वृष्टिः - மழை, जैत्रं - ஜயசீலமான, அதாவது நன்றாக விளையக்கூடிய பூமி, औद्भिद्यं - செடி, கொடி முதலியவற்றின் வளர்ச்சி, रयिः - பவுன், रायः - மணிமுதலியவை, पुष्टं - மணி முத்து முதலியவற்றின் மிகுதி, पुष्टिः - சரீரபலம், विभु, प्रभु, बहु, भूयः, पूर्णं, पूर्णतरं, अक्षितिः என்ற ஏழு சொற்களும் தான்யங்களின் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியை குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் முதற்சொல்லைவிட இரண்டாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகமான பொருளையும், அதைவிட மூன்றாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், அதைவிட நான்காவதுசொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், அதைவிட ஐந்தாவதுசொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், ஆறாவதுசொல் மிகஅதிகம் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. ஏழாவதுசொல் எல்லாவற்றையும்விட அதிகம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேற்படி அபிவிருத்திகளுடன்கூடிய தான்யங்கள் எனக்கு ஸித்திக்கவேண்டும் என்ற பிரார்த்தனை.

कूयवाः - அற்பமான தான்யங்கள், अन्नं - பிரஸித்தமான உணவு, अक्षुत् - பசிதீருதல், व्रीहयः - நெல், यवाः - யவம் என்ற தான்யம், माषाः - உளுந்து, तिलाः - எள்ளு, मुद्गाः - பயறு, खल्वाः கொத்துக்கடலை, गोधूमाः - கோதுமை, मसुरा - பருப்பு,

प्रियङ्गवः - தினை, अणवः - மெல்லிய நெல், श्यामाकाः - சியாமை என்ற தான்யம், नीवाराः - புல்லரிசி. (4)

ஐந்தாவது அநுவாகம்

अश्मा च मे मृत्तिका च मे .... गतिश्च मे ॥५

अश्मा - கல், मृत्तिका - மண், गिरयः - பூஜிக்கத் தகுந்த மலைகள், குலாசலங்கள், पर्वताः - சாதாரண மலைகள், सिकताः - மணல், वनस्पतयः - பூக்காமல் காய்க்கும் மரங்கள், हिरण्यं - பவுன், अयः - இரும்பு, सीसं - ஈயம், त्रपुः - தகரம், श्यामं - பூமியில் உண்டாகும் உப்பு, लोहं - வெண்கலம் செப்பு முதலியவை, अग्निः - அக்னி, आपः - ஜலம், वीरुधः - செடிகள், ओषधयः - ஓஷதிகள், कृष्टपच्यं - உழுது பயிரிடப் பட்டவை, अकृष्टपच्यं - உழாமல் தாமாக வளர்ந்தவை ग्राम्याः पशवः - கிராமத்தில் வளரும் மிருகங்கள், आरण्याश्च - காட்டில் வளரும் மிருகங்கள், இவை யெல்லாம் यज्ञेन - நான் செய்யும் யஜ்ஞத்தால், कल्पन्ताम् - தம் தம் காரியங்களைச் செய்யத் திறமை யுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். वित्तं - சம்பாதிக்கப் பட்ட பொருள், वित्तिः - இனி ஏற்படக்கூடிய லாபம், भूतं - ஐச்வரியத்துடன்கூடிய பிள்ளை முதலியவர்கள், भूतिः - தனக்குச் சொந்தமான ஐச்வர்யம் முதலியவை वसु - வாழ்க்கைக்கு ஸாதனமான பசு முதலியவை, वसतिः - வாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை, कर्म - அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள், शक्तिः - அவற்றை அனுஷ்டிக்கும் திறமை, अर्थः - அவற்றால் ஏற்படும் பயன், एमः - அடையவேண்டிய ஸுகம், इतिः - அதை அடைவதற்கு வேண்டிய உபாயம், गतिः - இஷ்டத்தை அடைதல். (5)

ஆருவது அனுவாகம்

अग्निश्च मे इन्द्रश्च मे .... इन्द्रश्च मे ॥ ६

இந்த அனுவாகத்தில் அக்னி, ஸோமன், ஸவிதா, ஸரஸ்வதீ, பூஷா, பிருஹஸ்பதி, மித்ரன், வருணன், த்வஷ்டா, தாதா, விஷ்ணு, அச்விநீ தேவர்கள், மருத்துக்கள், விச்வேதேவர்கள், பிருதிவீதேவதை, அந்தரிக்ஷதேவதை, த்யுலோக தேவதை, திக்குகளின் தேவதை, ஊர்த்வதிக் தேவதை இவர்கள் எல்லோரும் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய எல்லா தேவதைகளுடனும் இந்திரன் ஸமமான போகத்தை அனுபவிப்பதால் अग्निश्चमे इन्द्रश्चमे, सोमश्चम इन्द्रश्चमे என்று ஒவ்வொரு தேவதையுடனும்கூட இந்திரன் படிக்கப்பட்டிருக்கிருன்.

मूर्धा - ஊர்த்வதிக். இந்த திக் எல்லா திக்குக்களையும்விட முக்கியமெனக் கருத்தால் தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (6)

ஏழாவது அனுவாகம்

अंशुश्चमे रश्मिश्चमे .... हारियोजनश्चमे ॥ ७

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் अंशुः अदाभ्यं முதலியவையெல்லாம் ஸோமயாகத்தில் உள்ள "க்ரஹம்" என்ற பாத்ரவிசேஷங்கள். "ரச்மி" என்பது க்ரஹமல்ல. அது "அதாப்ய" என்ற க்ரஹத்தை கிருஹிப்பதற்கு ஸாதனமாகையால் தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. अधिपतिः என்ற சொல் दधिग्रहத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அந்த "க்ரஹம்" மற்ற கிரஹங்களைவிட சிறந்த தென ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां என்ற ச்ருதியில் குறிப் பிடப்பட்டிருப்பதால் अधिपतिः என்ற சொல் अधिग्रहत् தைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

ध्रुवं என்ற க்ரஹமே ஒரு ஸந்தர்ப்பத்தில் वैश्वानर சப்தத்தால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் இரு वैश्वदेव சப்தம் இருக்கின்றன. முதலாவது ப்ராதஸ்ஸவனத்தில் உள்ளது. இரண்டாவது த்ருதீயஸவனத்தைச் சேர்ந்தது. सारस्वतः - என்ற க்ரஹமும், पौष्णः என்ற க்ரஹமும் விக்ருதியாகத் தைச் சேர்ந்தவை.

மேற்படி க்ரஹங்கள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூல மாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை. (7)

எட்டாவது அனுவாகம்

इध्मश्च मे बर्हिश्च मे .... स्वगाकारश्च मे ॥८

इध्मः - ஹோமம் செய்யப்படும் சமித்துக்கள், बर्हिः – தர்ப்பை, वेदिः – யாகத்தில் அக்னிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட மேடை, धिष्णियाः - ஹோதா முத லியவர்கள் அமரும் மேடை, स्रुचः – ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படும் புரசமரப் பாத்திரங்கள், चमसाः – ஸோமபானத்திற்கான மரத் தட்டுகள், ग्रावाणः – ஸோமலதையை இடிப்பதற்கான சிறு கற்கள், स्वरवः – யூபத்தில் சொருகப்படும் கத்தி போன்ற மர சிராய்கள், उपरवाः - பூமியில் தோண்டப்படும் குழிகள், अधिषवणे – ஸோமலதையைப் பிழியும் பலகைகள், द्रोणकलशः – ஸோமரஸம் வைப்பதற் கான ஆலமரத்தினல் செய்த மாங்காய் வடிவமான பாத்திரம், वायव्यानि – வாயவ்ய கிரஹங்கள் (ஸோம

ரஸம் வைக்கும் பாத்திரங்கள் எல்லாம் வாயவ்யம் எனப்படும்) पूतभृत् - ஸோமரஸம் வைக்கப்பட்ட மண் பாத்திரம், आधवनीयः - அதே ரஸத்தை வைக்கக்கூடிய மற்றொரு மண் பாத்திரம், आग्नीध्रं-ஆக்னீத்ர மண்டபம், हविर्धानं - ஹவிஸ்ஸுக்களை வைக்கும் மண்டபம், गृहाः - பத்நீசாலைகள், सदः - ரித்விக்குகள் ஸ்தோத்ர சஸ்திரங்கள் சொல்லுவதற்காக ஏற்பட்ட மண்டபம், पुरोडाशाः - அரிசி மாவினால் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுகள், पचताः - ஹவிஸ் பாகம் செய்யுமிடம், अवभृतः - யாக இறுதியில் செய்யப்படும் ஸ்நானம், स्वगाकारः - அந்தந்த தேவதைகளுக்கு ஹவிர் பாகங்கள் சேரும்படி செய்யும் மந்திரம்.

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் इध्मः, बर्हिः முதலியவையெல்லாம் யாகஸாதனமான வஸ்துக்கள். யஜ்ஞப்பிரகரணத்தில் பிரஸித்தமானவை. எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கட்டும் என்ற பிரார்த்தனை. (8)

ஒன்பதாவது அனுவாகம்

अग्निश्च मे घर्मश्च मे .... यज्ञेन कल्पेताम् ॥ ९

अग्निः - சயனத்தில் உபயோகப்படும் அக்னி, घर्मः - "ப்ரவர்க்யம்" என்ற கர்மா, अर्कः - इन्द्रायार्कवते पुरोडाशं - என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம், सूर्यः - सौर्यं चरुं என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம். प्राणः - प्राणाय स्वाहा என்று விதிக்கப்பட்ட ஹோமம், अङ्गुलयः - விரல்போல் விராட் புருஷனுக்கு அவயவங்களான - पृथिवी, अदितिः, दितिः, द्यौः, शक्करीः - பிருதிவீ, அதிதி, திதி, த்யௌ, சக்வரீ

என்ற தேவதைகள், दिशः - திக்குகள், चकार-த்தால் விதிக்குகள். இவையெல்லாம் मे यज्ञेन - நான் செய்யும் யாகத்தால் कल्पन्तां - தம் தம் காரியங்களைச் செய்யும் திறமையுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். ऋक् - ரிக் மந்த்ரம், साम - ஸாமமந்த்ரம், स्तोमः - ஸாமங்களின் ஆவிருத்தியாகிற ஸ்தோத்ரம், यजुः - யஜுர் மந்த்ரம், दीक्षा - யஜமானஸம்ஸ்காரமாகிற தீக்ஷை, तपः - பாபக்ஷயத்திற்காக செய்யப்படும் உபவாஸம் முதலியவை, ऋतुः - யஜ்ஞத்திற்கு அங்கமான காலம், व्रतं - விருதம், बृहद्रथन्तरे - "பிருஹத்", "ரதந்தரம்" என்ற இரு ஸாமாக்கள், இவையெல்லாம், मे यज्ञेन - எனது யஜ்ஞத்தால், कल्पन्तां - தம் தம் காரியங்களுக்கு உரியவைகளாக ஆகட்டும். अहोरात्रयोः वृष्ट्या - பகலிலும் இரவிலும் பொழியும் மழையால் (என்னுடைய பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளரட்டும்). (9)

பத்தாவது அனுவாகம்

गर्भाश्चमे वत्साश्चमे .... यज्ञोयज्ञेनकल्पताम् ॥ १०

गर्भाः - கர்பத்திலுள்ள கன்றுகள், वत्साः - ஒரு வருடத்திற்குட்பட்ட கன்றுகள், त्र्यविः - ஒன்றரை வயதான காளை, त्र्यवी - ஒன்றரை வயதான கிடாரி, दित्यवाट् - இருவயதான காளை, दित्यौही - இரு வயதான கிடாரி, पञ्चाविः - இரண்டரை வயதான காளை, पञ्चावी - இரண்டரை வயதான கிடாரி, त्रिवत्सः - மூன்று வயதான காளை, त्रिवत्सा - மூன்றுவயதான கிடாரி, तुर्यवाट् - மூன்றரை வயதான காளை, तुर्यौही - மூன்றரை வயதான கிடாரி, पष्ठवाट् - நான்கு வயதான காளை, पष्ठौही - நான்குவயதான கிடாரி, उक्षा -

கர்ப்போத்பத்திக்குக் காரணமான காளை, वशा - கன்றுபோடத் தகுதியற்ற வந்த்யையான பசு, ऋषभः - 'உக்ஷா'வைவிட அதிக வயதுள்ள காளை, वेहत् - (விருஷபம் ஆக்ரமித்ததால்) கர்ப்பத்தை இழந்த பசு, अनड्वान् - வண்டி முதலியவற்றில் பாரம் சுமக்கும் காளை, धेनुः - இளங்கன்றுடன்கூடிய கிடாரி, आयुः - ஆயுள், प्राणः - ப்ராணன், अपानः - அபானன், व्यानः - வ்யானன், चक्षुः - கண், श्रोत्रं - காது, मनः - மனம், वाक् - வாக்கு, आत्मा - உடல், இவை யெல்லாம் यज्ञेन कल्पतां - நான் செய்யும் யாகத்தால் தம் தம் காரியங்களைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவைகளாக ஆகட்டும். यज्ञः - இதற்குப்பின் என்றால் அனுஷ்டிக்கப்படும் யாகமும், यज्ञेन कल्पतां - இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படும் இந்த யாகத்தால் சரியான பயனை அளிக்கக்கூடியதாக ஆகட்டும். (10)

பதினொன்றாவது அனுவாகம்

एका च मे तिस्रश्च मे .... अधिपतिश्च ॥ ११

एका - ஒன்று, तिस्रः - மூன்று, पञ्च - ஐந்து, सप्त - ஏழு, नव - ஒன்பது, एकादश - பதினொன்று, त्रयोदश - பதிமூன்று, पञ्चदश - பதினைந்து, सप्तदश - பதினேழு, नवदश - பதினொன்பது, एकविंशतिः - இருபத்தொன்று त्रयोविंशतिः - இருபத்திமூன்று, पञ्चविंशतिः - இருபத்தைந்து, सप्तविंशतिः - இருபத்தேழு, नवविंशतिः - இருபத்தொன்பது, एकत्रिंशत् - முப்பத்தொன்று, त्रयस्त्रिंशत् - முப்பத்திமூன்று, चतस्रः - நான்கு, अष्टौ - எட்டு, द्वादश - பன்னிரண்டு, षोडश - பதினாறு, विंशतिः - இருபது, चतुर्विंशतिः - இருபத்திநான்கு, अष्टाविंशतिः - இருபத்தெட்டு, द्वात्रिंशत् - முப்பத்தி

ரண்டு, षट्त्रिंशत् - முப்பத்தாறு, चत्वारिंशत् - நாற்பது, चतुश्चत्वारिंशत् - நாற்பத்திநான்கு, अष्टाचत्वारिंशत् - நாற்பத்தெட்டு (இந்த ஸங்க்யைகள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக ஆகட்டும் என்று பிரார்த்தனை.

ஒன்றுமுதல் முப்பத்திமூன்று வரையுள்ள ஒற்றைப்படை எண்களால் (விஷமஸங்க்யையால்) தேவர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸுகள் ஸித்திக்கின்றன. நான்குமுதல் நாற்பத்தெட்டு வரையுள்ள இரட்டைப்படை எண்களால் (ஸமஸங்க்யையால்) மனிதர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸுகள் ஸித்திக்கின்றன. தேவர்களின் ப்ரீதி, மனிதர்களின் ப்ரீதி இவ்விரண்டும் நமக்கு ஸித்திக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஸமஸங்க்யை-விஷமஸங்க்யை இவ்விரண்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

वाजः - அந்நம், प्रसवः - அதன் உற்பத்தி, अपिजः - அடிக்கடி அதன் உற்பத்தி, क्रतुः - அதை அனுபவிப்பதற்கான ஸங்கல்பம் அல்லது யாகம், सुवः - அன்ன உற்பத்திக்குக் காரணமான ஸூர்யன் मूर्धा - ஆகாயம், व्यश्नियः - ஆகாயத்தில் தோன்றியது, अन्त्यः - கடைசியில் தோன்றியது, भौवनः - உலகில் தோன்றியது, भुवनः - உலகம், अधिपतिः - அரசன். (இவையெல்லாம் எனக்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.)

அல்லது वाजः என்பது முதல் अधिपतिः என்பது வரை உள்ள பன்னிரண்டு சொற்களும் "சைத்ரம்" முதல் "பால்குனம்" வரையுள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் முறையே பெயர்கள் என்றும் சொல்லலாம். அப்பொழுது அந்த பன்னிரண்டு

மாதங்களும் எனக்கு நன்மைகளையளிக்கட்டும் என்று கருத்து. (11)

इडादेवहूः — अनुमदन्तु

इडा - காமதேனு, देवहूः - தேவர்களையழைப்பவள், मनुः - மனு, यज्ञनीः - யஜ்ஞானுஷ்டானத்தை உலகில் பறப்பியவர், बृहस्पतिः - பிருஹஸ்பதி, उक्थामदानि - ஆனந்தத்தையளிக்கும் மந்த்ரங்களை, शंसिषत् - சொல்லுகின்றவர். विश्वेदेवाः - விச்வே தேவர்கள், सूक्तवाचः - ஸூக்தங்களைக் கூறுகின்றவர்கள். मातः पृथिवि - தாயாகிய ஏ பூதேவியே! मां (மேற்கூறிய தேவர்களின் அருளால் குற்றங்கள் அற்ற) என்னை माहिंसीः - துன்புறுத்தாதே. मधु - இனியதையே, मनिष्ये - எண்ணுவேன், मधु - இனியதையே, जनिष्ये - செய்வேன், मधु - இனியதையே, वक्ष्यामि - (தேவர்களுக்காக) சுமப்பேன். मधु - இனியதையே, वदिष्यामि - சொல்லுவேன், देवेभ्यः - தேவர்களிடமும், शुश्रूषेण्यां - நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்பும், मनुष्येभ्यः - மனிதர்களிடமும், मधुमतीं - தேனைப்போல் இனிமையான, वाचं - வார்த்தையையே, उद्यासं - பேசுவேன். तंमा - அப்படிப் பட்ட என்னை, शोभायै - எனதுவாக்கு எவ்வித குற்றமுமில்லாமல் விளங்குவதன் பொருட்டு, देवाः - தேவர்கள், अवन्तु - இரக்ஷிக்கட்டும். पितरः - பித்ருக்களும், अनुमदन्तु - அதை அனுமதிக்கட்டும்.

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

மூன்றுவித தாபங்கள் நீங்கி சாந்தி உண்டாகட்டும்.

சமகம் முற்றிற்று.

श्रीरुद्रैकादशिनीप्रयोगः

मातामहमहाशैलं महस्तदपितामहम् ।
कारणं जगतां वन्दे कण्ठादुपरि वारणम् ॥

ओं श्रीगणेशाय नमः। श्रीगुरुभ्यो नमः। सभ्यान्नमस्कृत्यानुज्ञां कुर्यात्। ओन्नमस्सदसे — सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः। सप्रथसभां मे गोपाय — उपासताम्। ये अर्वाङ्उतवा पुराणे — प्रीणाति। अनुज्ञा। अशेषे हे परिषत् — स्वीकृत्य।

नक्षत्रे — राशौ जातस्य शर्मणः मम सकुटुम्बस्य जन्माभ्यासात् जन्मप्रभृति एतत् क्षणपर्यन्तं बाल्ये वयसि कौमारे यौवने वार्धके च जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु कामक्रोधलोभमोहमदमात्सर्यादिभिर्मनोव्यापारैः, श्रवणस्पर्शनदर्शनरसनघ्राणनैः श्रोत्रत्वक्चक्षुः जिह्वानासिकाख्यज्ञानेन्द्रियव्यापारैः, वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दनैः वाक्पाणिपादपायूपस्थाख्यकर्मेन्द्रियव्यापारैश्च संभावितानां, ब्रह्महत्यासुरापानस्वर्णस्तेयगुरुतल्पगमनतत्संसर्गाख्यपञ्चमहापातकानां, गर्भहननगोवधशिवलिंगचालनादीनां अतिपातकानां, गुर्वधिक्षेप-वेदनिंदा-नराश्व-रजत-भूमि-वज्रमणि-स्त्री-गो-शतपल ताम्रनिक्षेपहरणादीनां समपातकानां, मातृपितृगुरुत्यागतटाकारामविक्रय-आत्मार्थपाकक्रियारम्भ-सदापरान्नभोजन-

असच्छास्त्राभ्यास-परवृत्तिच्छेदनादीनां उपपातकानां, खराश्व-उष्ट्र-मृग-इभ-अजावि-मीन-सर्प-महिषवधादीनां सङ्कलीकरणानां, कृमिकीटपक्षिजलचरवध-फलकाष्ठकुसुमस्तेयादीनां मलिनीकरणानां, निन्दितधनादान-कुसीदजीवन-असत्यभाषणादीनां अपात्रीकरणानां, मद्याद्यनाघ्रेयपदार्थघ्राणजिह्मत्वादीनां जातिभ्रंशकराणां, नग्नस्नान-जनकादिपृथक्वचनान्तयुष्मच्छब्दप्रयोग-अस्नातभोजनादीनां प्रकीर्णकानां, एवं नवानां नवविधानां ज्ञानतः अज्ञानतश्च सकृत् असकृद्वा कृतानां सर्वेषां पापानां अपनोदनार्थं,

मम सकुटुम्बस्य जन्मनक्षत्र नामनक्षत्र जन्मनामराशि-जन्मानुजन्मत्रिजन्म होराद्रेक्काण नवांश द्वादशांश त्रिंशांश-षष्ट्यंश भावांश अष्टकवर्ग चक्रवशात् सांघातिक सामुदायिक-ग्रह उपग्रह भावग्रह अरिष्टग्रह मारकग्रह क्रूरग्रह क्षान्तिग्रह-क्षणिकग्रह संयोगवीक्षण अर्धपाद दृष्टिलत्तावधवैनाशिक-प्रत्यरव्यय षड्वर्गजरूपदेहभावजवशात् द्यून रिफ्फारिष्ट अष्टम-मारक नीचस्थानस्थितानां मान्दिधूमकेत्वादि उपग्रहसहितानां आदित्यादीनां नवानां ग्रहाणां मध्ये ये ये दुस्थानाधिपत्य दुष्ट-ग्रहयोगादिप्रयुक्तपापदुष्टाः, ये च निसर्गतः पापाः, तेषा-मानुकूल्यसिद्ध्यर्थं, शरीरवाक्कुटुम्बसुखबुद्धिकामायुर्भाग्य-धर्मकर्मायादिशुभस्थानस्थितानां, निसर्गतः शुभराजयोगादि-फलप्रदानां शुभानां ग्रहाणां अत्यन्तातिशयितशुभफलप्रदातृ-त्वसिद्ध्यर्थं, प्रारब्धकर्मवशादवश्यानुभाव्यतया प्राप्तानां परकृतक्रियमाणकरिष्यमाणसकल मन्त्र तन्त्र यन्त्रविषचूर्णाभि-

चारकृत्याऽज्ञनादप्रेरिताध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकातर्कि- तापत्रयदव्याधीनां, आत्मात्मीयपीडाचिन्तनदर्शनादिजानेताधीनां च निवृत्तिद्वारा क्षिप्रारोग्यमनःप्रसादकुटुम्बवृद्धिपरमस्वास्थ्यादिसिद्ध्यर्थं,

श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणप्रसिद्धानां "किंजप्येनामृतत्वं ब्रूही" ति मोक्षसाधनजप्यप्रश्ने "एतानि ह्वा अमृतस्य नामधेयानि, एतैर्ह्वा अमृतो भवति" इति प्राधान्येन मोक्षसाधनत्वेन जाबालोपनिषत्प्रतिपादितानां, "शतशाखागतं साक्षाच्छतरुद्रीयमुत्तमम्। तस्मात्तज्जपमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥" इति स्कान्दान्तर्गतसूतसंहितावचनावगतसर्वपापापनोदकत्वानां, "एकशतं यजुःशाखाः, तासु रुद्रोपनिषदाम्नायते" इति सर्वशाखाविराजमानत्वेन भट्टभास्करादिभिः संस्तुतानां, पूर्वोक्तजाबालोपनिषद्प्रश्नप्रतिवचनाभ्यां मोक्षसाधनजप्योपनिषदन्तरापेक्षया अत्यन्तोत्तमत्वेनावगतानां, "तदा प्राह महादेवः राजानं प्रीतमानसः। इमानि मे रहस्यानि नामानि श्रृणु चानघ। सर्ववेदेषु गीतानि संसारशमनानि च। नमस्कुरुष्व सततमेभिर्नामपदैः शुचिः॥ अध्यायं शतरुद्रीयं यजुषां सारमुत्तमम्। जपस्वानन्यचेतस्को मय्येवासक्तमानसः। ब्रह्मचारी मिताहारो ब्रह्मनिष्ठस्समाहितः। जपेदामरणाद्रुद्रं स याति परमां गतिम् ॥" इति सर्वसंसारदुःखमोचकपरमशिवनामनिकुरुम्बकरम्बितत्वेन तादृशनमस्कारकरम्बितत्वेन च परमगतिप्रापकत्वादस्य रुद्राध्यायस्य न केवलं यजुस्सारत्व, अपि तु सर्ववेदोत्तमत्वमिति कूर्म-

पुराणोद्घोषितानां. "यः शतरुद्रीयधीते, स अग्निपूतो भवति, सुरापानात्पूतो भवति, ब्रह्महत्यायाः पूतो भवति, सुवर्णस्तेयात्पूतो भवति, तस्मादविमुक्तमाश्रितो भवति, अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम्" इति कैवल्योपनिषदि ब्रह्महत्यादिमहापातक-कृत्यवदाचरिताकृत्यादिसर्वपापनिबर्हणत्वेन, संसारार्णवनाशनात्मज्ञानप्रधानसाधनत्वेन च निर्दिष्टानां, "सर्गात्पुरा निरालोके यदेतन्निष्कलं परम्। चिदानन्दमयं ज्योतिस्स आत्मा केवलः शिवः॥ स एवादौ रजोरूपं सृष्ट्वा ब्रह्माणमात्मनः। सृष्टिकर्मनियुक्ताय तस्मै वेदांश्च दत्तवान्॥ पुनश्च जगतामीश आत्मतत्त्वैकसंग्रहम्। सर्वोपनिषदां सारं रुद्राध्यायं च दत्तवान्। स एष मुनिभिः पूर्वैर्मरीच्यत्रिपुरोगमैः। सह देवैर्धृतस्तेभ्यः तच्छिष्या जगृहुः शतम्। एष वः परमो मन्त्रः एष वः परमं तपः। रुद्राध्याय जपः पुंसां परं कैवल्यसाधनम्। ये महापातकैर्युक्ता उपपातकिनश्च ये। रुद्राध्यायजपात्सद्यः तेऽपि यान्ति परां गतिम्॥" इति सृष्ट्यादौ श्रीपरमेश्वरमुखारविन्दनिर्गतत्वेन, ब्रह्ममरीच्यत्रिप्रमुखमुनिवरपरंपरागतत्वेन, परममन्त्रत्वेन, परमतपस्त्वेन, सर्वोपनिषत्सारत्वेन च ब्रह्मोत्तरखण्डघण्टाघोषितानां, "रुद्राध्याये भुवं प्राप्ते साक्षात्कैवल्यसाधने। भीताः प्रदुद्रुवुः सर्वे ते वै पातकनायकाः॥ यमे विज्ञापयामासुस्सह तैश्चोपपातकैः। नरकस्य विवृद्ध्यर्थं साधिकारास्त्वया कृताः॥ अधुनावर्तितुं लोके न शक्ताः स्म स्वयं प्रभो। रुद्रजाप्यप्रभावेन निर्दग्धाश्चैव विद्रुताः। ग्रामे ग्रामे नदीतीरे पुण्येष्वायतनेषु च। रुद्र-

जाप्येन पर्याप्ते कथं परिचरेमहि। प्रायश्चित्तसहस्रं वा गणयामो न किञ्चन ॥ रुद्रजाप्यं क्षणेनापि सोढुं शक्ता वयं न च। महापातकमुख्यानामस्माकं सोपजीविनाम्। रुद्रजाप्यं परं घोरं रुद्रजाप्यं महद्विपम्।" इति निखिलपातकप्रायश्चित्तत्वेन, स्वलोकपरिपूरणकामयमप्रेरितमहापातकोपपातकरूपकिङ्करपलायनात्मकपरिभवजनकत्वेन, यमभटासह्यवेदनोत्पादकत्वेन, इतरनिखिलप्रायश्चित्तादप्यत्युत्तमत्वेन च तत्रैव ब्रह्मोत्तरखण्डे उपवर्णीतानां,

"वेदमेकगुणं जप्त्वा तदहैव विशुद्धयति। रुद्रैकादशिनीं जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्धयति। वृक्षस्य मूलसेकेन शाखाः पुष्यन्ति वै यथा। शिवे रुद्रजपात् प्रीते प्रीता एवास्य देवताः। अतो रुद्रजपादेव भुक्तिमुक्ती प्रसिद्धयतः।" इति सूतसंहिता वचनेन, "शतरुद्रान् जपेद्यस्तु ध्यायमानो महेश्वरम्। यश्च सागरपर्यन्तां सशैलवनकाननाम्। दद्यात्काञ्चनसंयुक्तां भूमिमोषधिसंयुताम्। तस्मादप्यधिकं तस्य सकृद्रुद्रजपाद्भवेत्"। इत्यादि शैवपुराणवचनेन, "सर्वोपनिषदां सारो रुद्राध्यायः समर्थितः। भोगार्थिनो मुमुक्षोर्वा प्रायश्चित्तार्थिनोपि वा। रुद्रोपनिषदं मुक्त्वा गतिरन्या न विद्यते ॥ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीते विशांपते। प्राञ्जलिः शतरुद्रीयं नास्य किञ्चन दुर्लभम्।" इत्यादि महाभारतवचनेन च सर्वकिल्बिषमोचकत्वेन, जपक्षण एव शुद्धिजनकत्वेन, समस्तदेवताप्रीतिनिष्पादकत्वेन, भुक्तिमुक्तिप्रसाधकत्वेन, अखण्डभूमण्डलदानपुण्याधिकपुण्यप्रदत्वेन, दुर्लभसमस्तवस्तुप्रापकत्वेन च निर्णीतानां,

आदितो नमस्कारान्तन्तोनमस्कार उभयतो नमस्काररूप एकोनसप्तत्युत्तरशतसंख्याकमहामन्त्रात्मकानां,

आपस्तम्बसूत्रकारपठितयज्ञसंयुक्तकल्पेषु महाग्निचयनाङ्गहोमे विनियुक्तानामपि जाबाल मान्धातृ शौनक सायणाचार्यवसिष्ठ याज्ञवल्क्याङ्गिरः प्रमुखैर्विरचितेषु अयज्ञसंयुक्तकल्पेष्वपि धर्मार्थकाममोक्षादिसमस्तैहिकामुष्मिकपुरुषार्थसाधकत्वेन प्रख्यापितानां, महाभारतस्कान्दवाय्वादिमहापुराणेषु पुत्रपशुविद्यैश्वर्यप्रदत्वेन मुहुर्मुहुरुद्घोषितानां, तैत्तिरीयकृष्णयजुर्वेदशाखामध्यगताग्निकाण्डमध्यवर्तिनां चतुर्वेदसारभूतानां श्रीमत्पञ्चाक्षरमहामन्त्रगर्भितानां श्रीरुद्रमन्त्राणां

त्रेधाविभागद्वय, षोढाविभाग, षोडशधाविभाग, अष्टाचत्वारिंशद्धाविभाग, एकोनसप्तत्यधिकशतधाविभागात्मकेषु पक्षेषु अष्टाचत्वारिंशद्धाविभागपक्षमाश्रित्य दशांशहोमविधानेन एभिर्ब्राह्मणैस्सहाचार्यमुखेन महार्णवोक्तरीत्या प्राच्योदीच्याङ्ग गोदान नान्दीश्राद्ध वैष्णवश्राद्ध दशदानादिभिः सह वसोर्धारासहितश्रीरुद्रैकादशिन्याख्य मङ्गलप्रद महाप्रायश्चित्तकर्म कर्तुं योग्यतासिद्धिमनुग्रहाण ॥ ....

विघ्नेश्वरपूजां कृत्वा — शुभे शोभने — श्रीरुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्तं करिष्ये इति अनुज्ञावत् संकल्प्य; विघ्नेश्वरमुद्वास्य; ग्रहप्रीतिं कृत्वा; सर्वाङ्गकरणशुद्ध्यर्थं पुण्याहं वाचयित्वा, प्राच्याङ्गगोदानं कुर्यात् । गां वत्सं च पूजयित्वा, ब्राह्मणं संपूज्य, हिरण्यगर्भगर्भस्थं — प्रयच्छ मे,

"यज्ञसाधनभूता या विश्वस्याघप्रणाशिनी। विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया गवा॥ गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश। तस्मादस्याः प्रदानेन अतः शांतिं प्रयच्छ मे॥ मया करिष्यमाणस्य रुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्तकर्मणः पूर्वाङ्गतया इमां गां सवत्सां सदक्षिणाकां सताम्बूलां आदित्यात्मकश्रीरुद्रप्रीतिं कामयमानः श्रीरुद्रस्वरूपाय ब्राह्मणाय तुभ्यमहं सम्प्रददे। नमः न मम; इति गां दत्वा,

नान्दीश्राद्धं कुर्यात्। अद्य पूर्वोक्त — शुभतिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मया संकल्पितरुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्तकर्माङ्गं पितृणामक्षय्यतृप्त्यर्थं आभ्युदयिकं हिरण्यरूपेणाद्य करिष्ये। तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये। नान्दीश्राद्धमामरूपेण हिरण्यरूपेण वा कुर्यात्।

अथ वैष्णवश्राद्धम्। "विष्णूद्देशेन त्रिभ्योधिकान् युग्मान् ब्राह्मणान् भोजयेत्। भोजनासंभवे भोजनपर्याप्तिमाममात्रं हिरण्यं वा दद्यात्" इति महार्णवे। हिरण्यगर्भ — प्रयच्छ मे — मया संकल्पितरुद्रैकादशिन्याख्यमहाप्रायश्चित्तकर्मणः प्राच्याङ्गत्वेन विहिते अस्मिन् वैष्णवश्राद्धे केशवादीनां द्वादशानां विष्णूनां प्रीत्यर्थं इमानि हिरण्यानि नानागोत्रेभ्यः ब्राह्मणेभ्यः सम्प्रददे – कृष्णपक्षे संकर्षणादीनामिति वक्तव्यम्। शुक्लपक्षे केशवादीनामिति।

अथाचार्यं ऋत्विजश्च वृणुयात्। एकादशरुद्रप्रतिमापूजार्थं एकादश ऋत्विजः, साम्बशिवपञ्चायतनपूजार्थं एकं

ऋत्विजं, आहृत्य द्वादश ऋत्विजो वृणुयात्। एकादशरुद्राणी-सहितैकादशरुद्राणां नामानि :—

धीर्वृत्तिरुशनोमा च नियुत्सर्पिरिलांबिका।
इरावतीसुधादीक्षा रुद्राण्यो रुद्रवल्लभाः॥
महादेवश्शिवो रुद्रश्शङ्करो नीललोहितः।
ईशानो विजयो भीमो देवदेवो भवोद्भवः॥
आदित्यात्मकरुद्रश्च रुद्रा एकादश स्मृताः।

1) धीदेव्याख्यरुद्राणीसमेतमहादेवरुद्रप्रतिमापूजा-जपहोम-कर्मणि ऋत्विजं त्वां वृणे।
2) वृत्तिदेव्याख्यरुद्राणीसमेतशिवरुद्रप्रतिमा........... वृणे।
3) उशनादेव्याख्यरुद्राणीसमेतमहारुद्रप्रतिमा...........वृणे।
4) उमादेव्याख्यरुद्राणीसमेतशङ्कररुद्रप्रतिमा........... वृणे।
5) नियुद्देव्याख्यरुद्राणीसमेतनीललोहितरुद्रप्रतिमा.... वृणे।
6) सर्पिर्देव्याख्यरुद्राणीसमेतेशानरुद्रप्रतिमा........... वृणे।
7) इलादेव्याख्यरुद्राणीसमेतविजयरुद्रप्रतिमा...........वृणे।
8) अम्बिकादेव्याख्यरुद्राणीसमेतभीमरुद्रप्रतिमा........वृणे।
9) इरावतीदेव्याख्यरुद्राणीसमेतदेवदेवरुद्रप्रतिमा.... वृणे।
10) सुधादेव्याख्यरुद्राणीसमेतभवोद्भवरुद्रप्रतिमा........वृणे।
11) दीक्षादेव्याख्यरुद्राणीसमेतादित्यात्मकरुद्रप्रतिमा....वृणे।
12) श्रीसाम्बशिवपञ्चायतनपूजाकर्मणि हवने च ऋत्विजं त्वां वृणे॥

सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः। "सर्वे स्वकर्मकुशलाः सर्वे श्रीरुद्ररूपिणः। सश्रद्धं कर्म निर्वर्त्य कृतार्थं कुरुतादरात् ॥" इति ऋत्विजः संप्रार्थ्य संभारानाहरेत्।

विनष्टश्रीपुनःप्राप्तिहेतुचित्ररङ्गवल्लीसमलंकृतं, विधिविधानातिक्रमसञ्जातकोपपरिवारदेवताप्रसादककदलीस्तम्भोभयसंवृतं, त्वगस्थिरोमरुधिरादिगतसकलरोगाभिशामकक्रमुकपूगपरिबृंहितं, चिन्तितैहिकामुष्मिकफलप्रापकनारिकेलफलपरिकर्मितं, भूम्यादिचरभूतवेतलादिपीडानिवारकवितानशोभितं, मनुष्यतिर्यगाद्याधिपत्यप्रापकविचित्रवेदिकासमलंकृतं, मण्टपं निर्माय, तन्मध्ये गोचर्ममात्रं भारद्वयव्रीहीन्, तदुपरि तदर्धतण्डुलान्, प्रस्थद्वयमाषान्, पादप्रस्थतिलांश्च निक्षिप्य, "ब्रह्मजज्ञान" मित्यादिमन्त्रैः प्रागुत्तरापवर्गं तिस्रस्तिस्रो रेखा विलिख्य, प्रागग्रान् दर्भानास्तीर्य, कलशानव्रणान् तन्तुवेष्टितान् प्राच्यां त्रीन्, प्रतीच्यां त्रीन्, अवाच्यां द्वौ, उदीच्यां द्वौ, मध्ये एकमिति क्रमेण स्थापयित्वा, गन्धकुङ्कुमाक्षतपुष्पवस्त्रादिभिरलंकृत्य, "ब्रह्मजज्ञानं", "शन्नोदेवीः", "आपो वै", "अपः प्रणयति" इत्यादिमन्त्रैः अद्भिः कलशान् पूरयित्वा, "इमम्मे गङ्गे – अर्णवः" इत्यभिमन्त्र्य, "देवोवस्सविता" इत्युत्पूय, "सहि रत्नानी" ति रत्नं निधाय, "कूर्चाग्रैः –" "वृक्षराज –" "नारिकेल –" इति सूक्तवाक्यैः पञ्चत्वक् पञ्चपल्वकूर्चं (उदकिशख) नारिकेलांश्च निधाय, सर्वेषु कलशेषु वरुणमावाह्य, षोडशोपचारैस्संपूज्य, ऋत्विग्भिस्सह महान्यासजपं कुर्यात्।

अथ प्रतिमापूजा । कलशशङ्खपीठपूजाः कृत्वा, प्रतिमासु देवता आवाह्य आसनाद्युपचारैः पूजयेत् ।

ध्यानश्लोकाः — 1) अप्राकृतशरीरं तमतिमन्मथसुन्दरम् । घृतरीतिघनीभूतसच्चिदानन्दविग्रहम् ॥ 2) सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वावयवशोभनम् । सर्वातिशयसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ 3) शुद्धस्फटिकभाशुभ्रं तटित्पिङ्गजटाधरम् । सद्रत्नमकुटं सौम्यं चन्द्रशेखरमीश्वरम् ॥ 4) कुन्दमन्दस्मितस्मेरपञ्चवक्त्रं महेश्वरम । प्रतिवक्त्रस्फुटन्नेत्रत्रयं दशभुजं शिवम ॥ 5) रत्नकुण्डलभृत्कर्णं कण्ठकालिमभूषणम् । दक्षिणे शूलवज्रादिपरश्वभयमुद्रिकाः ॥ 6) वामके दधतं नागपाशघण्टानलांकुशान् । दिव्यगोरोचनागन्धमाल्यहारवरांबरम् ॥ 7) वन्दारुसर्वश्रीदानकल्पवृक्षमुमापतिम् । पद्मासनस्थं पार्श्वस्थनन्दनं चिन्तयेद्विभुम् ॥ 8) ध्यायेन्निरामयं वस्तु सृष्टिस्थितिलयाधिपम् । निर्गुणं निष्कलं शान्तं मनोवाचामगोचरम् ॥ 9) शुद्धस्फटिकसंकाशं जटामकुटशोभितम् । श्वेतभूतित्रिपुण्ड्रेण ललाटेन विराजितम् ॥ 10) व्याघ्रचर्मपरीताङ्गं नागाभरणभूषितम् । गङ्गाधरं दशभुजं त्रिणेत्रं पञ्चवक्त्रकम् ॥ 11) अङ्काधिरोपितस्कन्धहेरम्बं वृषवाहनम् । वामाङ्गे संस्थितां गौरीं सर्वाभरणभूषिताम ॥ 12) सुवर्णरत्नखचितमकुटेन विराजिताम् । ललाटपट्टसंराजत्संलग्नतिलकाञ्चिताम् ॥ 13) राजीवायतनेत्रां तां ताटङ्काभरणोज्वलाम् । ताम्बूलचर्वणरतां रक्तजिह्वाविरा-

जिताम् ॥ 14) शुद्धमौक्तिकसच्छायद्विजपंक्तिविराजिताम् । मुखदर्पणवृत्ताभचुबुकां पाटलाधराम् ॥ 15) पत्ताऽऽभरणोपेतां मुक्ताहारोपशोभिताम् । रत्नकङ्कणकेयूरविलसत्करशोभिताम् ॥ 16) कौसुम्भवस्त्रसंराजत्रत्नकाञ्चीविराजिताम् । कदलीललितस्तम्भसन्निभोरुद्वयान्विताम् ॥ 17) श्रिया विराजितपदां भक्तत्राणपरायणाम् । भास्वदुत्पलपत्राभां नीलकुञ्चितमूर्धजाम् ॥ 18) मल्लिकामालतीदिव्यपुष्पमंजुलकुन्तलाम् । रत्नकोटीरभादीप्तां फालचन्द्रविशेषिकाम् ॥ 19) सलीलभ्रूदलश्रीभृन्नासाकल्पस्फुरन्मुखीम् । रत्नताटङ्ककर्णान्तनेत्रां बिम्बरदच्छदाम् ॥ 20) रत्नग्रैवेयहारश्रीकटकाङ्गदमेखलाम् । अतिवृत्तघनोत्तुङ्गस्निग्धपीनपयोधराम् ॥ 21) तनुमध्यां पृथुश्रोणीं पीतसूक्ष्मतरांबराम् । दक्षपाणिलसत्स्वर्णपद्मलीलाशुकप्रियाम् ॥ 22) दण्डवन्न्यस्तवामश्रीपाणिरम्यां शिवप्रियाम् । स्निग्धरम्भोरुकां कामतूणीरजयजङ्घिकाम् ॥ 23) शिवसिंहासनासीनां हंसकाढ्यपदाम्बुजाम् । सर्वतोनुगुणाकारां किञ्चिल्लज्जानताननाम् ॥ 24) पाशविच्छेदिनीं साक्षात्सच्चिदानन्दरूपिणीम् । सदाशिवपतत्रीन्द्रवाहद्रुहिणमातरम् ॥ 25) समस्तगौरीलक्ष्म्यादिशक्तिचक्रस्य नायिकाम् । अन्योन्याश्लिष्टदृग्बाहु गौरीशङ्करसंज्ञितम् ॥ इति प्रतिमासु तत्तद्देवतां ध्यायेत् ॥ अथ प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ।

1) अथावाहनम — "त्र्यम्बकं यजामहे – अमृतात्", "गौरीमिमाय – व्योमन्", "नमस्ते रुद्रमन्यवे – उतते

नमः", "ओं ह्रीं नमश्शिवाय,", "सद्योजातं प्रपद्यामि", ओं भूर्भुवस्सुवरों, अस्यां प्रतिमायां तत्तद्देवता आवाहयामि। इत्यावाह्य। "आवाहितो भव" इत्यादि निवेदनान्तं कुर्यात्।

2) आसनम् — मुक्तावैडूर्यखचितं जाम्बूनदपरिष्कृतम्। सिंहासनं मया दत्तं अस्मिन् साम्ब स्थिरो भव॥ "यात- इषुश्शिवतमा शिवं — मृडय", ओं ह्रीं नमश्शिवाय, "सद्यो जाताय वै नमो नमः", आसनं समर्पयामि।

3) पाद्यम् — कैलासवासिन् देवेश सदाशिव नमोऽस्तु ते। पाद्यं गृहाण भगवन् भक्त्या दत्तं मया प्रभो॥ "याते रुद्र शिवा — अभिचाकशीहि". ओं ह्रीं नमश्शिवाय, "भवे भवे नातिभवे भवस्व मां" पाद्यं समर्पयामि।

4) अर्घ्यम् — कैलासशिखरे रम्ये मण्टपेऽखिलदेवतैः। सुपूजित गृहाणार्घ्यं भक्त्या दत्तं मया प्रभो॥ "यामिषुं गिरिशन्त हस्ते — जगत्", ओं ह्रीं नमश्शिवाय, "भवोद्भवाय नमः" अर्घ्यं समर्पयामि।

5) आचमनीयम् — नमस्तुभ्यं त्रिनेत्राय सृष्टिस्थित्यन्त- कारिणे। गृहाणाचमनीयं ते मया दत्तं कृपानिधे॥ "शिवेन- वचसा त्वा — असत्", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "वामदेवाय नमः, आचमनीयं समर्पयामि।

6) मधुपर्कः — दधिक्षीरफलैर्युक्तं मध्वाज्येन समन्वि- तम्। मधुपर्कं गृहाणेमं मया दत्तं शिव प्रभो॥ "अध्यवोच-

दधिवक्ता — यातुधान्यः", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "ज्येष्ठाय नमः" मधुपर्कं समर्पयामि ।

(पञ्चगव्यम् — पञ्चगव्याभिषेकं ते करिष्यामि गवां पते । अङ्गीकुरुष्वाम्बया त्वं तेनाहमभिषेचये ॥ पञ्चगव्यं समर्पयामि । पञ्चामृतं महादेव शर्करासहितं प्रभो । गृहाण पार्वतीनाथ मया दत्तं शिवप्रद ॥ पञ्चामृतं समर्पयामि । शुद्धैर्गङ्गोदकैर्दिव्यैस्तीर्थानीतैस्सुशीतलैः । अभिषेकं करिष्यामि अभिषेकप्रियाव्यय ॥ गङ्गोदकस्नानं समर्पयामि । कदलीपनसद्राक्षाचूतमुख्यफलादिभिः । अभिषिञ्चामि देवेश तुष्टो भव फलप्रद ॥ फलाभिषेकं समर्पयामि । गोघृतक्षीरदधिभिरिक्षुमाक्षिकपञ्चकैः । अभिषिञ्चामि गौरीश प्रीतो भव शिवायुत ॥ क्षीराभिषेकं समर्पयामि ।)

7) स्नानम् — वालेन्दुशोभितजटतीर्थरूप चिदात्मक । पाहि मां कृपया साम्ब सदाशिववपुर्धर ॥ "असौ यस्ताम्रः — ईमहे", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "श्रेष्ठाय नमः" स्नानं समर्पयामि । स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि ।

8) वस्त्रम् — दुकूलयुगलं स्वच्छं स्वर्णतन्तुविनिर्मितम् । दिगम्बर स्वर्पयामि गृहाण परया मुदा ॥ "असौ यो वसर्पति — मृडयाति नः", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "रुद्राय नमः", वस्त्रं समर्पयामि ।

9) उपवीतम् — काञ्चनं ब्रह्मसूत्रं च राजतं चोपवीतकम् । तन्तुना निर्मितं चापि उपवीतं गृहाण भोः ॥ "नमो

अस्तु नीलग्रीवाय — नमः" ओं ह्रीं नमः शिवाय, "कालाय नमः" उपवीतं समर्पयामि ।

10) गन्धः — श्रीगन्धं कुङ्कुमैर्मिश्रं कर्पूरेण मनोहरम् । अन्यैस्सुगन्धिभिर्युक्तं संगृहाण महेश्वर ॥ "प्रमुञ्च धन्वनस्त्वं — भगवो वप", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "कलविकरणाय नमः" गन्धान्धारयामि ।

अक्षतान् धवलान् दिव्यान् शालेयांस्तिलतण्डुलान् । अष्टमूर्ते महादेव मया दत्तान् गृहाण भोः ॥ अक्षतान् समर्पयामि । केयूरकटकाद्यैश्च कटिसूत्रांगुलीयकैः । नूपुरैः पादयोश्चैव गृहाणाभरणानि भो ॥ आभरणं समर्पयामि ।

11) पुष्पमाला — माल्यानि च सुगन्धीनि नीलोत्पलकृतानि च । मयाऽऽहृतानि पुष्पाणि स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥ "अवतत्यधनुः — भव", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "बलविकरणाय नमः", पुष्पमालां समर्पयामि ।

अथाङ्गपूजा —

ओं हराय नमः — पादौ पूजयामि
ओं शङ्कराय नमः — गुल्फौ पूजयामि
ओं शम्भवे नमः — जंघे पूजयामि
ओं शिवाय नमः — जानुनी पूजयामि
ओं अनघाय नमः — ऊरू पूजयामि
ओं प्रजापतये नमः — गुह्यं पूजयामि
ओं हिरण्यरेतसे नमः — कटिं पूजयामि

ओं विश्वगर्भाय नमः — नाभिं पूजयामि
ओं जगत्कुक्षये नमः — कुक्षिं पूजयामि
ओं विशालाय नमः — उरः पूजयामि
ओं परमात्मने नमः — हृदयं पूजयामि
ओं दीर्घबाहवे नमः — बाहून् पूजयामि
ओं नीलकण्ठाय नमः — कण्ठं पूजयामि
ओं नागाभरणाय नमः — कर्णौ पूजयामि
ओं त्रिपुरसंहर्त्रे नमः — मुखं पूजयामि
ओं इन्द्वग्निनेत्राय नमः — नेत्राणि पूजयामि
ओं विशालफालाय नमः — ललाटं पूजयामि
ओं जटाधराय नमः — शिरः पूजयामि
ओं महादेवाय नमः — सर्वाण्यङ्गानि पूजयामि ।

12) धूपः — दशाङ्गैश्च पटीरैश्च एलागुग्गुलुभिर्युतः । कालागरुयुतो देव धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ "विज्यं धनुः — निषङ्गथिः", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "बलाय नमः" धूपमाघ्रापयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

13) दीपः — सच्चिदानन्दरूपाय चित्परंज्योतिषे नमः । बालाग्रमात्रहृद्दीपस्वरूपाय नमो नमः ॥ "यातेहेतिः — परिभुज": ओं ह्रीं नमः शिवाय, "बलप्रमथनाय नमः" दीपं दर्शयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

14) नैवेद्यम् — षड्रसैश्च समायुक्तं नानाभक्ष्यसमन्वितम् । नैवेद्यं ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वर ॥ "नमस्ते

अस्त्वायुधाय — धन्वने", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "सर्वभूतदमनाय नमः", नैवेद्यं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि ।

15) <u>ताम्बूलम्</u> — पूगीफलैस्सकर्पूरैर्नागवल्लीदलैर्युतम् । एलाचूर्णयुतं देव ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ "परिते धन्वने — निधेहितम्", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "मनोन्मनाय नमः" कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि ।

16) नीराजनम् — नीराजनं महादेव कोटिसूर्यप्रकाशक । अहं भक्त्या प्रदास्यामि स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥ "नमस्ते अस्तु — श्रीमन्महादेवाय नमः", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "सोमो वा एतस्य" कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । "भवाय देवाय नमः" इत्यादिभिः "महतो देवस्य पत्न्यै नमः" इत्यन्तैः अर्चनं कुर्यात् । भवं देवं तर्पयामीत्यादि महतो देवस्य पत्नीं तर्पयामीत्यन्तं तर्पणं कुर्यात् । अनन्तरं यजमानेन ऋत्विग्भिश्च सह आचार्यः "शिवाय नमः" इत्याद्यष्टोत्तरशतनामभिः, रुद्रमन्त्रत्रिशत्या च विल्वपत्रादिभिरभ्यर्च्य, "द्रापे अन्धस्पते" इत्यनुवाकेन सानुषङ्गैः त्रयोदशनमस्कारान् कुर्यात् । अथ यजमानः अग्नाविष्णू इत्यादिभिरेकादशभिरनुवाकैः उपस्थाय "अघोरेभ्यः", "तत्पुरुषाय", "ईशानः" इत्यनुवाकत्रयं जपेत् । अनन्तरं प्रार्थनां कुर्यात् । मया पापानि यानीह कृतानि परमेश्वर । परिहार्य दयासिन्धो रक्ष मां त्वत्प्रदक्षिणात् ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि कृतान्येनांसि शङ्कर । मया तान्यधुनेशान नाशय त्वत्प्रदक्षिणात् ॥ इति प्रदक्षिणं

कृत्वा, यस्याज्ञया जगत्स्रष्टा विरिञ्चिः पालको हरिः। संहर्ता कालरुद्राख्यः नमस्तस्मै पिनाकिने ॥ सर्वदेवसमाराध्य सर्वदेवाभिवन्दित। नमामि पार्वतीशं त्वां भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥ इति नमस्कृत्य, सर्वज्ञ करुणासिन्धो सर्वसंपत्प्रदायक। देहि मे परमेशान ममाभीष्टं महाप्रभो ॥ भवसागरमग्नानां सन्तारणविचक्षण। भक्ताभीष्टप्रदाशेषजगत्कारण शङ्कर ॥ सम्यग्पूजाविधानेन त्वामुद्दिश्य कृतेन मे। तुष्टो भूत्वाद्य संसारसागरान्मां समुद्धर ॥ यशो देहि श्रियं देहि मुक्तिं देहि दयानिधे। आयुरारोग्यमखिलं विभवं देहि मे प्रभो ॥ आरोग्यं पार्वतीनाथ बलं सौभाग्यमेव च। देहि भक्तिं त्वयीशान सर्वाभीष्टं च देहि मे ॥ निरामयमुमाकान्त निराबाधं निरन्तरम्। कृत्वा विवेकमधुना देहि मे करुणानिधे ॥ इह भोगान् समस्तांश्च दत्वान्ते मोक्षदो भव। मृत्युञ्जयाय रुद्राय नीलकण्ठाय शंभवे ॥ अमृतेशाय साम्बाय महादेवाय ते नमः। सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके। शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते। अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया। दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व करुणानिधे ॥ इति संप्रार्थ्य, अनन्तरं ऋग्विग्भिस्सह श्रीरुद्रप्रश्नमेकादशवारमावर्तयेत्।

अर्घ्यप्रदानश्लोकाः — 1) आदित्यात्मक रुद्रेश जगत्प्रेरक धूर्जटे। गृहाणार्घ्यं मया दत्तं दीक्षादेव्या सह प्रभो ॥ दीक्षादेवीसहितादित्यात्मकरुद्राय नमः इदमर्घ्यम्। 2) महादेव महानन्द धीदेव्यासहितानघ। इदमर्घ्यं प्रदास्यामि सर्वपापापनुत्तये ॥ धीदेवीसमेतमहादेवरुद्राय नमः इदमर्घ्यम्।

3) शिवाय परिपूर्णाय सर्वरोगनिवृत्तये। वृत्तिदेवीसमेताय तुभ्यमर्घ्यं ददाम्यहम् ॥ वृत्तिदेवीसमेतशिवरुद्राय नमः इद-मर्घ्यम् । 4) रुद्राय च नमस्तुभ्यमुशनापतये नमः । प्रसी-दार्घ्यं प्रदास्यामि सर्वशत्रुनिवृत्तये ॥ उशनादेवीसमेतमहादेव रुद्राय नमः इदमर्घ्यम् । 5) शङ्कराय नमस्तुभ्यं उमादेवी-युताय च । ददाम्यर्घ्यं प्रसादाय व्याधिपीडानिवृत्तये ॥ उमा-देवीसमेतशङ्कररुद्राय नमः इदमर्घ्यम् । 6) नीललोहित विश्वेश नियुद्देवीयुतप्रभो । इदमर्घ्यं गृहाण त्वं दुष्टग्रहनिवृत्तये ॥ नियुद्देवीसमेतनीललोहिताय नमः इदमर्घ्यम् । 7) ईशान-सर्वविद्यानां सर्पिर्देवीपते प्रभो । गृहाणार्घ्यं नमस्तेऽस्तु सर्व-विद्याफलप्रद ॥ सर्पिर्देवीसमेतेशानाय नमः इदमर्घ्यम् । 8) विजयाय नमस्तुभ्यं विश्वेशेलापते विभो । मया दत्तं गृहाणार्घ्यं सर्वकामसमृद्धये ॥ इलादेवीसमेतविजयरुद्राय नमः इदमर्घ्यम् । 9) भीमरूपाय पापानां अभीमाय महात्मनाम् । अम्बिकापतये तुभ्यं ददाम्यर्घ्यं भयशान्तये ॥ अम्बिकादेवी-समेतभीमाय नमः इदमर्घ्यम् । 10) देवदेव महादेव प्रपन्नार्ति-हराव्यय। इरावतीप्राणनाथ ददेऽर्घ्यं पुत्रवृद्धये ॥ इरावतीदेवी-समेतदेवदेवाय नमः इदमर्घ्यम् । 11) भवोद्भव नमस्तेऽस्तु सुधयासहितानघ । भक्त्याहं प्रददाम्यर्घ्यं सदा मङ्गलभावन ॥ सुधादेवीसमेतभवोद्भवाय नमः इदमर्घ्यम् । 12) बाण-रावणचण्डाद्यैः साम्नोद्गीत नमोऽस्तु ते । कात्यायनीपते तुभ्यं ददाम्यर्घ्यं गृहाण भोः ॥ सामगानप्रियसाम्बशिवाय नमः इदमर्घ्यम् ॥

प्रथमवाररुद्रजपान्ते अद्यपूर्वोक्त — शुभतिथौ — कर्मणि प्रथमवाररुद्रजपान्ते अर्घ्यप्रदानं फलदानं च करिष्ये इति संकल्प्य, अर्घ्यं फलदानं च कृत्वा, अनेन प्रथमवाररुद्र-जपेनाऽर्घ्यप्रदानेन च आदित्यात्मकश्रीरुद्रः प्रीयताम्। एवं सर्वास्वप्यावृत्तिषु कुर्यात्॥

अथ होमविधिः

अथाचार्यः कुम्भानां ईशानदिग्भागे यथाशास्त्रं कुण्डं निर्माय स्थण्डिलं वा परिकल्प्य, उल्लेखनादि. स्वगृह्योक्तविधिना मुखान्तं कृत्वा, तस्मिन्नग्नौ आदित्यात्मकरुद्रमावाह्य, "नमस्ते रुद्रमन्यवे" इत्यादिभिः मन्त्रैः एवंवत्पूजां कुर्यात्। अथ चरुं श्रपयित्वा, "अभिधार्य" इत्यादि कृत्वा, अवदानधर्मेणावदाय, "असौ यस्ताम्र" इति पुरोनुवाक्यामनूच्य, "असौ योव-सर्पति" इति याज्यया जुहोति। आदित्यात्मकरुद्रायेदं न मम इति त्यागः। अथ ऋत्विग्भिस्सह वक्ष्यमाणप्रकारेणाज्याहुतीः जुहुयात्।

अष्टाचत्वारिंशद्विभागपक्षः

ஸ்ரீ ருத்ரப்ரச்நத்தை 48 பாகமாகப் பிரித்து
ஹோமம் செய்யும் முறை.

"नमस्ते रुद्रमन्यव" इति प्रथमानुवाकगतपञ्चदशभि ऋग्भिः पञ्चदशाहुतयः। (15)

"नमो हिरण्यबाहवे" इत्यादिभिरष्टभिरनुवाकैः अष्टा-हुतयः। (8)

"द्रापे अन्धसस्पते" इत्यनुवाकगतद्वादशभिः ऋग्भिः द्वादशाहुतयः। (12)

" सहस्राणी " इत्यनुवाकगतत्रयोदशभिः मन्त्रैः त्रयोदशा-हुतयः । (13) आहत्याष्टाचत्वारिंशदाहुतयः ।

अथाचार्यः " नमस्ते रुद्रमन्यवे " इत्याद्यया ऋचा " नमो रुद्रेभ्यः ये दिवि " इत्यन्तिमेन यजुषा च द्वे आहुती जुहुयात्। " अग्नाविष्णू " इत्यादि चमकप्रश्ने प्रत्यनुवाकमेकैकामाहुतिं जुहुयात् । अग्नाविष्णुभ्यामिदं न मम ॥

ततो वसोर्धारा — अथाचार्य एव वसोर्धारां जुहुयात् । " अग्नाविष्णू " इत्याद्यया ऋचा चतुर्गृहीतेन हुत्वा, पात्र-प्रयोगकाले सादितामौदुम्बरीं दीर्घां स्रुचं अग्नौ प्रतितप्य, दर्भैस्संमृज्य, पुनः प्रतितप्य, प्रोक्ष्य, निधाय, दर्भानद्भिः संस्पृश्य, अग्नौ प्रहृत्य, तामेव स्रुचमादाय, तस्यामाज्यं निनीय तिष्ठन् हस्तसमंधारयन् अविच्छिन्नया आज्यधारया "वाजश्च मे" इत्यारभ्य, " भुवनश्चाधिपतिश्च स्वाहा " इत्यन्तं पठन् वसोर्धारां जुहुयात् । अग्नाविष्णुभ्यामिदं न मम । वसोर्धारा-काले सामगाः वैष्णव रौद्र ऐन्द्र वैश्वानर ज्येष्ठसामानि गायेयुः । आचार्याय गां दक्षिणां च दद्यात् । अथाचार्यः स्विष्टकृदादि-दिकं समाप्य " मानो महान्तं ", " मानस्तोके " इति द्वाभ्यां बलिं दत्वा अग्न्युपस्थानं कुर्यात् । ऋत्विग्भिस्सह पुनःपूजां कृत्वा, देवता उद्वास्य, वैदिकमन्त्रैः यजमानं सपरिवारं प्रोक्ष्य मन्त्रोदकं प्राशयेत् ।

अथ यजमान आज्यावलोकनं निरीक्षिताज्यदानं च कुर्यात् । तत आचार्येण ऋत्विग्भिश्चाभिषिक्तो यजमानः

शुक्लवस्त्रपुण्ड्रादिधारणं कृत्वा, आर्द्रवस्त्रदानं कलशवस्त्रप्रतिमादानं उत्तराङ्गगोदान, वैष्णवश्राद्ध, पञ्चदान, दशदान भूरिदान-फलदानादिकं च यथाशक्ति कुर्यात् । आचार्याय गोमिथुनं दत्वा, आशिषो वाचयित्वा, ब्राह्मणान् भोजयित्वा बन्धुभि-रिष्टादिभिश्च सह स्वयं भुञ्जीत ॥ एवं कृते सर्वारिष्टशान्तिः भवति । सर्वान् कामानवाप्नोति । सर्वेभ्यः पापेभ्यः विमुच्यते ॥

इति श्रीरुद्रैकादशिनीप्रयोगः समाप्तः ॥

"सहस्राणि सहस्रशः" इत्यनुवाकेन त्रयोदश नमस्काराः कार्या इत्युक्तम् । अयमत्र विभागप्रकारः —

1) सहस्राणि — भूम्यां । तेषां — तन्मसि ।
2) अस्मिन्महत्यर्णवे ... . ।
3) नीलग्रीवाश्शितिकण्ठाः .... ।
4) नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवम् .... ।
5) ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा.... .... ।
6) ये भूतानामधिपतयः..... .... ।
7) ये अन्नेषु विविध्यन्ति.... .... ।
8) ये पथां पथिरक्षय.... .... ।
9) ये तीर्थानि प्रचरन्ति.... .... ।
10) य एतावन्तश्च.... .... ।
11) नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो दशप्राचीः.... .... दधामि ।

12) नमो रुद्रेभ्यो येन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दशप्राचीः.... .... दधामि ।

13) नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश-प्राचीः.... .... दधामि ।

श्रीरुद्रहोमे षट्पक्षाः प्रकीर्तिताः – तेषामयं प्रकारः

1) त्रेधाविभागपक्षः — अत्र प्रकारद्वयमस्ति ।

1) एकः — (1) आद्यैश्चतुर्भिरनुवाकैः एका आहुतिः ।

(2) अपरैश्चतुर्भिरनुवाकैः द्वितीया आहुतिः ।

(3) शेषैस्त्रिभिरनुवाकैस्तृतीया आति ाहुाः

2) अपरः — (1) "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "सभा-पतिभ्यश्च वो नमः" इत्यन्तमेका आहुतिः ।

(2) "नमो अश्वेभ्यः" इत्यारभ्य "नमः पार्याय चावार्याय च" इत्यन्तं द्वितीया आहुतिः ।

(3) "नमः प्रतरणाय च" इत्यारभ्य समाप्ति-पर्यन्तं तृतीया आहुतिः ।

3) षोढाविभागपक्षः — (6)

(1) "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "सभापतिभ्यश्च वो नमः" इत्यन्तं प्रथमा आहुतिः ।

(2) "नमो अश्वेभ्य" इत्यारभ्य "नमः पार्याय चावार्याय च" इत्यन्तं द्वितीया आहुतिः ।

(3) "नमः प्रतरणाय च" इत्यारभ्य "तेषाँ सहस्र-योजनेवधन्वानि तन्मसि" इत्यन्तं तृतीया ।

(4, 5, 6) "नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां" इत्यारभ्य "जम्भे दधामि" इति अनुषङ्गेण तिस्र आहुतयः।

4) षोडशधाविभागपक्षः — (16)

(1) "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "नमस्तक्षभ्यः" इत्यन्तं प्रथमा।

(2) "रथकारेभ्य" इत्यारभ्य "नमः स्वायुधाय च" इत्यन्तं द्वितीया।

(3) "सुधन्वने च" इत्यारभ्य "पराचीनामुखाकृधि" इत्यन्तं तृतीया।

(4 — 16) पूर्वोक्तप्रकारेण "सहस्राणि सहस्रशः" इत्यनुवाकं त्रयोदशधा विभज्य त्रयोदश आहुतयः।

5) अष्टाचत्वारिंशद्धाविभागपक्षः — (48)

अयं पक्षः होमकाले प्रदर्शितः।

6) एकोनसप्तत्युत्तरशतधाविभागपक्षः — (169)

(1) "नमस्ते" इति प्रथमानुवाकगतपञ्चदश ऋग्भिः पञ्चदशाहुतयः। (15)

(2) "नमो हिरण्यबाहवे" इत्यारभ्य "देवानाँ हृदयेभ्यः स्वाहा" इत्यन्तं प्रतिवाक्यं होमे क्रियमाणे एकोनत्रिंशदुत्तरशताहुतयः। (129)

(3) "द्रापे अन्धसः" इत्यनुवाकेन द्वादशाहुतयः। (12)

(4) "सहस्राणि" इत्यनुवाकेन त्रयोदशाहुतयः। (13)

ஹிதபாஷிணீ வெளியீடுகள்

எல்லாம் தமிழ் உரையுடன்

1. ஸ்ரீ ருத்ரம் — சமகம் .... ரூ. 2 50
2. விதுரநீதி—யக்ஷப்ரச்னம்-பாரதஸாவித்ரீ .... ரூ. 1 10
3. ஸப்தர்ஷி ராமாயணம், மற்றும் பல ராமசந்த்ர ஸ்தோத்ரங்கள் .... ரூ. 0 70
4. அக்ஷரசதுளம் — தமிழ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் .... ரூ. 1 00
5. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்தோத்ரமும், ஷட்பதீ ஸ்தோத்ரமும் ... ரூ. 0 50
6. மஹாகவி க்ஷேமேந்திரன் இயற்றிய சாருசர்யா ரூ. 0 90
7. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம் — "தத்வஸுதா" வ்யாக்யானத்துடன் ரூ. 0 80
8. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த சிவானந்தலஹரீ ... ரூ. 1 40
9. ஸ்துதிகுஸுமமாலா .... ரூ. 0 70
10. கேனோபனிஷத் ... ரூ. 0 60
11. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த சதச்லோகீ ... ... ரூ. 1 25
12. ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம், ஸ்ரீ ருத்ரநாமத்ரிசதீ, மூலம் மட்டும். ஸ்வரத்துடன். நாகரத்திலும், தமிழிலும் (அச்சில்)

மானேஜர்:—

ஹிதபாஷிணீ வெளியீடுகள்

1835/3, மேலவீதி, தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீமதீ N. ஸாவித்ரீ ஸிவஸ்ரீ T.K. நாகராஜ குருக்கள்